

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

13 juin 2006

PROJET DE LOI
modifiant la loi du 15 décembre 1980
sur l'accès au territoire,
le séjour, l'établissement et
l'éloignement des étangers

AMENDEMENTS

N° 5 DE MME **NAGY** ET M. **DRÈZE**

Art. 6

A l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 5°, proposé, supprimer les mots «d'au moins un an dûment établie».

JUSTIFICATION

Concernant le regroupement familial du **partenaire non marié**, le projet prévoit que les critères établissant le caractère durable et stable de la relation seront fixés par arrêté royal, et en même temps il pose déjà comme condition l'existence d'une relation d'un an.

Actuellement, la situation du partenaire non marié est réglée par la circulaire du 30 septembre 1997 *relative à l'octroi d'une autorisation de séjour sur base de la cohabitation dans le cadre d'une relation durable* qui ne prévoit pas cette condition.

Documents précédents :

Doc 51 **2478/ (2005/2006)** :

- 001 : Projet de loi.
- 002 : Annexe.
- 003 : Amendements.

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

13 juni 2006

WETSONTWERP
tot wijziging van de wet van
15 december 1980 betreffende de toegang
tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging
en de verwijdering van vreemdelingen

AMENDEMENTEN

Nr. 5 VAN MEVROUW **NAGY** EN DE HEER **DRÈZE**

Art. 6

In het ontworpen artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, de woorden «een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele relatie onderhoudt van minstens een jaar» **vervangen door de woorden** «*een relatie onderhoudt*».

VERANTWOORDING

In verband met de gezinshereniging van de niet-gehuwde partner voorziet het wetsontwerp erin dat de criteria op grond waarvan de duurzaamheid en de stabiliteit van de relatie worden bepaald, bij koninklijk besluit zullen worden vastgesteld, en tegelijkertijd legt het reeds de voorwaarde op dat de relatie al een jaar standhoudt.

Thans wordt de situatie van de niet-gehuwde partner geregeld bij de circulaire van 30 september 1997 *betreffende het verlenen van een verblijfsmachtiging op basis van samenwoning in het kader van een duurzame relatie*, die niet in die voorwaarde voorziet.

Voorgaande documenten :

Doc 51 **2478/ (2005/2006)** :

- 001 : Wetsontwerp.
- 002 : Bijlage.
- 003 : Amendementen.

Il y a par conséquent un durcissement difficilement justifiable étant donné que la directive ne prévoit pas une telle condition mais donne plutôt des éléments qui permettent d'établir l'existence d'une relation stable et durable comme le fait d'avoir un enfant, d'avoir une cohabitation préalable d'un an.

L'amendement vise à supprimer la condition d'un an de la relation durable.

N° 6 DE MME NAGY ET DE M. DRÈZE

Art. 6

A l'article 10, § 1er, proposé, compléter l'alinéa 1er comme suit:

«8° *Les ascendants d'un étranger reconnu réfugié âgé de plus de 18 ans, qui sont à sa charge et viennent vivre avec lui.*»

JUSTIFICATION

L'amendement a pour but de rapprocher le droit au regroupement familial à l'égard du réfugié reconnu de celui de la famille du Belge inscrit à l'article 40 de la loi du 15 décembre 1980.

N° 7 DE MME NAGY ET DE M. DRÈZE

Art. 6

A l'article 10, § 1er, alinéa 2, proposé, supprimer les mots «ni aux enfants issus, dans le cadre d'un mariage polygame, d'un étranger et d'une autre épouse que celle séjournant déjà dans le Royaume».

JUSTIFICATION

Les restrictions du projet liées à la polygamie visent également les enfants de l'union polygame: le regroupement familial des enfants, dans le cadre d'un mariage polygame, d'un étranger et d'une autre épouse que celle séjournant déjà dans le Royaume est également exclu du bénéfice du regroupement familial par le nouvel article 10 en projet.

Or, l'exclusion du regroupement familial de l'enfant issu d'un mariage polygame viole le droit à la vie familiale et crée une différence de traitement entre les enfants issus d'un mariage polygame et les autres. Pour rappel, une différence de traitement de ce type avait été condamnée par la Cour européenne des droits de l'homme, notamment dans son célèbre arrêt Marckx du 13 juin 1979, dans lequel la distinction opérée entre enfants légitimes et enfants adultérins avait été condamnée.

Derhalve is sprake van een moeilijk te verantwoorden versterking, aangezien de richtlijn een dergelijke voorwaarde niet oplegt, doch veeleer gegevens aanreikt op grond waarvan het bestaan van een duurzame en stabiele relatie kan worden vastgesteld, zoals het feit dat de betrokkenen een kind hebben en dat ze voordien een jaar lang hebben samengewoond.

Het amendement strekt ertoe de voorwaarde weg te laten dat sprake moet zijn van een duurzame relatie van een jaar.

Nr. 6 VAN MEVROUW NAGY EN DE HEER DRÈZE

Art. 6

Het ontworpen artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, aanvullen met de woorden

«8° *de bloedverwanten in opgaande lijn van een erkend vluchteling van meer dan 18 jaar oud, die te zijnen laste zijn en met hem samenwonen.*»

VERANTWOORDING

Het amendement heeft tot doel het recht op gezinshereniging voor erkende vluchtelingen nauwer te doen aansluiten bij het recht van het gezin van de Belg, dat is verankerd in artikel 40 van de wet van 15 december 1980.

Nr. 7 VAN MEVROUW NAGY EN DE HEER DRÈZE

Art. 6

In het voorgestelde artikel 10, § 1, tweede lid, de woorden «noch op de kinderen die in het kader van een polygaam huwelijk afstammen van een vreemdeling en een andere echtgenote dan de echtgenote die al in het Rijk verblijft.» **weglaten.**

VERANTWOORDING

De aan polygamie verbonden beperkingen in het wetsontwerp, doelen ook op de kinderen uit een polygaam huwelijk: de gezinshereniging van de kinderen in het raam van een polygaam huwelijk van een vreemdeling en andere echtgenote dan die welke al in het Rijk verblijft wordt door het ontworpen artikel 10 evenzeer van de toepassing van gezinshereniging uitgesloten.

Een kind uit een polygaam huwelijk uitsluiten van gezinshereniging is een schending van het recht op een gezinsleven en creëert een ongelijke behandeling tussen kinderen uit een polygaam huwelijk en de andere. We herinneren er hier aan dat een soortgelijk verschil in behandeling van de hand was gewezen door het Europees Hof voor de rechten van de mens, dat met name in zijn vermaarde arrest-Marckx van 13 juni 1976 het onderscheid tussen wettige en overspelige kinderen veroordeelde.

De plus, la restriction n'est pas une réponse adéquate aux 'problèmes' posés par la polygamie et mène à des situations particulièrement injustes pour les enfants en question, dont la présence en Belgique n'entraîne aucune contradiction avec l'ordre public. Elle peut mener à des situations tragiques, par exemple lorsque l'enfant issu du mariage polygame se retrouve orphelin de mère.

Cette exclusion de principe des enfants issus d'un mariage polygame est également contraire à l'article 5, § 5, de la directive 2003/86/CE qui prévoit que «les États membres veillent à prendre dûment en considération l'intérêt supérieur de l'enfant mineur».

La section de législation du Conseil d'Etat a relevé cette différence de traitement et la prise en compte insuffisante de l'intérêt supérieur de l'enfant (analyse de l'article 6 de l'avant-projet, § 4.2.2).

En réponse à ces critiques, l'exposé des motifs se borne à expliquer que «la situation des enfants en question doit être distinguée de celles des autres enfants du regroupant, dans la mesure où l'article 10, § 1er, alinéa 2, en projet, dénie le droit au regroupement familial au conjoint d'un regroupant polygame dont un autre conjoint séjourne déjà en Belgique». Il se veut rassurant en précisant que chaque situation sera examinée au cas par cas, dans le cadre de l'article 9 de la loi du 15 décembre 1980, en fonction de l'intérêt de l'enfant («A titre d'exemple, il va de soi que l'enfant orphelin de mère sera autorisé à rejoindre son père polygame s'il en va de son intérêt»).

L'argument avancé n'est pas pertinent car il n'explique pas pourquoi des enfants dont un des parents ne dispose pas d'un droit au regroupement familial seront traités de manière distincte. En outre, l'intérêt de l'enfant impose de traiter de la même manière des enfants qui se trouvent dans des situations comparables. Traiter la situation des enfants issus d'un mariage polygame sous l'angle de l'article 9 de la loi du 15 décembre 1980 n'offre à cet égard aucune garantie. L'amendement supprime cette interdiction du regroupement familial de l'enfant issu d'un couple polygame.

N° 8 DE MME NAGY ET DE M. DRÈZE

Art. 6

A l'article 10, § 2, alinéa 2, proposé, supprimer les mots «ainsi que d'une assurance maladie couvrant en Belgique les risques pour lui-même et les membres de sa famille».

JUSTIFICATION

La condition en vertu de laquelle l'étranger rejoint doit disposer d'une assurance maladie couvrant les risques en Belgique pour lui-même et les membres de sa famille devient également la règle dans le projet. Or, cette exigence d'assurance est injustifiée et inutile.

Bovendien is een beperking geen passend antwoord op de «problemen» waartoe polygamie aanleiding geeft en leidt ze tot bijzonder onrechtvaardige situaties voor de betrokken kinderen; van wie de aanwezigheid in België geenszins strijdig is met de openbare orde. Zo'n beperking kan tragische situaties doen ontstaan, bijvoorbeeld wanneer de moeder het kind uit een polygaam huwelijk overlijdt.

Die principiële uitsluiting van uit een polygaam huwelijk ontsproten kinderen is voorts strijdig met artikel 5, 5., van Europese Richtlijn 2003/86/EG dat bepaalt «Bij de behandeling van het verzoek zorgen de lidstaten ervoor dat terdege rekening wordt gehouden met de belangen van minderjarige kinderen.»

De afdeling wetgeving van de Raad van State heeft gewezen op dat verschil in behandeling en op het feit dat onvoldoende rekening wordt gehouden met de hogere belangen van het kind (analyse van artikel 6 van het voorontwerp, § 4.2.2.). In antwoord op die punten van kritiek volstaat de memorie van toelichting met de verklaring dat «de situatie van de kinderen in kwestie onderscheiden moet worden van de situatie van de andere kinderen van de gezinshereniger, aangezien ontwerpartikel 10, § 1, tweede lid, het recht op gezinshereniging ontzegt aan de echtgenoot van een polygame gezinshereniger, van wie een andere echtgenoot al in België verblijft.». Diezelfde memorie wil eventuele bezorgdheid wegnemen met de precisering dat elke situatie geval per geval zal worden bekeken, in het raam van artikel 9 van de wet van 15 december 1980, met het oog op het belang van het kind («Een voorbeeld: een kind van wie de moeder overleden is zal gemachtigd worden om zich bij zijn polygame vader te voegen als het in het belang van het kind is.»).

Het aangevoerde argument snijdt geen hout, want het verklaart niet waarom kinderen van wie een van de ouders geen recht op gezinshereniging heeft verschillend zullen worden behandeld. Bovendien gebiedt het belang van het kind een gelijke behandeling van kinderen die zich in vergelijkbare situaties bevinden. De situatie van uit een polygaam huwelijk geboren kinderen behandelen vanuit de invalshoek van artikel 9 van voormelde wet van 1980 biedt in dat opzicht niet de minste garantie. Dit amendement maakt een einde aan het verbod op gezinshereniging voor een kind van een polygaam paar.

Nr. 8 VAN MEVROUW NAGY EN DE HEER DRÈZE

Art. 6

In het ontworpen artikel 10, § 2, tweede lid, de woorden «en over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt» **weglaten.**

VERANTWOORDING

De voorwaarde krachtens welke de vreemdeling over een ziekteverzekering moet beschikken die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt, wordt volgens het wetsontwerp ook de regel. Die vereiste is evenwel ongerechtvaardigd en nutteloos.

En effet, le bénéficiaire du regroupement dispose, en vertu de la législation sur la sécurité sociale, de la couverture sociale en Belgique en tant que personne à charge du regroupant. Le gouvernement est tout à fait conscient de cette situation, comme l'illustre ce passage de l'exposé des motifs: «en pratique, une attestation de la mutuelle à laquelle l'étranger rejoint est affilié, confirmant la possibilité de l'affiliation du ou des membres de la famille dès leur arrivée sur le territoire belge, sera suffisante».

Malgré ce passage des travaux préparatoires, il est à craindre que la formulation de l'article 10, § 2, alinéa 2, de la loi du 15 décembre 1980 n'ouvre la porte à une future application plus stricte de la condition.

L'amendement vise à supprimer la condition d'assurance maladie pour le regroupement familial tant pour la famille du réfugié que pour celle des titulaires d'un droit de séjour illimité.

N° 9 DE MME NAGY ET M. DRÈZE

Art. 6

A l'article 10, § 2, alinéa 3, proposé, supprimer les mots «stables, réguliers et»

JUSTIFICATION

Le projet impose une condition supplémentaire au regroupement de l'enfant handicapé majeur: l'étranger rejoint doit démontrer qu'il dispose de moyens de subsistance stables, réguliers et suffisants pour subvenir à ses propres besoins et à ceux des membres de sa famille et ne pas devenir une charge pour les pouvoirs publics.

Les mots «stables» et «réguliers» tendent à exclure les revenus du travail dans le cadre de certains contrats de travail qui pourtant tendent à se généraliser (intérim, etc.).

L'exigence du caractère stable des revenus risque de supposer l'existence d'un contrat de travail à durée indéterminée, ce qui serait une condition exorbitante.

L'amendement vise à supprimer les mots «stables» et «réguliers» pour conserver simplement l'exigence des revenus suffisants.

N° 10 DE MME NAGY ET M. DRÈZE

Art. 6

A l'article 10, § 2, proposé, compléter l'alinéa 3 comme suit:

«ou la preuve que ces moyens peuvent être rencontrés par un tiers».

De begunstigde van een groepsverzekering is bij de socialezekerheidswetgeving in België namelijk gedekt als persoon ten laste van de gezinshereniger. De regering is zich volkomen van die situatie bewust, zoals de volgende passage in de memorie van toelichting illustreert: «In de praktijk volstaat een attest van de mutualiteit waarbij de vreemdeling bij wie men zich komt voegen is aangesloten, dat bevestigt dat het voor het familielid of de familieleden mogelijk is om zich na hun aankomst op het Belgisch grondgebied aan te sluiten.».

Ondanks die passage in de parlementaire voorbereiding, valt te vrezen dat de formulering van artikel 10, § 2, van de wet van 15 december 1980, het mogelijk maakt dat die voorwaarde in de toekomst strikter wordt toegepast.

Dit amendement strekt ertoe komaf te maken met de voorwaarde dat een ziekteverzekering vereist is voor gezinshereniging van het gezin van de vluchteling én voor de houders van een verblijfsvergunning van onbepaalde duur.

Nr. 9 VAN MEVROUW NAGY EN DE HEER DRÈZE

Art. 6

In het ontworpen artikel 10, § 2, derde lid, de woorden «, stabiele en regelmatige» weglaten.

VERANTWOORDING

Het wetsontwerp legt een bijkomende voorwaarde voor de gezinshereniging van een meerderjarig gehandicapt kind op: de vreemdeling bij wie de gehandicapte zich voegt, moet aantonen dat hij beschikt over toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen om in de behoeften van zichzelf en zijn familieleden te voorzien en niet ten laste van de overheid te vallen.

De woorden «stabiele en regelmatige» strekken tot uitsluiting van de arbeidsinkomsten in het kader van bepaalde arbeidsovereenkomsten die nochtans ruim ingang beginnen te krijgen (uitzendarbeid enzovoort).

De vereiste dat de inkomsten stabiel moeten zijn, dreigt te veronderstellen dat het om een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur moet gaan, wat een buitensporige voorwaarde zou zijn.

Het amendement strekt ertoe de woorden «stabiele» en «regelmatige» weg te laten en alleen maar toereikende inkomsten te vereisen.

Nr. 10 VAN MEVROUW NAGY EN DE HEER DRÈZE

Art. 6

In het ontworpen artikel 10, § 2, het derde lid aanvullen als volgt:

«of het bewijs dat die bestaansmiddelen door een derde kunnen worden verstrekt».

JUSTIFICATION

Le fait que l'on exige des ressources suffisantes dans le chef de l'étranger rejoint uniquement pose problème.

Dans un arrêt du 23 mars 2006 contre la Belgique, la Cour de justice des communautés européennes s'est prononcée sur la condition de ressources financières. Son raisonnement peut s'appliquer par analogie au regroupement familial des ressortissants extracommunautaires.

La Cour conclut que l'exigence de disposer de ressources nécessaires ne peut impliquer une exigence quant à la provenance de celles-ci. Elle l'exprime en ces termes: «l'exigence relative à l'existence d'un lien juridique(...) entre le dispensateur et le bénéficiaire des ressources étant disproportionnée en ce qu'elle va au-delà de ce qui est nécessaire à la réalisation de l'objectif poursuivi (...) à savoir la protection des finances publiques de l'État membre d'accueil.».

La protection des finances de l'État membre d'accueil peut être aisément rencontrée d'une manière moins attentatoire au droit à la vie privée et familiale, en permettant que les ressources financières proviennent d'autres personnes que le regroupant.

L'amendement propose de préciser que, pour le regroupement familial de l'enfant handicapé, la condition de ressources financières peut être rencontrée par un tiers et ne doit pas obligatoirement être remplie dans le chef du regroupant.

N° 11 DE MME NAGY ET M.DRÈZE

Art. 6

A l'article 10, § 2, proposé, supprimer l'alinéa 5.

JUSTIFICATION

Quant aux autres membres de la famille (conjoint, partenaire, enfants mineurs), le projet prévoit qu'ils pourraient être amenés, si le ministre l'exige par décision motivée, à prouver les moyens de subsistance stables, réguliers et suffisants, lorsque le regroupement familial est possible dans un autre pays avec lequel l'étranger rejoint ou les membres de sa famille a un lien particulier. Ce point, qui a priori paraît être une exception, pourrait bien devenir la règle puisque par définition, les personnes concernées sont de nationalité étrangère et par conséquent ont toujours un lien de rattachement à un autre pays.

En outre, la notion de moyens de subsistance stables et durables tend à exclure certains types de contrats de travail qui pourtant tendent à se généraliser (intérim, etc.). On ignore également si le caractère stable des revenus suppose un contrat de travail à durée indéterminée, ce qui serait une condition exorbitante.

L'amendement vise à supprimer cette condition des moyens de subsistance suffisant.

VERANTWOORDING

Het feit dat men alleen toereikende middelen vereist van de vreemdeling bij wie men zich voegt, doet een probleem rijzen.

In een arrest van 23 maart 2006 tegen België heeft het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen zich uitgesproken over de voorwaarde in verband met de financiële middelen. De redenering van het Hof kan bij analogie worden toegepast op de gezinshereniging van onderdanen van buiten de Unie.

Het Hof besluit dat de eis om over toereikende middelen te beschikken niet mag inhouden dat een eis wordt gesteld aan de herkomst ervan. Het verwoordt dat als volgt: «daar het vereiste van het bestaan van een juridische band [...] tussen de verstrekker en de ontvanger van de inkomsten onevenredig is want verder gaat dan voor de verwezenlijking van het [...] beoogde doel noodzakelijk is, te weten de bescherming van de overheidsfinanciën van de lidstaat van ontvangst».

Aan de bescherming van de financiën van de gastlidstaat kan makkelijk worden tegemoetgekomen op een wijze die het recht op het privé- en gezinsleven minder aantast, door het mogelijk te maken dat de financiële middelen afkomstig mogen zijn van andere personen dan de gezinshereniger.

Het amendement stelt voor te preciseren dat voor de gezinshereniging van het gehandicapte kind de voorwaarde inzake financiële middelen kan worden vervuld door een derde en niet noodzakelijk door de gezinshereniger.

Nr. 11 VAN MEVROUW NAGY EN DE HEER DRÈZE

Art. 6

In het ontworpen artikel 10, § 2, het vijfde lid weglaten.

VERANTWOORDING

Wat de andere gezinsleden betreft (echtgenoot, partner, minderjarige kinderen) bepaalt het wetsontwerp dat, als de minister het bij een gemotiveerde beslissing eist, ze het bewijs zouden moeten leveren van toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen, als de gezinshereniging mogelijk is in een ander land, waarmee de vreemdeling bij wie men zich voegt of diens familielid een bijzondere band heeft. Dit punt, dat *a priori* een uitzondering lijkt, zou wel de regel kunnen worden, aangezien de betrokken personen per definitie van vreemde nationaliteit zijn en bijgevolg altijd een band hebben met een ander land.

Bovendien strekt het begrip «toereikende en stabiele bestaansmiddelen» tot uitsluiting van bepaalde soorten arbeidsovereenkomsten die nochtans ruim ingang beginnen te krijgen (uitzendarbeid enzovoort). Men weet ook niet of de stabiele aard van de inkomsten een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur veronderstelt, wat een buitensporige voorwaarde zou zijn.

Het amendement strekt ertoe die voorwaarde inzake toereikende bestaansmiddelen weg te laten.

N° 12 DE MME NAGY ET M. DRÈZE

Art. 7

A l'article 10bis, proposé, supprimer chaque fois au § 1er, alinéa 1er et au § 2, alinéa 2, les mots «stables, réguliers, et»

JUSTIFICATION

Cette disposition concerne le regroupement familial à l'égard des étrangers sous statut d'étudiant et des étrangers titulaires d'un droit de séjour limité.

Une des conditions imposées au regroupement familial est la preuve des moyens de subsistance stables, réguliers et suffisants.

Les mots «stables» et «réguliers» tendent à exclure les revenus du travail dans le cadre de certains contrats de travail qui pourtant tendent à se généraliser (intérim, etc.). On ignore également si le caractère stable des revenus suppose un contrat de travail à durée indéterminée, ce qui serait une condition exorbitante.

L'amendement vise à supprimer les mots «stables» et «réguliers».

N° 13 DE M. NAGY ET M. DRÈZE

Art. 8

Remplacer l'article 10ter, § 1, alinéa 1er, proposé, comme suit:

«Le membre de famille d'un étudiant et celui de l'étranger autorisé à séjourner en Belgique pour une durée limitée, visé à l'article 10bis de la loi, doit introduire sa demande auprès du représentant diplomatique ou consulaire belge compétent pour le lieu de sa résidence ou de son séjour à l'étranger.

Il peut toutefois introduire sa demande auprès de l'administration communale de la localité où il séjourne dans les cas suivants:

1° s'il est déjà admis à séjourner plus de trois mois dans le Royaume à un autre titre et présente toutes les preuves visées au § 2 avant la fin de cette admission ou autorisation;

2° s'il est autorisé au séjour pour trois mois au maximum et présente toutes les preuves visées au § 2 avant la fin de cette autorisation;

3° s'il se trouve dans des circonstances exceptionnelles qui l'empêchent de retourner dans son pays pour

Nr. 12 VAN MEVROUW NAGY EN DE HEER DRÈZE

Art. 7

In het ontworpen artikel 10bis, in § 1, eerste lid, de woorden «stabiele, regelmatige en» weglaten en in § 2, tweede lid, de woorden «, stabiele en regelmatige» weglaten.

VERANTWOORDING

Deze bepaling betreft de gezinshereniging ten aanzien van vreemdelingen met de status van student en de vreemdelingen met een beperkte verblijfsvergunning.

Een van de voorwaarden voor gezinshereniging is het bewijs leveren van stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen.

De woorden «stabiele» en «regelmatige» strekken tot uitsluiting van de arbeidsinkomsten in het kader van bepaalde arbeidsovereenkomsten die nochtans ruim ingang beginnen te krijgen (uitzendarbeid enzovoort). Men weet ook niet of de stabiele aard van de inkomsten een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur veronderstelt, wat een buitensporige voorwaarde zou zijn.

Het amendement strekt ertoe de woorden «stabiele» en «regelmatige» weg te laten.

Nr. 13 VAN MEVROUW NAGY EN DE HEER DRÈZE

Art. 8

Het ontworpen artikel 10ter, § 1, eerste lid, vervangen door de volgende bepaling:

«Het in artikel 10bis van de wet bedoelde gezinslid van een student en het gezinslid van de vreemdeling die voor een beperkte duur in België mag verblijven, moet zijn aanvraag indienen bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger die bevoegd is voor zijn woon- of verblijfplaats in het buitenland.

In de volgende gevallen kan hij zijn aanvraag echter indienen bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats:

1° indien hij al in een andere hoedanigheid toegelaten of gemachtigd werd tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk en indien hij vóór het einde van deze toelating of machtiging alle in § 2 bedoelde bewijzen overlegt;

2° indien hij tot een verblijf van maximaal drie maanden is gemachtigd en vóór het einde van deze machtiging alle in § 2 bedoelde bewijzen overlegt;

3° indien hij zich bevindt in uitzonderlijke omstandigheden die hem verhinderen terug te keren naar zijn land

demander le visa requis en vertu de l'article 2 auprès du représentant diplomatique ou consulaire belge compétent, et présente toutes les preuves visées au § 2 ainsi qu'une preuve de son identité.».

JUSTIFICATION

Tout comme l'article 12*bis* nouveau régit en détails les modalités d'introduction des demandes de séjour introduites par l'étranger qui se déclare se trouver dans un des cas prévu à l'article 10 de la loi, l'article 10*ter* devrait faire de même pour les étrangers se trouvant dans les situations prévues à l'article 10*bis*.

Or, tel qu'il est formulé en son paragraphe 1er et sans justification objective, l'article 10*ter* ne prévoit pas exactement les mêmes modalités d'introduction de la demande de séjour aux membres de famille d'un étranger titulaire d'un droit de séjour limité en ce compris le séjour étudiant que celles prévues par l'article 12*bis* pour les situations visées à l'article 10 et notamment les regroupement familiaux à l'égard des étrangers titulaires d'un permis de séjour illimité.

En effet, l'article 12*bis* nouveau prévoit deux modes d'introduction de la demande: au consulat belge dans le pays d'origine ou en Belgique à l'administration communale du lieu de résidence. Peuvent utiliser le deuxième mode d'introduction de la demande les étrangers qui se trouvent dans une des trois situations suivantes:

1° être déjà titulaire d'un permis de séjour de plus de trois mois à un autre titre;

2° être titulaire d'un permis de séjour de moins de trois mois;

3° se trouver dans des circonstances exceptionnelles empêchant de retourner dans son pays d'origine pour demander le visa requis.

Par contre l'article 10*ter* prévoit que la demande d'autorisation de séjour est introduite selon les modalités prévues à l'article 9 ou 9*bis*. Or, l'article 9 nouveau concerne l'introduction de la demande de séjour au poste diplomatique belge dans le pays d'origine et l'article 9*bis* concerne la demande de séjour introduite en Belgique en cas de circonstances exceptionnelles. Il y a par conséquent une omission, non justifiée, de la situation où l'étranger est déjà titulaire d'un court séjour ou d'un séjour de plus de trois mois à un autre titre, et devrait avoir la possibilité d'introduire sa demande de regroupement familial auprès de sa commune de résidence avant l'expiration de son droit de séjour.

L'amendement vise par conséquent à clarifier l'article 10*ter* et à rendre similaire le mode d'introduction de la demande de regroupement familial à l'égard des étrangers titulaires d'un permis de séjour limité à celle des membres de famille des titulaires d'un permis de séjour illimité.

om het op grond van artikel 2 vereiste visum te vragen bij de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger en alle in § 2 bedoelde bewijzen overlegt, evenals een bewijs van zijn identiteit.».

VERANTWOORDING

Het nieuwe artikel 12*bis* regelt in detail de nadere regels voor de indiening van de aanvragen om verblijfsvergunning door een vreemdeling die verklaart dat hij in een van de in artikel 10 van de wet bedoelde gevallen verkeert. Artikel 10*ter* zou hetzelfde moeten doen voor de vreemdelingen die zich in de in artikel 10*bis* bedoelde gevallen bevinden.

Zoals artikel 10*ter*, § 1, geformuleerd is en zonder objectieve rechtvaardiging, voorziet het echter niet in exact dezelfde nadere regels inzake de indiening van de verblijfsaanvraag voor de gezinsleden van een vreemdeling met een beperkt verblijfsrecht, met inbegrip van het studentenverblijf, als die welke artikel 12*bis* bepaalt voor de in artikel 10 bedoelde gevallen en meer bepaald de gezinsherenigingen ten aanzien van de vreemdelingen met een onbeperkte verblijfsvergunning.

Artikel 12*bis* voorziet immers in twee wijzen van indiening van de aanvraag: bij het Belgisch consulaat in het land van herkomst of in België bij het gemeentebestuur van de verblijfplaats. Een vreemdeling die zich in een van de onderstaande situaties bevindt, mag van die tweede wijze van indiening gebruik maken:

1° houder zijn van een recht van verblijf van meer dan drie maanden om een andere reden;

2° houder zijn van een recht van verblijf van minder dan drie maanden;

3° zich bevinden in uitzonderlijke omstandigheden die hem verhinderen terug te keren naar zijn land van herkomst om het vereiste visum te vragen.

Artikel 10*ter* bepaalt daarentegen dat de aanvraag om verblijfsvergunning wordt ingediend volgens de nadere regels bepaald bij artikel 9 of 9*bis*. Het nieuwe artikel 9 heeft echter betrekking op de indiening van de aanvraag om verblijf bij de Belgische diplomatieke post in het land van herkomst, en artikel 9*bis* betreft de in België ingevolge uitzonderlijke omstandigheden ingediende verblijfsaanvraag. De situatie waarbij de vreemdeling al houder is van een vergunning voor een verblijf van korte duur of van meer dan drie maanden om een andere reden en waarbij hij de mogelijkheid zou moeten hebben om vóór het verstrijken van zijn verblijfsrecht zijn aanvraag om gezinshereniging in te dienen bij de gemeente waar hij verblijft, wordt ten onrechte over het hoofd gezien.

Het amendement sterkt er derhalve toe artikel 10*ter* te verduidelijken en de wijze van indiening van de aanvraag om gezinshereniging ten aanzien van vreemdelingen met een beperkte verblijfsvergunning gelijk te schakelen met die ten aanzien van de gezinsleden die houder zijn van een onbeperkte verblijfsvergunning.

N° 14 DE MME **NAGY** ET M. **DRÈZE**

Art. 8

Compléter l'article 10ter, § 1er, proposé, par l'alinéa suivant:

«La demande d'autorisation de séjour des membres de la famille visés à l'article 10bis peut également être introduite par l'étranger qu'ils souhaitent rejoindre à l'administration communale de son lieu de résidence.»

JUSTIFICATION

La directive européenne relative au regroupement familial 2003/86/CE permet que les demandes de visa de regroupement familial puissent être traitées sur base d'une demande formée en Belgique par l'étranger dit «regroupant», comme cela se fait dans plusieurs pays européens, comme par exemple la France.

En effet, les familles rencontrent d'innombrables difficultés lorsqu'elles introduisent leur demande de visa au consulat belge à l'étranger: connaissance imparfaite de la législation, information parcellaire susceptible d'orienter les demandeurs dans de mauvaises directions, communication d'informations ou de décisions dans une langue que ne maîtrisent pas les personnes, pertes de temps et d'énergie liées aux allers et retours entre le lieu de résidence et la capitale, parfois distants de centaines et même de milliers de kilomètres, risques de corruption aux abords ou même parmi le personnel de l'ambassade, etc..

N° 15 DE MME **NAGY** ET M. **DRÈZE**

Art. 8

Compléter l'article 10ter, § 1er, proposé, par l'alinéa suivant:

«Un document attestant la date d'introduction de la demande est délivré à l'étranger par le poste diplomatique belge ou par l'administration de son lieu de résidence, selon que l'étranger a introduit sa demande à l'étranger ou sur le territoire belge.»

JUSTIFICATION

Pour que le délai imposé à l'administration pour prendre sa décision puisse commencer à courir, il est nécessaire que le point de départ de ce délai, c'est-à-dire la date à laquelle le dossier est complet, soit acté dans un document remis au demandeur, par le poste diplomatique belge ou par l'administration communale du lieu de résidence, selon que le demandeur a introduit sa demande à l'étranger ou en Belgique.

Nr. 14 VAN MEVROUW **NAGY** EN DE HEER **DRÈZE**

Art. 8

Het ontworpen artikel 10ter, § 1, eerste lid, aanvullen met de volgende bepaling:

«De aanvraag om machtiging tot verblijf van de in artikel 10bis bedoelde gezinsleden mag ook door de vreemdeling die ze wensen te vervoegen, worden ingediend bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats.»

VERANTWOORDING

Richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging staat toe dat de visumaanvragen om gezinshereniging worden verwerkt op grond van een door de als «gezinshereniger» bestempelde vreemdeling in België ingediende aanvraag, zoals zulks in verschillende Europese landen gebeurt, zoals bijvoorbeeld in Frankrijk.

Gezinnen hebben immers met tal van moeilijkheden te kampen als ze hun visumaanvraag bij het Belgisch consulaat in het buitenland indienen: gebrekkige kennis van de wetgeving, gedeeltelijke informatie die de aanvragers in de verkeerde richting dreigt te sturen, mededeling van informatie of van beslissingen in een taal die de betrokkenen niet kennen, tijd- en energieverlies door het voortdurend pendelen tussen de verblijfplaats en de hoofdstad, die soms honderden of zelfs duizenden kilometers van elkaar verwijderd zijn, risico's van corruptie in de buurt van de ambassade of zelfs bij het personeel ervan enzovoort.

Nr. 15 VAN MEVROUW **NAGY** EN DE HEER **DRÈZE**

Art. 8

Het ontworpen artikel 10ter, § 1, eerste lid, aanvullen met de volgende bepaling:

«Naargelang de vreemdeling zijn aanvraag in het buitenland dan wel op het Belgisch grondgebied heeft ingediend, overhandigt de Belgische diplomatieke post of het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats hem een document waaruit de datum van indiening van de aanvraag blijkt.»

VERANTWOORDING

Opdat de aan de administratieve diensten opgelegde termijn om hun beslissing te nemen, zou kunnen ingaan, moet de aanvang van die termijn, dat wil zeggen de datum waarop het dossier volledig is, worden vermeld in een document dat aan de aanvrager wordt overhandigd door de Belgische diplomatieke post of het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats, naargelang hij zijn aanvraag in het buitenland dan wel in België heeft ingediend.

N° 16 DE MME NAGY ET M. DRÈZE

Art. 8

A l'article 10ter, § 2, proposé, apporter les modifications suivantes:

- A) remplacer à l'alinéa 1er, les mots «neuf mois» par les mots «trois mois»;**
- B) supprimer à l'alinéa 2, les mots «à deux reprises»;**
- C) à l'alinéa 2, remplacer les mots «de trois mois» par les mots «d'un mois».**

JUSTIFICATION

La décision relative à l'admission au séjour devra en principe être prise et notifiée dans un délai de 9 mois. Dans des cas exceptionnels liés à la complexité de l'examen de la demande, ce délai pourra être prolongé à deux reprises pour une période de trois mois. La date à laquelle ce délai de traitement commence à courir est celle du dépôt de l'ensemble des preuves et documents requis.

Il est évident que le délai de 9 mois, qui peut être porté à 12 et même à 15 est exagérément long au regard des pratiques actuelles (les délais moyens mentionnés par l'Office des étrangers sur son site Internet au 1er mars 2006 sont de 12 à 13 semaines). Cette longueur de délai est compatible avec les principes de bonne administration. De plus, le point de départ fixé renvoie aux innombrables difficultés et lourdeurs administratives que rencontrent les familles confrontées aux postes diplomatiques belges à l'étranger. Combiné à un délai de traitement de la demande particulièrement élevé, ce point de départ aura pour effet de rendre le traitement des demandes démesurément long.

Si la fixation d'un délai dans lequel la décision doit être notifiée est positif, il est regrettable que le projet retienne le délai maximum autorisé par l'article 5, § 4, alinéa 1er de la directive 2003/86/CE («Dès que possible, et en tout état de cause au plus tard neuf mois après la date du dépôt de la demande, les autorités compétentes de l'Etat membre notifie par écrit à la personne qui a déposé la demande la décision la concernant.»). Ce choix risque d'avoir pour effet paradoxal que l'adoption d'une mesure présentée comme favorable aboutira dans les faits à rallonger encore la durée d'examen des demandes.

La possibilité de prolonger de 3, voire 6, mois de délai d'examen de la demande «dans des cas exceptionnels liés à la complexité de l'examen de la demande» pose, elle aussi, question. Cette exception risque en effet à la longue de devenir la règle.

Nr. 16 VAN MEVROUW NAGY EN DE HEER DRÈZE

Art. 8

Aan het ontworpen artikel 10ter, § 2, de volgende wijzigingen aanbrengen:

- A) in het eerste lid, de woorden «9 maanden» vervangen door de woorden «3 maanden»;**
- B) in het tweede lid, het woord «tweemaal» weglaten;**
- C) in het tweede lid, de woorden «drie maanden» vervangen door de woorden «één maand».**

VERANTWOORDING

In principe moet de beslissing inzake de machtiging tot verblijf binnen een tijdspanne van 9 maanden worden genomen en ter kennis gebracht. In uitzonderlijke gevallen die te maken hebben met de complexiteit van het onderzoek van de aanvraag, zal die termijn tweemaal kunnen worden verlengd met een periode van drie maanden. De datum waarop die behandelingstermijn ingaat, is die van de indiening van alle vereiste bewijzen en documenten.

Het ligt voor de hand dat de termijn van 9 maanden, die kan worden verlengd tot 12 en zelfs 15 maanden, overdreven lang is in vergelijking met de huidige werkwijze (de Dienst Vreemdelingenzaken gaf op 1 maart 2006 op zijn site aan dat de gemiddelde termijnen 12 à 13 weken bedragen). De lengte van die termijn is onverenigbaar met de principes van degelijk bestuur. Bovendien verwijst het vastgestelde aanvangspunt naar de talloze moeilijkheden en administratieve besloomingen waarmee de gezinnen die met de Belgische diplomatieke posten in het buitenland worden geconfronteerd, te maken krijgen. Samen met een bijzonder lange termijn voor de behandeling van de aanvraag zal dat aanvangspunt tot gevolg hebben dat de behandeling van de aanvragen bovenmatig lang zal aanslepen.

Het is weliswaar positief dat een termijn wordt bepaald waarbinnen de beslissing ter kennis moet worden gebracht, maar het is betreurenswaardig dat het wetsontwerp de maximumtermijn neemt die is toegestaan door artikel 5, § 4, eerste lid, van Richtlijn 2003/86/EG (dat luidt als volgt: «Zo spoedig mogelijk, maar uiterlijk negen maanden na de datum van indiening van een verzoek, stellen de bevoegde instanties van de lidstaat de persoon die het verzoek heeft ingediend, schriftelijk in kennis van de ten aanzien van hem genomen beslissing.»). Die keuze dreigt het paradoxale gevolg te hebben dat de goedkeuring van een als positief voorgestelde maatregel er in de feiten toe leidt dat de onderzoeksduur van de aanvragen nog langer wordt.

Ook de mogelijkheid om «in bijzondere omstandigheden die verband houden met het complexe karakter van de behandeling van de aanvraag» de onderzoekstermijn van de aanvraag met 3 of zelfs 6 maanden te verlengen, doet vragen rijzen. Die uitzondering dreigt uiteindelijk immers de regel te worden.

N° 17 DE MME NAGY ET M. DRÈZE

Art. 9

A l'article 11, § 1er, alinéa 1er, 3°, proposé, supprimer les mots «ou est atteint d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérée au point A de l'annexe de la présente loi».

JUSTIFICATION

La condition relative à l'absence de maladie ayant été supprimée dans l'amendement de l'auteur relatif à l'article 7 du projet (modifiant l'art. 10*bis* de la loi), il y a dès lors lieu de la supprimer aussi à l'art. 9 du projet (art. 11 nouveau). En effet, cette condition ne se justifie pas, n'ayant pas donné lieu dans le passé à des problèmes de santé publique particulier qui justifieraient une telle réaction.

N° 18 DE MME NAGY ET M. DRÈZE

Art. 11

A l'article 12*bis*, § 2, alinéa 1er, proposé, supprimer les mots «dont notamment un certificat médical d'où il résulte qu'il n'est pas atteint d'une des maladies énumérées au point A de l'annexe à la présente loi».

JUSTIFICATION

La condition relative à l'absence de maladie ayant été supprimée dans l'amendement de l'auteur relatif à l'article 6 du projet qui modifie l'art. 10 de la loi, il y a dès lors lieu de la supprimer aussi à l'art. 11 du projet (art. 12*bis* nouveau). En effet, cette condition ne se justifie pas, n'ayant pas donné lieu dans le passé à des problèmes de santé publique particulier qui justifieraient une telle réaction.

N° 19 DE MME NAGY ET M. DRÈZE

Art. 11

Compléter l'article 12*bis*, § 2, alinéa 2, proposé, par la phrase suivante:

«L'étranger est mis en possession d'un document attestant que la demande a été introduite.»

Nr. 17 VAN MEVROUW NAGY EN DE HEER DRÈZE

Art. 9

In het ontworpen artikel 11, § 1, eerste lid, 3°, de woorden «of hij lijdt aan één van de ziekten die een gevaar voor de volksgezondheid kunnen opleveren en die worden opgesomd in punt A van de bijlage van deze wet» **weglaten.**

VERANTWOORDING

Aangezien de indieners van het amendement op artikel 7 van het wetsontwerp (tot wijziging van artikel 10*bis* van de wet) voorstellen de voorwaarde inzake de afwezigheid van ziekte weg te laten, moet die voorwaarde tevens worden weggelaten in artikel 9 van het wetsontwerp (artikel 11 (*nieuw*)). Van die voorwaarde mag worden afgezien, aangezien ze in het verleden nooit heeft geleid tot specifieke problemen voor de volksgezondheid. Er is derhalve geen grond om die voorwaarde in de wet op te nemen.

Nr. 18 VAN MEVROUW NAGY EN DE HEER DRÈZE

Art. 11

In het ontworpen artikel 12*bis*, § 2, eerste lid, de woorden «met name een medisch getuigschrift waaruit blijkt dat hij niet lijdt aan één van de in punt A van de bijlage van deze wet opgesomde ziekten» **weglaten.**

VERANTWOORDING

Aangezien de indieners van het amendement op artikel 6 van het wetsontwerp (tot wijziging van artikel 10 van de wet) voorstellen de voorwaarde inzake de afwezigheid van ziekte weg te laten, moet die voorwaarde tevens worden weggelaten in artikel 11 van het wetsontwerp (artikel 12*bis* (*nieuw*)). Van die voorwaarde mag worden afgezien, aangezien ze in het verleden nooit heeft geleid tot specifieke problemen voor de volksgezondheid. Er is derhalve geen grond om die voorwaarde in de wet op te nemen.

Nr. 19 VAN MEVROUW NAGY EN DE HEER DRÈZE

Art. 11

Het ontworpen artikel 12*bis*, § 2, tweede lid, aanvullen als volgt:

«De vreemdeling wordt in het bezit gesteld van een document, waaruit blijkt dat de aanvraag is ingediend.»

JUSTIFICATION

Pour que le délai imposé à l'administration pour prendre sa décision puisse commencer à courir, il est nécessaire que le point de départ de ce délai, c'est-à-dire la date à laquelle le dossier est complet, soit acté dans un document remis au demandeur, par le poste diplomatique belge.

N° 20 DE MME NAGY ET M. DRÈZE

Art. 11

A l'article 12bis, § 2, alinéa 5, proposé, remplacer le mot «prise» par le mot «notifiée».

JUSTIFICATION

La décision relative à la demande de séjour doit non seulement être prise mais également être notifiée dans le délai de prévu.

L'exposé des motifs précise ainsi qu'«une différence très claire doit être faite entre l'absence de décision prise à l'expiration du délai maximum de 9 mois, qui a pour conséquence le droit au séjour, et l'absence de notification, dans le même délai, d'une décision (négative) prise. Même si, dans la grande majorité des cas, la notification est effectuée très peu de temps après la prise de la décision, il pourra arriver que la décision prise dans le délai de 9 mois ne soit notifiée qu'après l'expiration de ce délai, en raison de circonstances propres au pays d'origine du demandeur ou d'un changement d'adresse de celui-ci par exemple. Ce dépassement du délai n'aura évidemment pas pour conséquence le droit au séjour, dans la mesure où une décision (négative) a bien été prise dans le délai fixé»

Le projet de loi attache une conséquence à l'absence de prise de décision au cours du délai de 9 mois, éventuellement prolongé: la reconnaissance de l'admission au séjour. Le même effet devrait être attaché à l'absence de notification de la décision dans le délai requis.

Plusieurs éléments appuient cette position: tout d'abord le régime mis en place par le projet de loi n'apporte pas toutes les garanties de fiabilité nécessaires: la date de la prise de la décision, contrairement à celle de la notification, est difficilement vérifiable et, en l'absence de moyen de contrôle effectif, le risque d'abus ne saurait être complètement écarté.

Ensuite, les justifications figurant dans l'exposé des motifs ne sont guère convaincantes: d'une part, un changement d'adresse du demandeur ne pourra être reproché aux autorités belges s'il n'a pas été officiellement signalé (la notification serait donc valable) et, d'autre part, il n'est pas normal que le

VERANTWOORDING

Opdat de aan de diensten opgelegde beslissingstermijn kan ingaan, moet de begindatum van die termijn, meer bepaald de datum waarop het dossier volledig is, worden aangegeven in een document dat door de Belgische diplomatieke post aan de aanvrager wordt bezorgd.

Nr. 20 VAN MEVROUW NAGY EN DE HEER DRÈZE

Art. 11

In het ontworpen artikel 12bis, § 2, vijfde lid, het woord «getroffen» vervangen door het woord «bete-kend».

VERANTWOORDING

De beslissing over de aanvraag van de verblijfsvergunning moet niet alleen worden getroffen, maar tevens binnen de vastgestelde termijn worden betekend.

De memorie van toelichting preciseert het volgende: «[Er] moet een zeer duidelijk onderscheid gemaakt worden tussen het ontbreken van een beslissing bij het verstrijken van de termijn van maximum 9 maanden, die het recht op verblijf als gevolg heeft, en de afwezigheid van kennisgeving, binnen dezelfde termijn, van een (negatieve) genomen beslissing. Zelfs indien, zoals in de grote meerderheid van de gevallen, de kennisgeving uitgevoerd wordt binnen een zeer korte termijn na de genomen beslissing, kan het gebeuren dat een beslissing genomen binnen de termijn van 9 maanden slechts betekend wordt na het verstrijken van deze termijn, omwille van omstandigheden eigen aan het land van oorsprong van de aanvrager of omwille van, bijvoorbeeld, een adreswijziging van deze laatste. Dit verstrijken van de termijn zal vanzelfsprekend niet leiden tot het recht op verblijf, voor zover wel degelijk een (negatieve) beslissing werd genomen binnen de gestelde termijn.» (DOC 51 2478/001, blz. 67).

Volgens het wetsontwerp gaat het uitblijven van een beslissing binnen de (eventueel verlengde) termijn van negen maanden gepaard met de toekenning van de verblijfsvergunning. Zulks zou eveneens het geval moeten zijn als de beslissing niet binnen de gestelde termijn wordt betekend.

Voor dat standpunt kunnen diverse argumenten worden aangevoerd. Eerst en vooral biedt de in het wetsontwerp in uitzicht gestelde regeling niet alle vereiste waarborgen inzake betrouwbaarheid: de datum waarop de beslissing is genomen, is, in tegenstelling tot de datum van de betekening ervan, moeilijk na te gaan. Bij gebrek aan een effectief controlemiddel kan het risico van misbruik niet helemaal worden uitgesloten.

Voorts zijn de argumenten die in de memorie van toelichting worden aangevoerd, niet echt overtuigend. Men kan het de Belgische overheid immers niet ten kwade duiden geen weet te hebben van een adreswijziging als die niet officieel werd aangegeven (in dat geval zou de betekening dus geldig

demandeur doit pâtir des difficultés «propres au pays d'origine» rencontrées par les autorités belges.

N° 21 DE MME NAGY ET M. DRÈZE

Art. 11

A l'article 12bis, § 3, proposé, apporter les modifications suivantes:

A) à l'alinéa 3, remplacer les mots «neuf mois» par les mots «trois mois»;

B) à l'alinéa 4, supprimer les mots «à deux reprises»;

C) à l'alinéa 4, remplacer les mots «de trois mois» par les mots «d'un mois».

JUSTIFICATION

La décision relative à l'admission au séjour devra en principe être prise et notifiée dans un délai de 9 mois. Dans des cas exceptionnels liés à la complexité de l'examen de demande, ce délai pourra être prolongé à deux reprises pour une durée de trois mois. La date à laquelle ce délai de traitement commence à courir est celle du dépôt de l'ensemble des preuves et documents requis.

Il est évident que le délai de 9 mois, qui peut être porté à 12 et même à 15 est exagérément long au regard des pratiques actuelles (les délais moyens mentionnés par l'Office des étrangers sur son site Internet au 1er mars 2006 sont de 12 à 13 semaines). Cette longueur de délai est incompatible avec les principes de bonne administration. De plus, le point de départ fixé renvoie aux innombrables difficultés et lourdeurs administratives que rencontrent les familles confrontées aux postes diplomatiques belges à l'étranger. Combiné à un délai de traitement de la demande particulièrement élevée, ce point de départ aura pour effet de rendre le traitement des demandes démesurément long.

Si la fixation d'un délai dans lequel la décision doit être notifiée est positive, il est regrettable que le projet retienne le délai maximum autorisé par l'article 5, § 4, alinéa 1er de la directive 2003/86/CE («Dès que possible, et en tout état de cause au plus tard neuf mois après la date du dépôt de la demande, les autorités compétentes de l'Etat membre notifie par écrit à la personne qui a déposé la demande la décision la concernant.»). Ce choix risque d'avoir pour effet paradoxal que l'adoption d'une mesure présentée comme favorable aboutira dans les faits à rallonger encore la durée de l'examen des demandes.

zijn). Bovendien is het niet normaal dat de aanvrager zou moeten opdraaien voor de moeilijkheden «eigen aan het land van oorsprong» waarmee de Belgische overheid wordt geconfronteerd.

Nr. 21 VAN MEVROUW NAGY EN DE HEER DRÈZE

Art. 11

Aan het ontworpen artikel 12bis, § 3, de volgende wijzigingen aanbrengen:

A) in het derde lid, de woorden «9 maanden» vervangen door de woorden «3 maanden»;

B) in het vierde lid, het woord «tweemaal» weglaten;

C) in het vierde lid, de woorden «drie maanden» vervangen door de woorden «één maand».

VERANTWOORDING

In principe moet de beslissing inzake de machtiging tot verblijf binnen een tijdspanne van 9 maanden worden genomen en ter kennis gebracht. In uitzonderlijke gevallen die te maken hebben met de complexiteit van het onderzoek van de aanvraag, zal die termijn tweemaal kunnen worden verlengd met een periode van drie maanden. De datum waarop die behandelingstermijn ingaat, is die van de indiening van alle vereiste bewijzen en documenten.

Het ligt voor de hand dat de termijn van 9 maanden, die kan worden verlengd tot 12 en zelfs 15 maanden, overdreven lang is in vergelijking met de huidige werkwijze (de Dienst Vreemdelingenzaken gaf op 1 maart 2006 op zijn site aan dat de gemiddelde termijnen 12 à 13 weken bedragen). De lengte van die termijn is onverenigbaar met de principes van degelijk bestuur. Bovendien verwijst het vastgestelde aanvangspunt naar de talloze moeilijkheden en administratieve besloomingen waarmee de gezinnen die met de Belgische diplomatieke posten in het buitenland worden geconfronteerd, te maken krijgen. Samen met een bijzonder lange termijn voor de behandeling van de aanvraag zal dat aanvangspunt tot gevolg hebben dat de behandeling van de aanvragen bovenmatig lang zal aanslepen.

Het is weliswaar positief dat een termijn wordt bepaald waarbinnen de beslissing ter kennis moet worden gebracht, maar het is betreurenswaardig dat het wetsontwerp de maximumtermijn neemt die is toegestaan door artikel 5, § 4, eerste lid, van Richtlijn 2003/86/EG (dat luidt als volgt: «Zo spoedig mogelijk, maar uiterlijk negen maanden na de datum van indiening van een verzoek, stellen de bevoegde instanties van de lidstaat de persoon die het verzoek heeft ingediend, schriftelijk in kennis van de ten aanzien van hem genomen beslissing.»). Die keuze dreigt het paradoxale gevolg te hebben dat de goedkeuring van een als positief voorgestelde maatregel er in de feiten toe leidt dat de onderzoeksduur van de aanvragen nog langer wordt.

La possibilité de prolonger de 3, voire 6, mois le délai d'examen de la demande «dans des cas exceptionnels liés à la complexité de l'examen de la demande» pose, elle aussi, question. Cette exception risque en effet à la longue de devenir la règle.

N° 22 DE MME NAGY ET M. DRÈZE

Art. 11

A l'article 12bis, § 4, proposé, apporter les modifications suivantes:

A) à l'alinéa 1er, remplacer les mots «sans délai» par les mots «dans le mois»;

B) à l'alinéa 1er, compléter la première phrase par les mots

«qui doit prendre une décision durant le mois qui suit sur la recevabilité de la demande»;

C) compléter l'alinéa 2 par la phrase suivante:

«Dans cette hypothèse, le délai d'un mois prévu à l'alinéa précédent pour la décision du ministre ou de son délégué peut être prolongé de deux mois.».

JUSTIFICATION

Lorsque la famille de l'étranger introduit sa demande à l'administration communale, faisant valoir des circonstances exceptionnelles qui l'empêchent de retourner dans son pays pour demander le visa requis, le projet prévoit que l'administration s'assure «sans délai» de la recevabilité de la demande auprès du ministre ou de son délégué.

Ici aussi, il est nécessaire d'imposer à l'administration communale un délai durant lequel elle est censée avoir adressé la demande sejour au ministre afin qu'il prenne une décision sur la recevabilité de la demande. Un délai d'un mois paraît suffisant pour permettre à l'administration communale d'adresser sa demande au ministre.

Dans la même logique, il est nécessaire d'imposer un délai au ministre dans lequel il doit se prononcer sur la question de savoir si les circonstances exceptionnelles peuvent être déclarées recevables. Le délai d'un mois (qui suit celui imposé à l'administration communale) paraît suffisant.

Lorsque les circonstances exceptionnelles comprennent des motifs médicaux, une prolongation de deux mois peut être nécessaire pour effectuer des examens médicaux et demander l'avis complémentaire d'experts.

Ook de mogelijkheid om «in bijzondere omstandigheden die verband houden met het complexe karakter van de behandeling van de aanvraag» de onderzoekstermijn van de aanvraag met 3 of zelfs 6 maanden te verlengen, doet vragen rijzen. Die uitzondering dreigt uiteindelijk immers de regel te worden.

Nr. 22 VAN MEVROUW NAGY EN DE HEER DRÈZE

Art. 11

In het ontworpen artikel 12bis, § 4, de volgende wijzigingen aanbrengen:

A) in het eerste lid, de woorden «onverwijld» vervangen door de woorden «binnen de maand»;

B) in het eerste lid, de eerste zin aanvullen als volgt:

«die in de daaropvolgende maand een beslissing moet nemen over de ontvankelijkheid van de aanvraag»;

C) het tweede lid aanvullen met de volgende zin:

«In dit geval kan de voor de beslissing van de minister of zijn gemachtigde in het vorige lid gestelde termijn van een maand worden verlengd met twee maanden.».

VERANTWOORDING

Wanneer de gezinsleden van de vreemdeling hun aanvraag bij het gemeentebestuur indienen en uitzonderlijke omstandigheden inroepen die hen verhinderen terug te keren naar hun land om het vereiste visum aan te vragen, bepaalt het wetsontwerp dat het gemeentebestuur zich «onverwijld» vergewist van de ontvankelijkheid van de aanvraag bij de minister of zijn gemachtigde.

Hier ook is het nodig om voor het gemeentebestuur een termijn vast te stellen tijdens welke het wordt geacht de aanvraag tot verblijf aan de minister te hebben gericht, zodat deze een beslissing over de ontvankelijkheid van de aanvraag kan nemen. Een termijn van een maand lijkt voldoende om het gemeentebestuur de gelegenheid te geven zijn aanvraag tot de minister te richten.

Volgens dezelfde redenering is het noodzakelijk om voor de minister een termijn vast te stellen om zich uit te spreken over de vraag of de uitzonderlijke omstandigheden ontvankelijk kunnen worden verklaard. Een termijn van een maand (volgend op de voor het gemeentebestuur geldende termijn) lijkt voldoende.

Wanneer de uitzonderlijke omstandigheden medische gronden omvatten, kan een verlenging met twee maanden nodig zijn om medische onderzoeken uit te voeren en het bijkomende advies van deskundigen in te winnen.

N° 23 DE MME **NAGY** ET M. **DRÈZE**

Art. 12

A l'article 13, § 1er, alinéa 2, proposé, remplacer les mots «cinq ans» par les mots «trois ans».

JUSTIFICATION

Le projet prévoit que le séjour accordé à l'étranger atteint d'une maladie grave devient illimité à l'expiration d'une période de cinq ans de séjour limité.

Ce délai de cinq ans est déraisonnable et constitue une régression par rapport à la pratique actuelle.

En effet, actuellement, la demande de séjour introduite par un étranger atteint d'une maladie grave sur base de l'article 9 al. 3 de la loi du 15 décembre 1980 donne lieu, en cas de décision positive du ministre, à l'octroi d'un séjour limité. A l'expiration d'une période de trois ans de séjour limité, si les circonstances médicales ayant donné lieu à l'octroi du séjour sont toujours présentes et que l'étranger poursuit son traitement, son séjour devient illimité.

Il s'agit d'une pratique de l'Office des étrangers qui a été mise en place par une circulaire du 15 décembre 1998 du ministre de l'Intérieur, circulaire qui a été abrogée lors de l'entrée en vigueur de la loi du 22 décembre 99 relative à la régularisation de certaines catégories d'étrangers, mais dont la pratique de l'octroi du séjour illimité après trois ans a été conservée dans le cadre de l'octroi d'un séjour pour raisons médicales.

L'allongement de cette période à 5 ans étant une régression par rapport à la situation actuelle, il convient d'abaisser cette période à trois ans, comme l'applique actuellement l'administration.

N° 24 DE MME **NAGY** ET M. **DRÈZE**

Art. 12

A l'article 13, § 5, proposé, remplacer les mots «au cours des dix années» par les mots «au cours des cinq années».

JUSTIFICATION

Le projet introduit la possibilité pour le ministre ou son délégué de mettre fin au séjour de l'étranger visé à l'article 9ter, autorisé au séjour en raison d'une maladie grave, lorsqu'il a obtenu cette autorisation sur base de faits présentés de ma-

Nr. 23 VAN MEVROUW **NAGY** EN DE HEER **DRÈZE**

Art. 12

In het ontworpen artikel 13, §1, tweede lid, de woorden «vijf jaar» vervangen door de woorden «drie jaar».

VERANTWOORDING

Het wetsontwerp bepaalt dat het verblijf dat is toegekend aan een vreemdeling die aan een ernstige ziekte lijdt, van onbepaalde duur wordt bij het verstrijken van een periode van vijf jaar van verblijf van beperkte duur.

Deze termijn van vijf jaar is onredelijk en is een stap terug vergeleken met de huidige praktijk.

Op dit ogenblik wordt immers op grond van de verblijfsaanvraag die door een aan een ernstige ziekte lijdende vreemdeling overeenkomstig artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 wordt ingediend en tot een gunstige beslissing van de minister leidt, een machtiging tot verblijf van beperkte duur verstrekt. Na het verstrijken van een periode van drie jaar van verblijf van beperkte duur, wordt dat verblijf omgezet in een verblijf van onbepaalde duur, op voorwaarde dat de medische redenen die tot het toekennen van het verblijf van beperkte duur hebben geleid, nog steeds aanwezig zijn en mits de patiënt zijn behandeling voortzet.

Het betreft een werkwijze van de Dienst Vreemdelingenzaken die is ingesteld bij omzendbrief van de minister van Binnenlandse Zaken van 15 december 1998. Die omzendbrief is opgeheven bij de inwerkingtreding van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van bepaalde categorieën van vreemdelingen, maar de erin vervatte werkwijze om na drie jaar een machtiging tot verblijf van onbepaalde duur te verlenen, is behouden gebleven in het raam van de machtiging tot verblijf om medische redenen.

De verlenging van deze periode tot vijf jaar is een stap terug in vergelijking met de huidige situatie en dus moet deze periode overeenkomstig de huidige bestuurspraktijk tot drie jaar worden teruggebracht.

Nr. 24 VAN MEVROUW **NAGY** EN DE HEER **DRÈZE**

Art. 12

In het ontworpen artikel 13, §5, de woorden «gedurende een periode van tien jaar» vervangen door de woorden «gedurende een periode van vijf jaar».

VERANTWOORDING

Het wetsontwerp maakt het voor de minister of zijn gemachtigde mogelijk om een einde te stellen aan het verblijf van de in artikel 9ter bedoelde vreemdeling die gemachtigd werd tot een verblijf wegens ernstige ziekte, wanneer hij deze machti-

nière altérée ou qu'il a dissimulé, de fausses déclarations ou de documents faux ou falsifiés, qui ont été déterminants dans l'octroi de l'autorisation.

Dans un souci de sécurité juridique, il conviendrait d'aligner ce délai à celui prévu pour la prescription des poursuites des délits en matière pénale qui est de cinq ans.

N° 25 DE MME NAGY ET M. DRÈZE

Art. 25

Compléter cet article par un § 6, rédigé comme suit:

«§ 6. Une persécution de groupe non individualisée peut fonder la reconnaissance de la qualité de réfugié, pour autant qu'elle se rattache à l'une des cinq causes de la Convention de Genève.»

JUSTIFICATION

Les personnes qui fuient des conflits armés ou des situations généralisées de violence ne peuvent se voir automatiquement dénier la reconnaissance du statut de réfugié, le caractère collectif de la persécution ne permettant pas d'exclure l'application de la Convention de Genève. La Commission Permanente de recours des réfugiés a d'ailleurs reconnu la qualité de réfugié pour des persécutions de groupe vis-à-vis des Tutsis du Rwanda en 1994, des albanais du Kosovo, et plus récemment, des tchéchènes.

Il est par conséquent nécessaire d'examiner la persécution, même infligée dans le cadre d'une violence aveugle, en cas de conflit armé, etc., au moyen de la Convention de Genève, la protection subsidiaire ne devant être accordée que s'il est démontré que la crainte de persécution n'est pas fondée sur la race, la nationalité, la religion, l'appartenance à un certain groupe social, ou les opinions politiques.

N° 26 DE MME NAGY ET M. DRÈZE

Art. 27

A l'article 48/5, proposé, apporter les modifications suivantes:

A) au § 1er, remplacer le point c) par ce qui suit:

«c) des acteurs non étatiques, s'il peut être démontré que l'Etat ou une organisation sous la tutelle des Nations Unies ne peuvent ou ne veulent pas accorder la protection prévue au § 2 contre les persécutions ou les atteintes graves»;

ging verkregen heeft op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden dan wel op grond van valse verklaringen, of van valse of vervalste documenten die van doorslaggevend belang zijn geweest voor de toekenning van de machtiging.

Ter wille van de rechtszekerheid moet die termijn in overeenstemming worden gebracht met de termijn voor de verjaring van de vervolging van misdrijven in strafzaken, die vijf jaar bedraagt.

Nr. 25 VAN MEVROUW NAGY EN DE HEER DRÈZE

Art. 25

Dit artikel aanvullen met een § 6, luidende:

«§ 6. Een niet-geïndividualiseerde groepsvervolging kan een grondslag vormen voor de erkenning als vluchteling, voorzover zij onder een van de vijf criteria van het Verdrag van Genève valt.»

VERANTWOORDING

Zij die gewapende conflicten of algemene geweldsituaties ontvluchten, mogen niet automatisch erkenning als vluchteling worden geweigerd aangezien de collectieve aard van de vervolging het niet mogelijk maakt de toepassing van het Verdrag van Genève uit te sluiten. De Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen heeft trouwens de vluchtelingenstatus verleend aan Tutsis uit Rwanda in 1994, Albanen uit Kosovo, en meer recent, aan Tsjetsjenen, allen het slachtoffer van groepsvervolging.

Bijgevolg is het nodig om de vervolging te onderzoeken, ook al vindt die plaats in het kader van blind geweld, bij gewapende conflicten, enzovoort., aan de hand van het Verdrag van Genève. Subsidiaire bescherming mag maar worden toegekend wanneer is aangetoond dat de vrees voor vervolging niet op raciale, nationale, religieuze, sociale of politieke kenmerken is gebaseerd.

Nr. 26 VAN MEVROUW NAGY EN DE HEER DRÈZE

Art. 27

In het ontworpen artikel 48/5, de volgende wijzigingen aanbrenge:

A) in § 1, het punt c) vervangen door wat volgt:

«c) niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de Staat dan wel een onder de Verenigde Naties ressorterende organisatie, geen bescherming als bedoeld in § 2 kan of wil bieden tegen vervolging of ernstige schade»;

B) au § 2, alinéa 1er, remplacer le point b) par ce qui suit:

«b) une organisation sous la tutelle des Nations Unies»;

C) au § 2, supprimer le troisième alinéa.

JUSTIFICATION

Dans les §§ 1 et 2 se trouvent énumérés les agents de persécution ainsi que les protections pouvant exister dans le pays d'origine.

Ces deux premiers paragraphes posent problème parce qu'ils prévoient qu'une protection pourrait être accordée dans le pays d'origine par «des partis ou organisations y compris des organisations internationales qui contrôlent l'Etat ou une partie importante de son territoire».

Le fait d'inclure des autorités non étatiques parmi les auteurs de protection est contraire à la Convention de Genève, qui n'envisage que l'hypothèse où l'étranger ne peut ou ne veut se réclamer de la protection du pays dont il possède la nationalité ou de sa résidence, c'est-à-dire du gouvernement de ce pays. C'est d'ailleurs rappelé dans le guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié établi par le HCR, 1979, (p. 24, n° 97).

En outre, l'article 1er, section D, de la Convention de Genève prévoit explicitement que sont exclues du bénéfice de la protection les personnes qui bénéficient déjà d'une protection ou d'une assistance de la part des Nations Unies. Tel est le cas de la protection qui a été accordée dans le passé par l'Agence des Nations Unies pour le Relèvement de la Corée (UNKRA), ou de l'Office de secours et de travaux des Nations Unies pour les réfugiés de Palestine dans le Proche-Orient (UNRWA). Il s'agit d'une exception au principe de la protection qui doit être interprétée strictement et qui n'autorise pas que d'autres instances que des Etats ou des Agences des Nations Unies soient reconnus comme agents de protection.

Par conséquent, seule la protection de l'Etat ou d'une organisation sous la tutelle des Nations Unies peut être prise en considération.

N° 27 DE MME **NAGY** ET M. **DRÈZE**

Art. 27

Compléter l'article 48/5, proposé, par un § 4, rédigé comme suit:

«§ 4. Une crainte fondée d'être persécuté peut s'appuyer sur des événements ayant eu lieu depuis le départ du demandeur du pays d'origine.

B) in § 2, eerste lid, het punt b) vervangen door wat volgt:

«b) een onder de Verenigde Naties ressorterende organisatie»;

C) in § 2, het derde lid weglaten.

VERANTWOORDING

In de §§ 1 en 2 wordt aangegeven wie vervolging doet ontstaan, alsmede de in het land van herkomst mogelijk bestaande vormen van bescherming.

Die beide paragrafen doen moeilijkheden rijzen: ze bepalen dat in het land van herkomst «bescherming kan worden geboden door (...) partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen».

De bepalingen van het Verdrag van Genève staan haaks op het voornemen organisaties die niet onder de Staat ressorteren te beschouwen als instanties die bescherming bieden. Het Verdrag voorziet alleen in het geval waarin de vreemdeling geen bescherming kan of wil invoeren van het land waarvan hij de nationaliteit bezit of van datgene waar hij verblijft, dus van de regering van dat land. Zulks wordt overigens in herinnering gebracht in de handleiding die het HCV in 1979 heeft gemaakt, met een overzicht van de procedures en de toe te passen criteria om de status van vluchteling te bepalen (blz. 24, nr. 79).

Voorts bepaalt artikel 1, D), van het Verdrag van Genève uitdrukkelijk dat het geen bescherming biedt aan de personen die al bescherming of bijstand genieten van de Verenigde Naties. Dat is met name het geval voor de bescherming die in het verleden werd toegekend door het *United Nations Korea Reconstruction Agency (UNKRA)* en het *United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East (UNRWA)*. Zulks is een uitzondering op het beschermingsprincipe, dat strikt moet worden opgevat en niet toestaat dat ander instanties dan Staten en VN-Agentschappen worden erkend als organisaties die bescherming kunnen bieden.

Alleen de bescherming door de Staat dan wel een onder de Verenigde Naties ressorterende organisatie mag terzake in aanmerking worden genomen.

Nr. 27 VAN MEVROUW **NAGY** EN DE HEER **DRÈZE**

Art. 27

Het ontworpen artikel 48/5 aanvullen met een § 4, luidend als volgt:

«§ 4. Een gegronde vrees voor vervolging kan gebaseerd zijn op gebeurtenissen die hebben plaatsgevonden nadat de verzoeker het land van herkomst heeft verlaten.

Une crainte fondée d'être persécuté peut s'appuyer sur des activités exercées par le demandeur depuis son départ du pays d'origine, en particulier s'il est établi que les activités sur lesquelles cette demande se fonde constituent l'expression et la prolongation de convictions ou d'orientations affichées dans le pays d'origine».

JUSTIFICATION

Le paragraphe 4 ajouté par l'amendement concerne le «réfugié sur place».

Cette situation est visée par l'article 5 de la directive et par le guide des procédures et critères (p. 23, n° 94 et s.)

La directive prévoit qu'«une crainte fondée de persécution ou un risque réel de subir des atteintes graves peut s'appuyer sur des événements ayant eu lieu depuis le départ du demandeur du pays d'origine».

Cette notion de réfugié sur place est bien connue des instances d'asile et donne lieu en Belgique à une jurisprudence non négligeable.

Il a lieu d'incorporer le concept de réfugié sur place dans le projet de loi en écartant le point 3 de l'article 5 de la directive qui exclut la protection internationale lorsque les circonstances sur lesquelles repose le risque ont été créées par le demandeur de son propre fait depuis son départ du pays d'origine. En effet, cette exclusion est en contradiction avec l'interprétation de la Convention de Genève par le guide des procédures et critères qui prévoit explicitement qu'«une personne peut devenir réfugié «sur place» de son propre fait, par exemple en raison des rapports qu'elle entretient avec des réfugiés déjà reconnus comme tels ou des opinions politiques qu'elle a exprimées dans le pays où elle réside» (Guide des procédures et critères du HCR, p. 24, n° 96).

La question de la mauvaise foi pourra le cas échéant être examinée dans le cadre de la preuve et de la crédibilité du récit, comme pour toutes les autres demandes.

Une telle approche est conforme à la jurisprudence actuelle de la Commission permanente de recours des réfugiés (VBCV, 11 février 2005, n° VB/04-1405W10.113, RDE, 2005, n° 132, p. 80).

Le paragraphe 4 ajouté retranscrit les points 1 et 2 de l'article 5 de la directive.

N° 28 DE MME **NAGY** ET M. **DRÈZE**

Art. 29

A l'article 49/2, § 3, proposé, remplacer les mots «cinq ans» par les mots «trois ans».

Een gegronde vrees voor vervolging kan gebaseerd zijn op activiteiten van de verzoeker sedert hij het land van herkomst heeft verlaten, met name wanneer wordt vastgesteld dat de activiteiten die aan die aanvraag ten grondslag liggen, de uitdrukking en de voortzetting vormen van overtuigingen of strekkingen die de betrokkene in het land van herkomst aanhing.».

VERANTWOORDING

De aldus toegevoegde § 4 heeft betrekking op de «vluchteling ter plaatse».

Het lot van de «vluchtelingen ter plaatse» wordt geregeld bij artikel 5 van Richtlijn 2004/83/EG en bij het handboek betreffende de procedures en criteria van het Hoog Commissariaat van de Verenigde Naties voor de vluchtelingen (UNHCR) (blz. 23, nrs. 94 e.v.). Volgens de Richtlijn kan een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade gebaseerd zijn op gebeurtenissen die hebben plaatsgevonden nadat de verzoeker het land van herkomst heeft verlaten.

De asielinstanties kennen het begrip «vluchteling ter plaatse» goed en er bestaat in België heel wat rechtspraak over.

Het ware raadzaam het begrip «vluchteling ter plaatse» op te nemen in het wetsontwerp, door punt 3 van artikel 5 van de Richtlijn niet over te nemen. Overeenkomstig dat punt is internationale bescherming uitgesloten indien het risico van vervolging gegrond is op omstandigheden die de verzoeker zelf heeft veroorzaakt nadat hij het land van herkomst heeft verlaten. Die uitsluiting van bescherming staat immers haaks op de lezing die in het handboek betreffende de procedures en criteria wordt gegeven aan het Verdrag van Genève en waarin expliciet staat te lezen dat iemand «vluchteling ter plaatse» kan worden wanneer hij zelf verantwoordelijk is voor de omstandigheden die tot zijn situatie hebben geleid, bijvoorbeeld omdat hij contact heeft met reeds als dusdanig erkende vluchtelingen of omdat hij politieke opinies kenbaar heeft gemaakt in het land waar hij verblijft (zie het handboek betreffende de procedures en criteria van het UNHCR, blz. 24, nr. 96).

De vraag of er al dan niet sprake is van kwaad opzet, kan nog worden onderzocht in het kader van de verificatie van de bewijsvoering en de geloofwaardigheid van de beweringen van de betrokkene, zoals bij alle andere aanvragen.

Een dergelijke invulling strookt met de bestaande rechtspraak van de Vaste Beroepscommissie voor Vreemdelingen (VBCV, 11 februari 2005, nr. VB/04-1405W10.113, RDE, 2005, nr. 132, p. 80).

De via dit amendement toegevoegde § 4 neemt de tekst over van de punten 1 en 2 van artikel 5 van voormelde Richtlijn.

Nr. 28 Van MEVROUW **NAGY** EN DE HEER **DRÈZE**

Art. 29

In het ontworpen artikel 49/2, § 3, de woorden «vijf jaar» vervangen door de woorden «drie jaar».

JUSTIFICATION

Le paragraphe 3 de cette disposition concerne le droit de séjour accordé aux bénéficiaires de la protection subsidiaire. Le projet prévoit qu'ils sont admis au séjour pour une durée limitée et qu'à l'expiration d'une période de cinq ans à compter de la date d'introduction de la demande, ils sont admis au séjour pour une durée illimitée.

Ce délai de cinq ans est déraisonnable et discriminatoire au vu, par exemple des critères de régularisation usités par l'administration dans le cadre des longues procédures d'asile, qui sont, en pratique de trois ans de procédure pour les personnes avec enfants scolarisés et de quatre ans pour les autres et induisent un séjour de durée illimitée.

En effet, il est communément admis qu'au-delà de trois années de procédure d'asile il devient inhumain de renvoyer dans son pays d'origine une famille de demandeurs d'asile déboutés étant donné les attaches qu'elle a tissées avec la société belge durant ces trois ans.

Le même raisonnement doit être tenu pour le bénéficiaire de la protection subsidiaire.

Ce délai paraît également déraisonnable, au vu du délai de résidence de deux ans sur le territoire requis pour l'introduction par le réfugié d'une demande de naturalisation.

Il convient par conséquent d'abaisser le délai de cinq à trois ans.

N° 29 DE MME NAGY ET M. DRÈZE

Art. 42

A l'article 51/8, alinéa 1er, propose, remplacer les mots «le ministre ou son délégué» par les mots «le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides».

JUSTIFICATION

L'article 42 du projet prévoit que le ministre ou son délégué peut décider de ne pas prendre en considération une nouvelle demande d'asile s'il considère que le demandeur d'asile ne fournit pas de nouveaux éléments.

Or, un des buts importants de la réforme de la procédure d'asile que ce projet met en œuvre est la limitation du rôle de l'Office des étrangers dans l'examen des demandes d'asile, l'Office des étrangers devenant un soutien administratif dans le traitement des demandes par les autres instances.

Dès lors, s'il n'intervient plus dans l'examen des demandes d'asile, il n'est pas cohérent de lui confier la tâche de juger de l'existence ou non d'éléments nouveaux.

E

En effet, afin de pouvoir vérifier correctement s'il existe des éléments nouveaux, il est essentiel de pouvoir comparer les différentes demandes d'asile et d'interpréter correctement la notion d'éléments nouveaux au vu de la Convention de Genève et de la protection subsidiaire.

VERANTWOORDING

Paragraaf 3 van deze bepaling heeft betrekking op het verblijfsrecht dat wordt toegekend aan wie de subsidiaire beschermingsstatus geniet. Volgens de ontworpen tekst krijgen de betrokkenen eerst een in de tijd beperkt verblijfsrecht; pas na vijf jaar te rekenen van de indiening van de asielaanvraag wordt hen een onbeperkt verblijfsrecht toegekend.

Die termijn van vijf jaar is onredelijk lang en werkt discriminerend, bijvoorbeeld in het licht van de regularisatiecriteria die de diensten toepassen in lange asielprocedures (in de praktijk een termijn van drie jaar voor mensen met schoolgaande kinderen en van vier jaar voor de anderen); een zo lange procedure mondt veelal uit in een onbeperkt verblijfsrecht.

Doorgaans wordt immers aangenomen dat het, na een procedure van meer dan drie jaar, niet langer human is een gezin afgewezen asielzoekers naar het land van herkomst terug te sturen, aangezien het in die lange tussentijd al banden heeft gesmeed met de Belgische samenleving.

Dezelfde redenering moet worden gevolgd ten aanzien van mensen die een subsidiaire beschermingsstatus genieten.

Tot slot is de termijn van vijf jaar ook buitenproportioneel als men bedenkt dat de vluchteling al na twee jaar verblijf op het grondgebied een naturalisatieaanvraag kan indienen.

Bijgevolg behoort de in uitzicht gestelde termijn te worden teruggebracht van vijf tot drie jaar.

Nr. 29 VAN MEVROUW NAGY EN DE HEER DRÈZE

Art. 42

In het ontworpen artikel 51/8, eerste lid, de woorden «**De minister of diens gemachtigde**» vervangen door de woorden «**Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**».

VERANTWOORDING

Artikel 42 van het wetsontwerp bepaalt dat de minister of diens gemachtigde kan beslissen een nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking te nemen als hij van oordeel is dat de betrokkene geen nieuwe elementen aanreikt.

Een van de hoofddoelstellingen van de hervorming van de asielprocedure bestaat er echter in de rol van de Dienst Vreemdelingenzaken in het onderzoek van de asielaanvragen te beperken, waarbij de dienst veeleer administratieve ondersteuning gaat bieden bij de behandeling van de aanvragen door de andere instanties.

Als de Dienst niet langer optreedt bij de behandeling van de asielaanvragen, dan getuigt het niet van coherentie hem wel te belasten met de taak na te gaan of er al dan niet nieuwe elementen voorhanden zijn.

Teneinde naar behoren te kunnen verifiëren of dat zo is, moet men namelijk in staat zijn de diverse asielaanvragen met elkaar te vergelijken en het begrip «nieuwe elementen» correct te interpreteren, in het licht van het Verdrag van Genève en de subsidiaire bescherming.

Etant donné que le CGRA a traité le dossier sur le fond, il est plus à même de le faire et il sera également plus efficient et plus rapide que l'Office des Etrangers.

N° 30 DE MME NAGY ET M. DRÈZE

Art. 52

Compléter l'article 55/2, proposé, par l'alinéa suivant:

«Dans l'application de l'article 1. F de la Convention de Genève, n'est pris en compte que le comportement individuel et volontaire de la personne concernée. Aucune exclusion automatique ne peut frapper le membre de famille d'une personne soumise à l'exclusion sur cette base».

JUSTIFICATION

L'art. 55/2 nouveau de la loi du 15.12.80 concerne les causes d'exclusion du statut de réfugié dans le cadre de l'article 1er, section D, E ou F, de la Convention de Genève.

L'article 1 F de la Convention de Genève, vise à exclure du statut de réfugié les personnes que l'on considère ne pas devoir bénéficier d'une protection internationale, parce que l'on les en juge indignes dans trois hypothèses prévues par la Convention:

- a) Lorsqu'elles ont commis un crime contre la paix, un crime de guerre ou un crime contre l'humanité
- b) lorsqu'elles ont commis un crime grave de droit commun en dehors du pays d'accueil avant d'y être admises comme réfugiés;
- c) Lorsqu'elles se sont rendues coupables d'agissements contraires aux buts et aux principes des Nations Unies.

Au-delà de la référence à l'article 1. F, de la Convention, l'article 55/2 nouveau entend apporter une précision en prévoyant explicitement que sont également exclues de la protection «les personnes qui sont les instigatrices des crimes ou des actes énumérés à l'article 1 F de la Convention ou qui y participent de quelque autre manière».

Or, cet article 55/2 nouveau ne prévoit aucune garantie expresse que l'exclusion porte uniquement sur une conduite personnelle et volontaire de la personne concernée. Ce manque de garanties pourrait conduire à ce que l'Etat exclue de la protection des personnes qui, dans le cadre du droit criminel international, ne seraient pas individuellement responsables car elles n'ont pas été volontairement impliquées dans la commission des crimes.

Il est par conséquent nécessaire de prévoir explicitement que seul le comportement individuel et volontaire de la personne est pris en compte.

Il est également important de préciser que les membres de famille de personnes susceptibles d'exclusion ne peuvent pas

Aangezien het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het dossier ten gronde onderzoekt, is het de aangewezen instantie om ook dit aspect na te gaan. Het zal dat ook sneller en doeltreffender kunnen dan de Dienst Vreemdelingenzaken.

Nr. 30 VAN MEVROUW NAGY EN DE HEER DRÈZE

Art. 52

Het ontworpen artikel 55/2 aanvullen met het volgende lid:

«Bij de toepassing van artikel 1F van het Verdrag van Genève wordt uitsluitend rekening gehouden met het individuele en vrijwillige gedrag van de betrokkene. Gezinsleden van de op die grond uitgesloten persoon mogen zelf niet automatisch worden uitgesloten.».

VERANTWOORDING

Het nieuwe artikel 55/2 van de wet van 15 december 1980 behelst de gronden voor uitsluiting van het statuut van vluchteling, overeenkomstig artikel 1, D, E of F, van het Verdrag van Genève.

Artikel 1F van het Verdrag van Genève strekt ertoe het statuut van vluchteling te ontzeggen aan al wie geen internationale bescherming waardig wordt geacht, op grond van drie in het Verdrag opgenomen criteria:

- a) de betrokkenen hebben een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid begaan;
- b) de betrokkenen hebben buiten het land van ontvangst een ernstig niet-politiek misdrijf begaan alvorens er als vluchteling te zijn toegelaten;
- c) de betrokkenen hebben zich schuldig gemaakt aan daden die strijd zijn met de doeleinden en beginselen van de Verenigde Naties.

Naast de verwijzing naar artikel 1F van het Verdrag bevat het nieuwe artikel 55/2 ook een precisering op grond waarvan de uitsluiting van bescherming ook van toepassing is «op personen die wetens en willens aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de in artikel 1 F van het Verdrag van Genève genoemde misdrijven of daden».

Dat artikel 55/2 (nieuw) bevat echter geen enkele uitdrukkelijke garantie waarin wordt gepreciseerd dat die uitsluiting alleen maar geldt voor persoonlijk en vrijwillig gedrag van de betrokkene. Zonder die garantie dreigt de Staat mensen van bescherming uit te sluiten die, in het licht van het internationaal strafrecht, niet individueel verantwoordelijk kunnen worden gesteld, omdat zij niet vrijwillig betrokken waren bij de misdaden.

Bijgevolg is het noodzakelijk expliciet te bepalen dat alleen individueel en vrijwillig gedrag van de betrokkenen tot uitsluiting van bescherming kan leiden.

Tevens is het van belang aan te stippen dat de gezinsleden van de met uitsluiting bedreigde personen niet automatisch

être automatiquement exclus. Cette précision est conforme à la jurisprudence constante de la Commission permanente de recours des réfugiés. (Chronique de jurisprudence – Exclusion, CPRR, août 2002)

N° 31 DE MME **NAGY** ET M. **DRÈZE**

Art. 52

Compléter l'article 55/2, proposé, par l'alinéa suivant:

«La personne exclue du statut de réfugié pourra voir sa demande analysée sous l'angle de la protection subsidiaire».

JUSTIFICATION

La Belgique doit respecter ses obligations internationales et notamment l'article 3 de la CEDH.

Dans cette optique, elle doit prévoir l'aménagement d'une protection subsidiaire à une personne exclue du statut de réfugié, quels que soient les agissements de celle-ci. En effet, le contraire pourrait conduire à ce qu'une personne encourant un risque réel de traitements inhumains et dégradants en cas de retour dans son pays d'origine soit, à défaut de protection accordée, expulsée vers ce pays. Or, conformément à la jurisprudence de la Cour de Strasbourg, la protection accordée par l'article 3 est absolue quel que soit le comportement de la personne concernée.

Pour cette raison, l'amendement vise cette hypothèse où la personne exclue du statut de réfugié en raison d'un comportement répréhensible, doit pouvoir voir examiner sa demande sous l'angle de la protection subsidiaire.

L'octroi de la protection subsidiaire ne fait pas obstacle aux poursuites de l'intéressé devant un tribunal pénal international, ou devant une juridiction belge dans le cadre de la loi de compétence universelle. En cas de poursuites devant une juridiction pénale internationale, la Belgique pourra accepter son transfert pour être jugée par cette juridiction et le cas échéant condamné.

N° 32 DE MME **NAGY** ET M. **DRÈZE**

Art. 58

A l'article 57/6, alinéa 1er, proposé, supprimer le 2°.

mogen worden uitgesloten. Die precisering strookt met de constante rechtspraak van de Vaste Beroepscommissie voor Vreemdelingen (*Chronique de jurisprudence - Exclusion*, CPRR, augustus 2002).

Nr. 31 VAN MEVROUW **NAGY** EN DE HEER **DRÈZE**

Art. 52

Het ontworpen artikel 55/2 aanvullen met het volgende lid:

«De persoon die van de vluchtelingenstatus is uitgesloten, mag zijn aanvraag laten analyseren vanuit het gezichtspunt van de subsidiaire bescherming».

VERANTWOORDING

België moet zijn internationale verplichtingen naleven, inzonderheid artikel 3 van het EVRM.

Vanuit dat gezichtspunt bekeken, moet ons land voorzien in een subsidiaire bescherming voor iemand die van de vluchtelingenstatus is uitgesloten, wat de betrokkene ook heeft begaan. Het tegenovergestelde zou er immers kunnen toe leiden dat iemand die werkelijk het risico loopt dat hem bij zijn terugkeer naar zijn land van herkomst onmenselijke of vernerderende behandelingen te beurt vallen, naar dat land wordt teruggedreven bij gebrek aan een dergelijke bescherming. Overeenkomstig de rechtspraak van het Hof van Straatsburg is de bij artikel 3 verleende bescherming evenwel absoluut, ongeacht de handelingen die de betrokkene heeft gesteld.

Daarom heeft dit amendement betrekking op die hypothese, waarin iemand die wegens laakbaar gedrag van de vluchtelingenstatus is uitgesloten, zijn aanvraag moet kunnen laten onderzoeken vanuit het gezichtspunt van de subsidiaire bescherming.

De toekenning van de subsidiaire bescherming staat er geenszins aan in de weg dat de betrokkene wordt vervolgd door een internationale strafrechtbank, dan wel door een Belgisch rechtcollege in het kader van de universele bevoegdheid. In geval van vervolging door een internationaal strafrechtcollege, kan België instemmen met de overbrenging van de betrokkene opdat hij in voorkomend geval door dat rechtcollege wordt veroordeeld.

Nr. 32 VAN MEVROUW **NAGY** EN DE HEER **DRÈZE**

Art. 58

In het ontworpen artikel 57/6, eerste lid, het 2° weglaten.

JUSTIFICATION

Le nouvel article 57/6, 2°, introduit par le projet, autorise le CGRA à ne pas prendre en considération la demande de reconnaissance du statut de réfugié ou d'octroi du statut de protection subsidiaire d'un étranger ressortissant d'un Etat membre de l'Union européenne «lorsqu'il ne ressort pas clairement de sa déclaration qu'il existe, en ce qui le concerne, une crainte fondée de persécution» au sens de la Convention de Genève ou «des motifs sérieux de croire qu'il court un risque réel de subir une atteinte grave» au sens de l'article 48/4 concernant la définition des hypothèses donnant droit à l'octroi du statut de protection subsidiaire.

Malgré les remarques du Conseil d'Etat, le projet prévoit une procédure d'asile discriminatoire pour les demandeurs d'asile émanant d'un pays de l'Union européenne qui devront faire la preuve du fondement de leur crainte de persécution avant même d'avoir effectivement avoir accès à la procédure d'asile.

Il est problématique que les Roms par exemple, ressortissants de l'UE, ne puissent plus bénéficier d'un traitement au fond de leur demande d'asile alors que l'on sait qu'il s'agit d'une population persécutée.

De plus, une fois qu'ils auront apporté cette preuve, leur demande d'asile devra être examinée dans un délai très bref de 15 jours.

Enfin, les ressortissants européens ne bénéficieront pas d'un recours suspensif de plein contentieux mais d'un recours non suspensif en annulation, ce qui est également discriminatoire.

N° 33 DE MME NAGY ET M. DRÈZE

Art. 67

A l'article 67, § 2, alinéa 1er, proposé, compléter le 3° par les mots «et qu'il ressort du dossier judiciaire que la déclaration ou la plainte était abusive et portée dans l'unique but d'obtenir un droit de séjour».

JUSTIFICATION

Le § 2 de l'article 61/4 nouveau, inséré par le projet, concerne les hypothèses où le ministre ou son délégué peuvent mettre fin au séjour, notamment lorsque les autorités judiciaires ont décidé de mettre fin à la procédure.

Or, il faut constater que nombre de plaintes n'aboutissent pas à une poursuite devant les tribunaux pour diverses rai-

VERANTWOORDING

Het via het wetsontwerp ingevoegde artikel 57/6, 2° (*nieuw*) stelt in uitzicht dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen gemachtigd is «om de aanvraag tot het bekomen van de vluchtelingenstatus (...) of de subsidiaire beschermingsstatus (...) die ingediend wordt door een onderdaan van een lidstaat van de Europese Gemeenschappen (...), niet in overweging te nemen, wanneer uit zijn verklaring niet duidelijk blijkt dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag (...) ondertekend te Genève (...) of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4», zulks wat de definitie betreft van de gevallen die recht geven op de toekenning van de toekenning van de status van subsidiaire bescherming.

Ondanks de opmerkingen van de Raad van State voorziet het wetsontwerp in een discriminatoire procedure voor de uit een EU-land afkomstige asielzoekers, die de gegrondheid van hun vrees voor vervolging zullen moeten aantonen alvorens ze zelfs maar toegang tot de asielprocedure krijgen.

Het is problematisch dat bijvoorbeeld de Roma, die EU-onderdanen zijn, niet langer het recht genieten hun asielaanvraag ten gronde te laten onderzoeken, terwijl bekend is dat het om een vervolgd bevolkingsgroep gaat.

Zodra de betrokkenen dat bewijs hebben geleverd, zal hun asielaanvraag bovendien binnen een erg krappe termijn van 15 dagen moeten worden onderzocht.

Bovendien zullen de onderdanen van de Europese Unie geen aanspraak kunnen maken op een schorsend beroep met volle rechtsmacht, doch op een schorsend beroep tot nietigverklaring. Ook dat is discriminatoir.

Nr. 33 VAN MEVROUW NAGY EN DE HEER DRÈZE

Art. 67

Het ontworpen artikel 67, § 2, eerste lid, aanvullen met de woorden «, alsmede dat uit het gerechtelijk dossier blijkt dat de verklaring of de klacht abusief was, en uitsluitend tot doel had een verblijfsvergunning te verwerven».

VERANTWOORDING

Het via het wetsontwerp ingevoegde artikel 61/4, § 2 (*nieuw*), heeft betrekking op de gevallen waarin de minister of diens gemachtigde de verblijfsvergunning kunnen beëindigen, inzonderheid wanneer de gerechtelijke autoriteiten hebben besloten een einde te maken aan de procedure.

Men kan evenwel niet om de vaststelling heen dat heel wat klachten om diverse redenen niet leiden tot vervolging door

sons, la victime n'ayant pu donner suffisamment d'informations permettant l'aboutissement de l'enquête, les responsables ayant pris la fuite, ou encore d'autres multiples raisons.

La personne a cependant pris des risques en dénonçant le milieu qui l'exploitait; elle a par ailleurs parfois de graves séquelles physiques ou psychologiques, et grâce à cette procédure a pu sortir de cette situation, et parfois réussi lorsqu'elle était sous autorisation de séjour provisoire à décrocher un emploi.

Il est par conséquent souhaitable lorsque l'intéressé a porté plainte en étant de bonne foi que son séjour ne prenne pas fin.

N° 34 DE MME NAGY ET M. DRÈZE

Art. 68

Compléter l'article 61/5, proposé, par les mots «ou lorsque l'étranger était de bonne foi lorsqu'il a fait sa déclaration ou porté plainte».

JUSTIFICATION

L'article 68 du projet qui insère un article 65/5 prévoit les situations dans lesquelles le ministre ou son délégué peut accorder un droit de séjour illimité. Il s'agit des cas où la déclaration ou la plainte de l'étranger a abouti à une condamnation, ou lorsque le procureur du Roi ou l'auditeur du travail a retenu dans ses réquisitions la prévention de traite des êtres humains.

Concernant le titre de séjour délivré aux étrangers, victimes de la traite des êtres humains qui coopèrent avec les autorités compétentes, le 15ème considérant indique que les Etat membres devraient étudier la possibilité d'autoriser à séjourner pour d'autres motifs, les ressortissants de pays tiers susceptibles de relever du champ d'application de la présente directive, mais qui ne remplissent pas ou plus, les conditions énoncées par celle-ci, ainsi que les membres de leur famille ou les personnes assimilées comme telles.

De nombreuses plaintes ou déclarations n'aboutissent pas à une poursuite devant les tribunaux pour diverses raisons, la victime n'ayant pu donner suffisamment d'informations permettant l'aboutissement de l'enquête, les responsables ayant pris la fuite, ou encore pour d'autres raisons. Or, l'étranger a cependant pris des risques en dénonçant le milieu qui l'exploitait; il a par ailleurs parfois de graves séquelles physiques ou psychologiques, et grâce à cette procédure a pu sortir de cette situation, et parfois réussi lorsqu'il était sous autorisation de séjour provisoire à décrocher un emploi.

Il est par conséquent souhaitable lorsque l'intéressé a coopéré de bonne foi avec les autorités judiciaires par des déclara-

de rechtbanken, *in casu* omdat het slachtoffer onvoldoende informatie heeft kunnen verstrekken waarmee het onderzoek kon worden afgerond, omdat de verantwoordelijken zijn gevlucht, of om nog een hele waaier aan andere redenen.

De betrokkene heeft echter risico's genomen door het milieu dat hem uitbuitte aan te klagen; zulks heeft soms ernstige lichamelijke of psychologische gevolgen. Dankzij die procedure is de betrokkene aan die toestand kunnen ontsnappen, en soms heeft hij, terwijl hij een voorlopige verblijfsvergunning had, een baan gevonden.

Bijgevolg is het wenselijk dat de verblijfsvergunning niet eindigt zo de betrokkene te goeder trouw een klacht heeft ingediend.

Nr. 34 VAN MEVROUW NAGY EN DE HEER DRÈZE

Art. 68

Het ontworpen artikel 61/5 aanvullen met de woorden «of indien de vreemdeling te goeder trouw was toen hij zijn verklaring aflegde of een klacht indiende».

VERANTWOORDING

Artikel 68 van het wetsontwerp, dat een artikel 61/5 invoegt, voorziet in de situaties waarin de minister of zijn gemachtigde een verblijf van onbepaalde duur kan toestaan. Het gaat om de gevallen waarin de verklaring of de klacht van de vreemdeling tot een veroordeling heeft geleid, of als de procureur des Konings of de arbeidsauditeur in zijn vorderingen de tenlastelegging van mensenhandel in aanmerking heeft genomen.

In verband met de verblijfstitel die wordt verleend aan de vreemdelingen die het slachtoffer zijn van mensenhandel en die samenwerken met de bevoegde autoriteiten, stelt de 15^e considerans van Richtlijn 2004/81/EG: «De lidstaten dienen in overweging te nemen om op andere gronden, overeenkomstig hun nationale wetgeving, toestemming voor verblijf te verlenen aan onderdanen van derde landen die weliswaar binnen de werkingssfeer van deze richtlijn vallen, maar niet of niet langer voldoen aan de daarin gestelde voorwaarden, aan leden van hun familie of aan personen die als familieleden behandeld worden».

Talrijke klachten of verklaringen leiden om allerlei redenen niet tot vervolging voor de rechtbank: de door het slachtoffer gegeven inlichtingen volstaan niet om een onderzoek te beginnen, de verantwoordelijken zijn gevlucht enzovoort. De vreemdeling heeft evenwel risico's genomen door het milieu aan te geven dat hem uitbuitte; voorts heeft hij er soms ernstige fysieke of psychologische gevolgen aan over gehouden. Dank zij deze procedure is hij uit die situatie geraakt en is hij er soms in geslaagd een baan te krijgen, toen hij in het bezit was van een voorlopige verblijfsvergunning.

Het is derhalve wenselijk dat als de betrokkene te goeder trouw heeft samengewerkt met de bevoegde autoriteiten, door

rations ou en portant plainte qu'un droit de séjour illimité puisse lui être accordé.

Mary NAGY (Ecolo)
Benoit DRÈZE (cdH)

N° 35 DE M. DRÈZE

Art. 5

Supprimer cet article.

JUSTIFICATION

Cette disposition n'a plus lieu d'être, vu les amendements à l'article 9 de la loi du 15 décembre 1980 précédents qui fixent des critères permanents, don celui de la maladie grave.

Benoit DRÈZE (cdH)

N° 36 DE M. DRÈZE ET MME NAGY

Art. 6

Compléter l'article 10, § 1er, 5°, par l'alinéa suivant:

«On entend par droit de garde le droit portant sur les soins de la personne de l'enfant, et en particulier celui de décider de son lieu de résidence.».

JUSTIFICATION

Le projet pose comme condition au regroupement des enfants à l'étranger rejoint, de son conjoint ou du partenaire enregistré le droit que celui-ci «en ait le droit de garde et la charge». Or cette notion de droit de garde n'existe plus en droit belge. Cela risque d'entraîner des difficultés d'interprétation. Une référence au droit international permettrait de clarifier la définition du droit de garde. La Convention de La Haye de 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants stipule par exemple que «le «droit de garde» comprend le droit portant sur les soins de la personne de l'enfant, et en particulier celui de décider de son lieu de résidence.».

verklaringen af te leggen of door een klacht in te dienen, er hem een verblijfstitel van onbepaalde duur kan worden verleend.

Nr. 35 VAN DE HEER DRÈZE

Art. 5

Dit artikel weglaten.

VERANTWOORDING

Deze bepaling heeft geen bestaansreden meer, gelet op de voorgaande amendementen op artikel 9 van de wet van 15 december 1980; daarin worden immers vaste criteria ingesteld, waaronder dat van de ernstige ziekte.

Nr. 36 VAN DE HEER DRÈZE EN MEVROUW NAGY

Art. 6

Het ontworpen artikel 10, § 1, 5°, aanvullen met het volgende lid:

«Onder recht van bewaring wordt verstaan het recht dat betrekking heeft op de zorg voor de persoon van het kind, en in het bijzonder het recht over zijn verblijfplaats te beslissen.».

VERANTWOORDING

Het wetsontwerp stelt als voorwaarde voor de hereniging van de kinderen van de vreemdeling bij wie men zich voegt, van zijn (haar) echtgeno(o)t(e) of van de geregistreeerde partner dat die «over het recht van bewaring beschikt en de kinderen te zijnen laste zijn». Het begrip «recht van bewaring» bestaat echter niet langer in het Belgisch recht. Dat dreigt interpretatiemoeilijkheden met zich te brengen. Met een verwijzing naar het internationaal recht wordt het mogelijk de definitie van recht van bewaring te verduidelijken. Het Verdrag van Den Haag van 1980 betreffende de burgerrechtelijke aspecten van internationale ontvoering van kinderen bepaalt bijvoorbeeld dat «het gezagsrecht het recht [omvat] dat betrekking heeft op de zorg voor de persoon van het kind, en in het bijzonder het recht over zijn verblijfplaats te beslissen».

N° 37 DE M. DRÈZE ET MME NAGY

Art. 6

A l'article 10, § 1er, 6°, proposé, remplacer les mots «l'enfant handicapé célibataire âgé de plus de dix-huit ans» par les mots «l'enfant célibataire âgé de plus de dix-huit ans objectivement dans l'incapacité de subvenir à ses propres besoins en raison de son état de santé».

JUSTIFICATION

D'après le projet, l'enfant handicapé célibataire âgé de plus de dix-huit ans d'un étranger autorisé ou admis à séjourner dans le Royaume par une durée illimitée ou autorisé à s'y établir, ou de son conjoint ou partenaire pourra bénéficier d'un droit à l'autorisation de ressources stables, régulières et suffisantes pour subvenir aux besoins de l'ensemble de la famille sans devoir recourir à l'aide sociale.

Pourtant la directive 2003/86/CE, en son article 4, § 2, b), vise les enfants majeurs du regroupant qui «sont objectivement dans l'incapacité de subvenir à leurs propres besoins en raison de leur état de santé». Dans l'exposé des motifs, le gouvernement déclare ne pas souhaiter faire usage de la faculté plus générale offerte par la directive et précise que les cas non couverts par l'article 10, § 1er, 6° en projet pourront être examinés sous l'angle de l'article 9 de la loi du 10 décembre 1980.

Ce choix semble peu conforme à l'esprit de la directive et crée une différence de traitement injustifiée entre les enfants handicapés et les enfants qui sont dans l'incapacité de subvenir à leurs besoins en raison d'une situation médicale autre que le handicap, ces derniers ne disposant pas d'un droit au séjour mais d'une faculté largement dépendante du pouvoir d'appréciation du ministre ou de son délégué.

N° 38 DE M. DRÈZE ET MME NAGY
(en ordre subsidiaire)

Art. 6

A l'article 10, § 2, alinéa 2, proposé, remplacer les mots «6° et 7°» par les mots «et 6°».

JUSTIFICATION

Il semble totalement inconcevable d'exiger de la part d'un MENA qu'il satisfasse aux conditions de logement et d'assurance maladie dès lors que la demande de séjour n'a pas été

Nr. 37 VAN DE HEER DRÈZE EN MEVROUW NAGY

Art. 6

In het ontworpen artikel 10, § 1, 6°, de woorden «het alleenstaand gehandicapt kind dat ouder is dan achttien jaar» vervangen door de woorden «het alleenstaand kind dat ouder is dan achttien jaar en dat wegens zijn gezondheidstoestand kennelijk niet in staat is om zelf in zijn levensonderhoud te voorzien».

VERANTWOORDING

Volgens het wetsontwerp kan een recht op machtiging tot verblijf worden toegekend aan het alleenstaand gehandicapt kind dat ouder is dan achttien jaar van een vreemdeling die toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van onbepaalde duur in het Rijk of gemachtigd is om er zich te vestigen, of van zijn echtgenoot(e) of van zijn partner. Er is een financiële voorwaarde bepaald: de vreemdeling bij wie men zich komt voegen, moet beschikken over stabiele, regelmatige en afdoende inkomsten die volstaan om alle gezinsleden te onderhouden, zonder dat een beroep moet worden gedaan op de sociale bijstand.

Artikel 4, § 2, b), van Richtlijn 2003/86/EG beoogt de meerderjarige kinderen van de gezinshereniger die «wegens hun gezondheidstoestand kennelijk niet in staat zijn zelf in hun levensonderhoud te voorzien». De regering geeft in de memorie van toelichting aan dat ze geen gebruik wenst te maken van de meer algemene mogelijkheid die wordt geboden door de Richtlijn, en ze preciseert dat de gevallen die niet onder het ontworpen artikel 10, § 1, 6°, vallen, zullen kunnen worden onderzocht uit het oogpunt van artikel 9 van de wet van 15 december 1980.

Die keuze lijkt niet te stroken met het opzet van de Richtlijn en zorgt voor een ongerechtvaardigd onderscheid in behandeling tussen de gehandicapte kinderen en de kinderen die niet in staat zijn zelf in hun levensonderhoud te voorzien als gevolg van een andere medische situatie dan de handicap. Die laatste beschikken immers niet over een verblijfsrecht maar over een mogelijkheid die in ruime mate afhangt van de beoordelingsbevoegdheid van de minister of van diens gemachtigde.

Nr. 38 VAN DE HEER DRÈZE EN MEVROUW NAGY
(In bijkomende orde)

Art. 6

In het ontworpen artikel 10, § 2, tweede lid, de woorden «6° en 7°» vervangen door de woorden «en 6°».

VERANTWOORDING

Het lijkt totaal ondenkbaar dat van een NBMV wordt geëist dat hij voldoet aan de voorwaarden inzake huisvesting en ziekteverzekering als de verblijfsaanvraag niet

introduite dans l'année suivant la reconnaissance de la qualité de réfugié. Il est inimaginable qu'un réfugié mineur d'âge soit contraint de louer un logement susceptible d'accueillir trois personnes.

N° 39 DE M. DRÈZE ET MME NAGY

Art. 6

A l'article 10, § 2, alinéa 2, proposé, apporter les modifications suivantes:

A) supprimer les mots: «d'un logement suffisant pour recevoir le ou les membres de sa famille qui demandent à le rejoindre ainsi que»;

B) supprimer la dernière phrase.

JUSTIFICATION

Les hypothèses dans lesquelles le bénéficiaire du droit au regroupement familial devra apporter la preuve que l'étranger rejoint dispose d'un logement suffisant pour recevoir le ou les membres de sa famille qui demandent à le rejoindre sont multipliées: cette condition tend à devenir la règle. L'exposé des motifs précise que la condition du logement suffisant vise à vérifier le respect des normes fondamentales de salubrité et de sécurité et a pour objectif la lutte contre les «marchands de sommeil».

Or, cette condition, même si elle est amenée à être précisée par arrêté royal, est floue et discriminatoire. Floue en ce qu'elle ne précise pas ce qu'il faut entendre par «suffisant» et on peut craindre que l'adverbe ne vise pas seulement les conditions de salubrité et de sécurité, même appliqué «de manière raisonnable», ainsi qu'il ressort de l'exposé des motifs. Floue encore en ce que la disposition ne précise pas quand s'appréciera l'exigence relative au logement. Cette condition est irréaliste dans la mesure où, préalable à la délivrance d'un visa, elle impliquerait que le regroupant prenne par exemple en location, durant plusieurs mois (la procédure de délivrance du visa peut durer jusqu'à 15 mois), un logement plus coûteux. A l'heure de la crise du logement, où l'on déplore le manque de logements sociaux disponibles et de logements privés à des prix abordables, imposer des frais préalables de loyer au candidat regroupant cause une entrave disproportionnée au regroupement familial. De plus, si l'objectif de la mesure est la lutte contre les «marchands de sommeil», le moyen retenu ne constitue pas, loin s'en faut, le moins attentatoire aux libertés fondamentales – le droit à vivre en famille en l'occurrence. Il conviendrait plutôt de développer des moyens légaux et une politique judiciaire plus efficaces dans la lutte contre

binnen het jaar na de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling werd ingediend. Het is onvoorstelbaar dat een minderjarige vluchteling ertoe wordt verplicht een woning te huren waarin drie personen kunnen worden gehuisvest.

Nr. 39 VAN DE HEER DRÈZE EN MEVROUW NAGY

Art. 6

Aan het ontworpen artikel 10, § 2, tweede lid, de volgende wijzigingen aanbrengen:

A) de woorden «over voldoende huisvesting beschikt om het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en» **weglaten;**

B) de laatste zin weglaten.

VERANTWOORDING

Er komen meer gevallen waarin de begunstigde van het recht op gezinshereniging zal moeten bewijzen dat de vreemdeling bij wie hij zich komt voegen over voldoende huisvesting beschikt om het familielid of de familieleden dat gevraagd heeft of die gevraagd hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen: die voorwaarde neigt ertoe de regel te worden. In de memorie van toelichting wordt aangegeven dat de voorwaarde met betrekking tot de voldoende huisvesting tot doel heeft ervoor te zorgen dat de fundamentele normen inzake hygiëne en veiligheid in acht worden genomen, en dat ze ertoe strekt de praktijken van de huisjesmelkers te bestrijden.

Die voorwaarde zal weliswaar bij koninklijk besluit worden gepreciseerd, maar ze is toch vaag en discriminatoir. Ze is vaag omdat ze niet preciseerd wat moet worden verstaan onder «voldoende», en men mag vrezen dat dit adjectief niet alleen op de voorwaarden inzake hygiëne en veiligheid slaat, ook als die «op een redelijke manier» worden toegepast, zoals in de memorie van toelichting wordt aangegeven. Ze is ook vaag omdat de bepaling niet preciseerd wanneer de vereiste inzake huisvesting zal worden beoordeeld. Die voorwaarde is niet realistisch omdat ze, als voorwaarde voor de afgifte van een visum, zou impliceren dat de gezinshereniger gedurende verschillende maanden (de procedure van afgifte van het visum kan 15 maanden aanslepen) een duurdere woning huurt. In tijden van woningnood, met een tekort aan beschikbare sociale woningen en betaalbare privé-woningen, is het opleggen van voorafgaande huurkosten aan de kandidaat-gezinshereniger een onevenredige hinderpaal voor de gezinshereniging. Bovendien beoogt de maatregel weliswaar de bestrijding van de huisjesmelkers, maar het middel dat daartoe wordt aangewend, houdt een ernstige schending in van de fundamentele vrijheden en meer bepaald van het recht om in een gezin te leven. Om de huisjesmelkers te bestrijden, zou men veeleer moeten zorgen voor doeltreffender wette-

les propriétaires «marchands de sommeil». Enfin, la condition de logement est potentiellement discriminatoire, en ce qu'elle fait une distinction entre les personnes sur base de leurs revenus, ce qui reviendrait à exclure du droit au regroupement les personnes qui disposent de faibles revenus.

N° 40 DE M. DRÈZE ET MME NAGY

Art. 6

A l'article 10, § 2, alinéa 4, proposé, remplacer les mots «dans l'année» par les mots «durant les trois années».

JUSTIFICATION

Les conditions de logement suffisant et d'assurance maladie ne sont en principe pas applicables aux membres de la famille d'un réfugié reconnu. Cette dérogation n'est néanmoins d'application que si la demande de séjour est introduite dans l'année suivant la décision reconnaissant la qualité de réfugié à l'étranger rejoint. Une fois passé ce délai, les deux conditions seront exigées.

Pourtant, la facilitation du droit au regroupement familial pour la famille du réfugié reste une avancée intéressante. Toutefois, le délai d'un an après la reconnaissance, au-delà duquel les conditions de logement suffisant et d'assurance maladie pourront être exigées est de nature à restreindre sensiblement l'effectivité de ce droit. En effet, il peut arriver que la recherche de leur famille pour les réfugiés prenne énormément de temps en raison notamment des conditions dans le pays d'origine (situation de conflit, absence de moyens de communication, délais d'obtention des actes d'état civil attestant la filiation, coût des tests génétiques, etc.) ou de la personne du regroupant (âge, état de santé, etc.). La décision d'imposer les conditions de logement et d'assurance maladie une fois écoulé un délai d'un an est conforme à la directive 2003/86/CE. Toutefois, l'article 12, alinéa 3, de la directive est une disposition facultative. Conformément au souhait de la section de législation du Conseil d'Etat, «[l'auteur de l'avant-projet] doit également être en mesure de justifier les choix qu'il a opérés, là où une option lui était offerte par les directives» Il est donc surprenant de constater le silence de l'exposé des motifs quant aux choix effectués.

N° 41 DE M. DRÈZE ET MME NAGY

Art. 6

A l'article 10, § 2, proposé, supprimer le dernier alinéa.

lijke middelen en een dito justitieel beleid. Ten slotte is de huisvestingsvoorwaarde potentieel discriminatoir omdat ze een onderscheid maakt tussen mensen op grond van hun inkomen, wat er zou op neerkomen dat mensen met een laag inkomen van het recht op gezinshereniging worden uitgesloten.

Nr. 40 VAN DE HEER DRÈZE EN MEVROUW NAGY

Art. 6

In het ontworpen artikel 10, § 2, vierde lid, de woorden «in de loop van het jaar» vervangen door de woorden «binnen drie jaar».

VERANTWOORDING

De voorwaarden van voldoende huisvesting en ziektekostenverzekering zijn in beginsel niet van toepassing op de gezinsleden van een erkende vluchteling. Deze afwijking is niettemin slechts van toepassing indien de verblijfsaanvraag werd ingediend in de loop van het jaar na de beslissing waarbij de vreemdeling die vervoegd wordt als vluchteling werd erkend. Na deze termijn zijn de twee voorwaarden vereist.

Nochtans blijft de vergemakkelijking van het recht op gezinshereniging voor de gezinsleden van de vluchteling een interessant idee. De termijn van een jaar na de erkenning, waarna de voorwaarden van voldoende huisvesting en ziektekostenverzekering kunnen worden vereist, is echter van aard om de doeltreffendheid van dit recht fors in te perken. Het is immers mogelijk dat de vluchteling heel lang moet zoeken naar zijn gezin wegens met name de omstandigheden in het land van herkomst (conflictsituatie, afwezigheid van communicatiemiddelen, de termijnen voor het verkrijgen van akten van de burgerlijke stand inzake afstamming, kosten van genetische tests, enzovoort) of wegens zijn eigen situatie als gezinshereniger (leeftijd, gezondheidstoestand, enzovoort). De beslissing om de voorwaarden van huisvesting en ziektekostenverzekering in te stellen na het verstrijken van de termijn van een jaar is in overeenstemming met Richtlijn 2003/86/EG. Artikel 12, derde lid, van deze richtlijn is echter een optionele bepaling. Overeenkomstig de wens van de afdeling wetgeving van de Raad van State «moet [de auteur van het voorontwerp] zijn gemaakte keuzes ook kunnen verantwoorden, wanneer de richtlijnen hem een andere mogelijkheid boden (DOC 51 2478/001, blz. 174-175)». Het komt dus als een verrassing dat de memorie van toelichting bij het wetsontwerp niet spreekt over de gemaakte keuzes.

Nr. 41 VAN DE HEER DRÈZE EN MEVROUW NAGY

Art. 6

In het ontworpen artikel 10, § 2, het laatste lid opheffen.

JUSTIFICATION

Suite aux remarques de la section de législation du Conseil d'Etat, le projet a repris l'exigence liée à l'absence de certaines maladies parmi les conditions de fond de la demande. Le projet prévoit ainsi expressément que les demandeurs du regroupement familial «doivent en outre apporter la preuve qu'ils ne sont pas atteints d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées au point A de l'annexe de la présente loi».

Or, le projet met en œuvre l'article 6, § 1, de la directive selon lequel les Etats membres peuvent rejeter une demande de séjour pour des motifs de santé publique. Toutefois, cette disposition étant facultative et non obligatoire, l'exposé des motifs doit être en mesure de justifier le choix effectué, ce qui n'est pas le cas. La nécessité d'imposer une nouvelle condition liée au motif de santé publique ne semble pas justifiée. L'exercice du regroupement familial n'a pas donné lieu par le passé à des problèmes de santé publique qui justifieraient une telle disposition. En l'absence de réel impératif de santé publique, l'état de santé du regroupant ne devrait pas interférer sur le droit au séjour.

N° 42 DE M. DRÈZE ET MME NAGY

Art. 7

A l'article 10bis, § 1er, alinéa 1er, proposé, entre les mots «pouvoirs publics» et les mots «,et que l'étudiant» insérer les mots «ou la preuve que ces moyens peuvent être rencontrés par un tiers.»

JUSTIFICATION

Le projet impose une condition supplémentaire au regroupement de l'enfant handicapé majeur: l'étranger rejoint (en séjour limité) doit démontrer qu'il dispose de moyens de subsistance stables, réguliers et suffisants pour subvenir à ses propres besoins et à ceux des membres de sa famille et ne pas devenir une charge pour les pouvoirs publics. Dans son arrêt du 23 mars 2006 (Commission des Communautés européennes contre Royaume de Belgique, affaire C-408/03), la Cour de justice des communautés européennes se prononce sur la condition de ressources financières. Elle conclut que l'exigence de disposer de ressources nécessaires ne peut impliquer une exigence quant à la provenance de celles-ci. Certes, le contexte de la décision du juge européen est spécifique (il vise les conditions de séjour des citoyens de l'Union en Belgique); toutefois, la motivation du juge peut être étendue, par analogie, au cas présent: «l'exigence relative à l'existence d'un lien juridique, tel que préconisé par le Royaume de Belgique, entre le dispensateur et le bénéficiaire des ressources étant disproportionnée en ce qu'elle va au-delà de ce qui est nécessaire à la réalisation de l'objectif poursuivi par la directive 90/364, à savoir la protection des finances publiques de l'Etat membre d'accueil.»

VERANTWOORDING

Ingevolge de opmerkingen van de afdeling wetgeving van de Raad van State, heeft het wetsontwerp het vereiste van de afwezigheid van bepaalde ziekten overgenomen als een van de grondvoorwaarden van de aanvraag. Het wetsontwerp bepaalt aldus uitdrukkelijk dat de aanvragers van gezinshereniging «*bovendien* het bewijs [moeten] aanbrengen dat ze niet lijden aan één van de ziekten die de volksgezondheid in gevaar kunnen brengen en die worden opgesomd in punt A van de bijlage van deze wet.»

Het wetsontwerp brengt daarmee artikel 6, §1, van de richtlijn ten uitvoer, volgens welke de lidstaten een verzoek om verblijf van gezinsleden kunnen afwijzen om redenen van volksgezondheid. Deze bepaling is echter facultatief en niet bindend zodat de memorie van toelichting bij het wetsontwerp de gemaakte keuze moet kunnen rechtvaardigen, wat niet het geval is. Gezinshereniging heeft in het verleden geen aanleiding gegeven tot problemen van volksgezondheid, die een dergelijke bepaling zouden kunnen rechtvaardigen. Er zijn geen werkelijke redenen van volksgezondheid; de gezondheidstoestand van de gezinshereniger mag dus geen invloed hebben op het recht op verblijf.

Nr. 42 VAN DE HEER DRÈZE EN MEVROUW NAGY

Art. 7

In het ontworpen artikel 10bis, §1, eerste lid, de woorden «of het bewijs dat deze middelen door een derde kunnen worden verstrekt» invoegen tussen de woorden «de overheden» en de woorden «,dat de student».

VERANTWOORDING

Het wetsontwerp stelt een zware bijkomende voorwaarde aan de gezinshereniging van een gehandicapt kind: de (voor een verblijf van beperkte duur) vreemdeling bij wie zich een gezinslid voegt, moet het bewijs leveren dat hij over stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen beschikt om in zijn eigen behoeften en die van zijn gezinsleden te voorzien en om te voorkomen dat zij ten laste vallen van de overheden. In zijn arrest van 23 maart 2006 (Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen het Koninkrijk België, zaak C-408/03), heeft het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen zich uitgesproken over de voorwaarde in verband met de financiële middelen. Het Hof heeft beslist dat de eis om over toereikende middelen te beschikken niet mag inhouden dat een eis wordt gesteld aan de herkomst ervan. De context van zijn beslissing is weliswaar specifiek (zij beoogt de verblijfsvoorwaarden van de burgers van de Unie in België); toch kan de motivering van het Hof bij analogie worden uitgebreid naar dit geval: «*daar het vereiste van het bestaan van een juridische band, zoals het Koninkrijk België bepleit, tussen de versrekker en de ontvanger van de inkomsten onevenredig is want verder gaat dan voor de verwezenlijking van het met richtlijn 90/364 beoogde doel noodzakelijk is, te weten de bescherming van de overheidsfinanciën van de lidstaat van ontvangst.*»

Ce raisonnement – étude de la proportionnalité de la mesure eu égard à l'objectif financier poursuivi - avait été également été développé par le Conseil d'Etat à l'occasion de l'analyse de la condition des ressources financières dans la circulaire du 30 septembre 1997 relative à l'octroi d'une autorisation de séjour sur la base de la cohabitation dans le cadre d'une relation durable. Dans le cas d'espèce, la même logique conduit à conclure que l'exigence de ressources dans le chef de l'étranger rejoint uniquement est disproportionnée au regard de l'objectif poursuivi.

L'objectif légitime du législateur peut être aisément rencontré d'une manière moins attentatoire au droit à la vie privée et familiale, en permettant que les ressources financières proviennent d'autres personnes que le regroupant. L'observation vaut également pour les autres situations dans lesquelles l'étranger regroupant doit apporter la preuve qu'il dispose de moyens de subsistance, à savoir le cas du regroupant disposant d'un droit de séjour étudiant.

N° 43 DE M. DRÈZE ET MME NAGY

Art. 8

Compléter l'article 10ter, § 3, par l'alinéa suivant:

«*Seuls des éléments remettant fondamentalement en cause la décision d'admission ou d'autorisation du séjour seront à la base de l'application de cette disposition.*».

JUSTIFICATION

L'exposé des motifs, commentant les articles 9 (motifs de refus de la demande ou de retrait du droit de séjour) et 16 (retrait du droit de séjour de l'étranger autorisé à s'établir) du projet, apporte une précision essentielle de nature à tempérer l'invocation de la fraude: «Il va de soi que seuls des éléments remettant fondamentalement en cause la décision de reconnaître le droit au regroupement familial seront à la base de l'application de ce motif».

Il nous paraît indispensable que cette précision, même si elle «va de soi», figure dans le texte même de la loi et non uniquement dans l'exposé des motifs. En son absence, le champ d'application des articles 8, 9 et 16 du projet est excessivement large et ouvre la porte à de multiples abus.

Deze redenering – evenredigheidsonderzoek van de maatregel ten opzichte van het nagestreefde financiële doel – is eveneens ontwikkeld door de Raad van State bij het onderzoek van de voorwaarde in verband met de financiële middelen in de omzendbrief van 30 september 1997 betreffende de toekenning van een machtiging tot verblijf op grond van samenwoning in het kader van een duurzame relatie. In dit geval leidt dezelfde redenering tot de conclusie dat het feit dat men alleen middelen vereist van de vreemdeling bij wie men zich voegt, onevenredig is met het nagestreefde doel.

Aan het gerechtvaardigde doel van de wetgever kan makkelijk worden tegemoetgekomen op een wijze die het recht op het privé- en gezinsleven minder aantast, door het mogelijk te maken dat de financiële middelen afkomstig mogen zijn van andere personen dan de gezinshereniger. Deze opmerking geldt evenzeer voor de andere situaties waarin de vreemdeling-gezinshereniger het bewijs moet leveren dat hij over bestaansmiddelen beschikt, namelijk het geval van de gezinshereniger die een recht op verblijf als student geniet.

Nr. 43 VAN DE HEER DRÈZE EN MEVROUW NAGY

Art. 8

Het ontworpen artikel 10ter, §3, aanvullen met het volgende lid:

«*Deze bepaling kan uitsluitend worden toegepast op grond van elementen die de beslissing tot toelating of machtiging fundamenteel in het gedrang brengen.*».

VERANTWOORDING

In de memorie van toelichting bevat de commentaar bij de artikelen 9 (gronden tot weigering van de aanvraag of tot intrekking van het verblijfsrecht) en 16 (intrekking van het verblijfsrecht van een vreemdeling die reeds tot een verblijf was toegelaten) van het wetsontwerp een essentiële precisering die het fraudeargument enigszins tempert: «*Vanzelfsprekend zullen enkel elementen op basis waarvan de beslissing tot erkenning van het recht op gezinshereniging wezenlijk kan worden betwist, aan de basis liggen van de toepassing van dit motief*».

Hoe «vanzelfsprekend» ook, toch lijkt het de indieners van dit amendement onontbeerlijk dat die precisering in de tekst zelf van de wet wordt opgenomen en niet alleen in de memorie van toelichting. Zoniet hebben de artikelen 8, 9 en 16 van het wetsontwerp een buitensporig ruime toepassingsfeer en openen zij de deur voor allerlei misbruiken.

N° 44 DE M. DRÈZE ET MME NAGY

Art. 9

A l'article 11, § 2, proposé, compléter les 2° et 3° par la phrase suivante:

«Le ministre ou son délégué tiennent compte dans leur décision de l'existence d'un enfant issu du couple formé par le regroupant et le regroupé».

JUSTIFICATION

En ce qui concerne la faculté de mettre fin au séjour de l'étranger qui n'entretient plus une vie conjugale ou familiale effective, il est nécessaire de prévoir la situation particulière des couples qui se séparent mais ont eu un enfant. Le seul fait de ne plus entretenir une vie conjugale effective ne pourra dans ce cas justifier le retrait de l'autorisation de séjour, l'existence d'attaches familiales et l'intérêt supérieur de l'enfant imposant un traitement particulier de cette situation.

N° 45 DE M. DRÈZE ET MME NAGY

Art. 9

Compléter l'article 11 proposé par un § 3, rédigé comme suit:

«§ 3. Le ministre ou son délégué prend dûment en considération, dans l'application des §§ 1er et 2, la nature et la solidité des liens familiaux de la personne et sa durée de résidence dans le Royaume, ainsi que l'existence d'attaches familiales, culturelles ou sociales avec son pays d'origine.».

JUSTIFICATION

La situation globale de l'étranger doit guider le ministre ou son délégué lorsqu'une de décision de refus de la demande de regroupement familial ou de retrait du droit de séjour est prise.

L'article 17 de la directive 2003/86/CE est clair sur ce point: «Les États membres prennent dûment en considération la nature et la solidité des liens familiaux de la personne et sa durée de résidence dans l'État membre, ainsi que l'existence d'attaches familiales, culturelles ou sociales avec son pays d'origine, dans les cas de rejet d'une demande, de retrait ou de non-renouvellement du titre de séjour, ainsi qu'en cas d'adoption d'une mesure d'éloignement du regroupant ou des membres de sa famille». L'intégralité des situations de refus de séjour et de retrait d'admission au séjour est donc visée.

Nr. 44 VAN DE HEER DRÈZE EN MEVROUW NAGY

Art. 9

In het ontworpen artikel 11, § 2, worden het 2° en het 3° aangevuld met de volgende zin:

«De minister of diens gemachtigde houden bij hun beslissing rekening met het bestaan van een kind dat werd geboren uit het paar dat wordt gevormd door de gezinshereniger en zijn gezinsherenigde partner.».

VERANTWOORDING

In het kader van de mogelijkheid een einde te maken aan het verblijf van de vreemdeling die niet langer een feitelijk echtelijk of gezinsleven leidt, moet hoe dan ook rekening worden gehouden met de specifieke situatie van de paren die uit elkaar gaan maar wel een kind hebben. Het loutere feit dat men niet langer een feitelijk echtelijk leven leidt, kan in dat geval niet worden aangevoerd om de verblijfsvergunning in te trekken. Het bestaan van familiebanden en het hogere belang van het kind nopen tot een specifieke behandeling van dergelijke gevallen.

Nr. 45 VAN DE HEER DRÈZE EN MEVROUW NAGY

Art. 9

Het ontworpen artikel 11 aanvullen met een § 3, luidend als volgt:

«§ 3. Bij de toepassing van de §§ 1 en 2 houdt de minister of diens gemachtigde erdege rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokken persoon en met de duur van zijn verblijf in het Rijk, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.».

VERANTWOORDING

Wanneer de minister of diens gemachtigde een verzoek tot gezinshereniging afwijst of een verblijfsvergunning intrekt, moet hij zich laten leiden door de algemene situatie waarin de vreemdeling zich bevindt.

Artikel 17 van Richtlijn 2003/86/EG is op dat punt duidelijk: «In geval van afwijzing van een verzoek, intrekking of niet-verlenging van een verblijfstitel, alsmede in geval van een verwijderingsmaatregel tegen de gezinshereniger of leden van diens gezin houden de lidstaten terdege rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokken persoon en met de duur van zijn verblijf in de lidstaat, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.» Deze bepaling behelst dus alle gevallen waarin een verblijfsvergunning wordt geweigerd of ingetrokken.

Si l'exposé des motifs se réfère expressément à l'article 17 de la directive, correctement transposée en droit interne», la section de législation du Conseil d'Etat considère la référence à cette disposition dans les travaux préparatoires insuffisante. D'après elle, cette précision devrait ressortir du texte de loi (analyse de l'article 9 de l'avant-projet, § 3). L'auteur du projet a choisi de ne pas suivre l'observation du Conseil d'Etat «dans la mesure où cette disposition constitue une application de l'article 8 de la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales». Si l'affirmation n'est pas inexacte, elle dispense par pour autant le législateur d'insérer la précision dans le texte même de la loi.

N° 46 DE M. DRÈZE ET MME NAGY

Art. 9

A l'article 11, proposé, compléter les §§ 1er et 2 par l'alinéa suivant:

«Seuls des éléments remettant fondamentalement en cause la décision d'admission ou d'autorisation du séjour seront à la base de l'application de cette disposition.»

JUSTIFICATION

L'utilisation d'informations fausses ou trompeuses ou de documents faux ou falsifiés, le recours à la fraude ou à d'autres moyens illégaux afin d'être admis au séjour et le mariage (ou le partenariat ou l'adoption) dit «de complaisance» constituent des motifs de refus de la demande ou de retrait du titre de séjour. Un régime particulier est appliqué à ce motif puisque, contrairement aux autres, il pourra être invoqué par les autorités après que le séjour de l'étranger soit devenu illimité.

Cette distinction ressort d'une interprétation a contrario de l'article 9 du projet modifiant l'article 11, § 2 alinéa 2, de la loi du 15 décembre 1980 («La décision fondée sur le point 1°, 2° ou 3° ne peut être prise qu'au cours de l'admission au séjour pour une durée limitée») ainsi que de l'article 16 du projet insérant un article 18, § 2, dans la loi du 15 décembre 1980 («Le ministre ou son délégué peut décider que l'étranger qui a été autorisé à s'établir dans le Royaume sur la base de l'article 14 n'a plus le droit de séjourner dans le Royaume lorsque cet étranger a utilisé des informations fausses ou trompeuses ou des documents faux ou falsifiés, ou a recouru à la fraude ou à d'autres moyens illégaux, afin d'être admis ou autorisé au séjour»).

Premièrement, l'exposé des motifs, commentant les articles 9 (motifs de refus de la demande ou de retrait du droit de séjour) et 16 (retrait du droit de séjour de l'étranger autorisé à

In de memorie van toelichting bij dit wetsontwerp wordt expliciet verwezen naar dat volgens de regering correct in het interne recht omgezette artikel 17, maar volgens de afdeling wetgeving van Raad van State is de verwijzing naar die bepaling in het kader van de parlementaire voorbereiding ontoereikend. Volgens de Raad moet die precisering duidelijker in de tekst naar voren komen (analyse van artikel 9, § 3, van het voorontwerp van wet). De regering heeft ervoor gekozen die opmerking van de Raad van State naast zich neer te leggen «*in de mate dat deze bepaling slechts een toepassing is van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden*». Hoewel niet onjuist, stelt die argumentatie de wetgever niet vrij van de verplichting die precisering in de tekst zelf van de wet op te nemen.

Nr. 46 VAN DE HEER DRÈZE EN MEVROUW NAGY

Art. 9

In het ontworpen artikel 11, de §§ 1 en 2 telkens aanvullen met het volgende lid:

«Deze bepaling kan uitsluitend worden toegepast op grond van elementen die de beslissing tot toelating of machtiging fundamenteel in het gedrang brengen.»

VERANTWOORDING

De asielaanvraag kan worden geweigerd of de verblijfsvergunning ingetrokken wanneer de betrokkene gebruik heeft gemaakt van valse of misleidende informatie, van valse of vervalste documenten, van fraude of andere onwettige middelen om te worden toegelaten tot een verblijf, dan wel wanneer sprake is van een schijnhuwelijk (of schijnsamenwoning, of nog schijnadoptie). Voor die weigeringsgronden geldt een specifieke regeling, want in tegenstelling tot de andere weigeringsgronden kunnen ze door de overheid nog worden aangevoerd nadat de verblijfsvergunning van de vreemdeling al betrekking heeft op een verblijf van onbepaalde duur. Dat onderscheid vloeit voort uit een lezing *a contrario* van artikel 9 van het wetsontwerp, tot wijziging van artikel 11, § 2, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 («*De op de punten 1°, 2° of 3° gebaseerde beslissing mag enkel getroffen worden gedurende de periode waarin de vreemdeling toegelaten is tot een verblijf voor beperkte duur.*»), alsook van artikel 16 van het wetsontwerp, tot invoeging van een artikel 18, § 2, in de wet van 15 december 1980 («*De minister of zijn gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die op basis van artikel 14 gemachtigd werd om zich te vestigen in het Rijk, niet meer het recht heeft om in het Rijk te verblijven indien die vreemdeling valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten heeft gebruikt, of fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt om te worden toegelaten of gemachtigd tot een verblijf.*»).

Ten eerste bevat de memorie van toelichting, te weten de commentaar bij de artikelen 9 (gronden tot weigering van de aanvraag of tot intrekking van het verblijfsrecht) en 16 (intrek-

s'établir) du projet, apporte une précision essentielle de nature à tempérer l'invocation de la fraude: «Il va de soi que seuls des éléments remettant fondamentalement en cause la décision de reconnaître le droit au regroupement familial seront à la base de l'application de ce motif». Il nous paraît indispensable que cette précision, même si elle «va de soi», figure dans le texte même de la loi et non uniquement dans l'exposé des motifs. En son absence, le champ d'application des articles 9 et 16 du projet est excessivement large et ouvre la porte à de multiples abus. Deuxièmement, il ressort clairement du texte de loi (futurs articles 11, § 2, alinéa 2 et 18, § 2, de la loi du 15 décembre 1980) et de l'exposé des motifs que la possibilité de mettre fin à l'admission au séjour en cas de fraude n'est pas limitée dans le temps. S'il est compréhensible que la fraude soit de nature à entraîner des conséquences sur le droit au séjour des personnes concernées, la traduction particulièrement radicale de ce principe mène à des impasses. Le système mis en place est susceptible de multiplier des atteintes disproportionnées à des droits fondamentaux, comme le droit à une vie privée et familiale, notamment vis-à-vis de personnes établies depuis de nombreuses années.

N° 47 DE M. DRÈZE ET MME NAGY

Art. 9

A l'article 11, § 2, alinéa 4, proposé, après le mot «famille» insérer les mots «ou qui vivent une situation particulièrement difficile».

JUSTIFICATION

En ce qui concerne les personnes en situation difficile, la directive 2004/86/CE permet d'arrêter des dispositions garantissant l'octroi d'un titre de séjour autonome en cas de situations particulièrement difficiles par exemple lors de veuvage, divorce, séparation ou décès. Le texte en projet renvoie sur ce point aux possibilités offertes par le nouvel article 9bis, qui n'offre pourtant aucune garantie. Il limite par ailleurs cette possibilité aux personnes victimes de violence conjugales et ayant quitté leur domicile. Il convient donc de prévoir cette possibilité aux personnes qui vivent une situation particulièrement difficile.

N° 48 DE M. DRÈZE ET MME NAGY

Art. 9

A l'article 11, § 2, alinéa 2, remplacer les mots «1°, 2° ou 3°» par les mots «1°, 2°, 3° ou 4°».

king van het verblijfsrecht van een vreemdeling die reeds tot een verblijf was toegelaten) van het wetsontwerp, een essentiële precisering die het fraudeargument enigszins tempert: «*Vanzelfsprekend zullen enkel elementen op basis waarvan de beslissing tot erkenning van het recht op gezinshereniging wezenlijk kan worden betwist, aan de basis liggen van de toepassing van dit motief*». Hoe «vanzelfsprekend» ook, toch lijkt het de indieners van dit amendement onontbeerlijk dat die precisering in de tekst zelf van de wet wordt opgenomen en niet alleen in de memorie van toelichting. Zoniet hebben de artikelen 9 en 16 van het wetsontwerp een buitensporig ruime toepassingsfeer en openen zij de deur voor allerlei misbruiken. Ten tweede blijkt duidelijk uit de tekst van de in uitzicht gestelde wet (ontworpen artikelen 11, § 2, tweede lid, en 18, § 2, van de wet van 15 december 1980), alsook uit de memorie van toelichting, dat de mogelijkheid om bij fraude een einde te maken aan de toelating tot een verblijf niet in de tijd beperkt is. Weliswaar is het begrijpelijk dat fraude gevolgen heeft voor het verblijfsrecht van de betrokkenen, maar de bijzonder radicale verwoording van dat beginsel leidt tot impasses. De geplande regeling dreigt veel meer buitenproportionele schendingen van grondrechten met zich te brengen, zoals het recht op een privé- en gezinsleven van mensen die zich al sinds jaren in ons land hebben gevestigd.

Nr. 47 VAN DE HEER DRÈZE EN MEVROUW NAGY

Art. 9

In het ontworpen artikel 11, § 2, vierde lid, na het woord «familie», de woorden «of die in een bijzondere moeilijke situatie leven».

VERANTWOORDING

Voor de mensen die in een moeilijke situatie verkeren, biedt Richtlijn 2003/86/EG de mogelijkheid bepalingen uit te vaardigen die de toekenning van een autonome verblijfstitel waarborgen in geval van bijzonder moeilijke situaties, zoals bijvoorbeeld weduw(naar)schap, echtscheiding, scheiding of overlijden. De ontworpen tekst verwijst in dat opzicht naar de mogelijkheden van het nieuwe artikel 9bis, dat echter geen enkele garantie biedt. Hij beperkt die mogelijkheid voorts tot de slachtoffers van huiselijk geweld die hun domicilie hebben verlaten. Die mogelijkheid moet dus ook bestaan voor mensen die een bijzonder moeilijke situatie meemaken.

Nr. 48 VAN DE HEER DRÈZE EN MEVROUW NAGY

Art. 9

In het ontworpen artikel 11, § 2, tweede lid, de woorden «1°, 2° of 3°» vervangen door de woorden «1°, 2°, 3° of 4°».

JUSTIFICATION

L'absence de limitation temporelle des conséquences de la fraude heurte le principe de la sécurité juridique. Lorsque deux principes généraux de droit («*fraus omnia corrumpit*» et sécurité juridique) se trouvent en contradiction, il convient de les mettre en balance de manière à permettre leur coexistence. Si le principe de sécurité juridique peut légitimement être atténué, l'atteinte doit rester proportionnée eu égard à l'objectif poursuivi.

Or, la solution qui prévaut dans le projet fait prévaloir un principe sans tenir aucunement compte de l'autre. La sécurité juridique et les attentes légitimes du bénéficiaire du regroupement familial imposent que le retrait du droit au séjour ne puisse avoir lieu que dans un laps de temps déterminé. Choisir la voie inverse porte atteinte de manière disproportionnée au principe de sécurité juridique, consacre par voie administrative une sanction caractérisée et disproportionnée des infractions liées au séjour illégal et généralise abusivement le principe «*fraus omnia corrumpit*» sans considération des circonstances ou de la gravité de la fraude, notamment sur un plan pénal.

Le parallélisme avec le droit pénal est du reste fort éclairant. Alors que la fraude et le mariage de complaisance constituent des infractions par définition soumises à la prescription, ils deviendraient en quelque sorte «imprescriptibles» sur le plan administratif. Il est pour le moins paradoxal que des effets relatifs au séjour puissent toujours être attachés à des faits qui ne sont plus susceptibles de poursuites pénales.

N° 49 DE M. DRÈZE ET MME NAGY

Art. 11

A l'article 12bis, § 1er, proposé, insérer l'alinéa suivant entre les alinéas 1er et 2:

«La personne, qui déclare se trouver dans un des cas visés à l'article 10, peut voir sa demande de regroupement familial introduite auprès de l'administration communale par la personne qu'il souhaite rejoindre sur le territoire belge»

JUSTIFICATION

D'après le projet, la demande de séjour devra être introduite auprès du représentant diplomatique ou consulaire belge dans le pays d'origine ou de résidence de la personne désirant exercer son droit au regroupement familial. Ce principe souffre trois exceptions: admission au séjour de plus de 3 mois, admission au séjour de 3 mois maximum et circonstances exceptionnelles.

VERANTWOORDING

Het ontbreken van een beperking in de tijd van de gevolgen van het bedrog staat haaks op het beginsel van de rechtszekerheid. In geval van tegenspraak tussen twee algemene rechtsbeginselen («*fraus omnia corrumpit*» en de rechtszekerheid) moeten ze met elkaar in evenwicht worden gebracht zodat ze naast elkaar kunnen bestaan. Het beginsel van de rechtszekerheid mag weliswaar worden afgezwakt, maar de inbreuk moet evenredig zijn rekening houdend met de nagestreefde doelstelling.

De in het wetsontwerp aangebrachte oplossing geeft echter aan één principe de bovenhand en houdt geenszins rekening met het andere. De rechtszekerheid en de rechtmatige verwachtingen van degene die het voordeel van de gezinshereniging geniet, vereisen echter dat de intrekking van het verblijfsrecht slechts binnen een bepaalde tijdsperiode kan plaatsvinden. Als men voor de tegenovergestelde oplossing kiest, wordt op onevenredige wijze afbreuk gedaan aan het beginsel van de rechtszekerheid, wordt via administratieve weg een duidelijke en bovenmatige sanctie van de aan het illegaal verblijf gerelateerde strafbare feiten bekrachtigd, en wordt ten onrechte het rechtsbeginsel «*fraus omnia corrumpit*» veralgemeend, zonder oog voor de omstandigheden of de ernst van het bedrog, onder meer op strafrechtelijk vlak.

De vergelijking met het strafrecht is trouwens zeer verhelderend. Hoewel bedrog en schijnhuwelijken strafbaar feiten zijn waarvoor per definitie verjaring geldt, zouden ze echter als het ware «onverjaarbaar» worden op administratief vlak. Het is op zijn minst paradoxaal dat de aan het verblijf gerelateerde gevolgen altijd kunnen gekoppeld blijven aan feiten waartegen geen strafvervolgning meer kan worden ingesteld.

Nr. 49 VAN DE HEER DRÈZE EN MEVROUW NAGY

Art. 9

In het ontworpen artikel 12bis, § 1, tussen het eerste en het tweede lid, het volgende lid invoegen:

«Voor de persoon die verklaart dat hij zich bevindt in een van de gevallen bepaald in artikel 10 mag het verzoek tot gezinshereniging bij het gemeentebestuur worden ingediend door de persoon bij wie hij zich op het Belgisch grondgebied wenst te voegen.»

VERANTWOORDING

Naar luid van het wetsontwerp moet de verblijfsaanvraag worden ingediend bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger in het land van herkomst of het land van verblijf van de persoon die zijn recht op gezinshereniging wil uitoefenen. Er zijn drie uitzonderingen op dat principe: toelating tot verblijf van meer dan 3 maanden, toelating tot verblijf van maximum 3 maanden en uitzonderlijke omstandigheden.

Pourtant, la directive 2003/86/CE laisse aux Etats membres le soin de déterminer le lieu d'introduction de la demande de regroupement familial. Une des options évoquées par son article 5, § 1er, est l'introduction de la demande par le regroupant, sur le territoire de l'Etat membre.

Le projet de loi opte pour le système de la demande auprès des autorités consulaires ou diplomatiques du pays d'origine au motif que la demande en Belgique par le regroupant «entraînerait en effet une lourdeur administrative superflue et un risque d'éparpillement des documents produits». Le système actuel (demande dans l'Etat d'origine) est pourtant source de multiples lourdeurs administratives: connaissance imparfaite de la législation, information parcellaire susceptible d'orienter les demandeurs dans de mauvaises directions, communication d'informations ou de décisions dans une langue que ne maîtrisent pas les personnes, pertes de temps et d'énergie liées aux allers et retours entre le lieu de résidence et la capitale, parfois distants de centaines et même de milliers de kilomètres, risques de corruption aux abords ou même parmi le personnel de l'ambassade,...

La possibilité d'introduction de la demande par le regroupant a été privilégiée dans plusieurs pays européens, comme par exemple la France, et l'expérience contredit les craintes exprimées dans l'exposé des motifs. Les exceptions au principe sont, pour leur part, insuffisantes. D'une part, le renvoi à la notion de «circonstances exceptionnelles» est, l'expérience le prouve, fort aléatoire. D'autre part, le maintien de la condition de recevabilité liée à la régularité du séjour lors de l'introduction de la demande sur place perpétue, suite à l'arrêt MRAX rendu par la Cour de justice des Communautés européennes le 25 juillet 2002, la différence de traitement entre ressortissants EEE et ressortissants de pays tiers en termes de procédure. Cette condition purement formelle et incompréhensible sur le terrain pour la famille de l'étranger fragilise les familles et entraîne des coûts financiers importants et injustifiés, le droit devant, en principe, être octroyé.

N° 50 DE M. DRÈZE ET MME NAGY

Art. 25

A l'article 48/3, § 4, d), proposé, au premier tiret, *in fine*, remplacer le mot «et» par le mot «ou».

JUSTIFICATION

La définition de la notion de groupe social du projet, bien qu'elle soit identique à celle reprise dans la directive 2004/83/CE, est critiquable (rapport du HCR) en ce qu'elle érige en conditions cumulatives deux aspects de la définition:

– l'existence d'une caractéristique immuable ou tellement fondamentale que la personne ne pourrait y renoncer.

Krachtens Richtlijn 2003/86/EG mogen de lidstaten bepalen waar het verzoek tot gezinshereniging moet worden ingediend. Een van de mogelijkheden waarin artikel 5, § 1, van die richtlijn voorziet, is de indiening van het verzoek door de gezinshereniger op het grondgebied van de lidstaat.

In het wetsontwerp wordt gekozen voor het systeem van het verzoek bij de consulaire of diplomatieke overheden van het land van herkomst omdat de mogelijkheid dat de gezinshereniger in België de aanvraag zou indienen «tot verbodige administratieve rompslomp en het risico van een verspreiding van de overgelegde documenten [zou] leiden». De huidige regeling (verzoek ingediend in de Staat van herkomst) geeft nochtans aanleiding tot heel wat administratieve rompslomp: gebrekkige kennis van de wetgeving, gedeeltelijke informatie die de aanvragers in de verkeerde richting dreigt te sturen, mededeling van informatie of van beslissingen in een taal die de betrokkenen niet kennen, tijd- en energieverlies door het voortdurend pendelen tussen de verblijfplaats en de hoofdstad, die soms honderden of zelfs duizenden kilometers van elkaar verwijderd zijn, risico's van corruptie in de buurt van de ambassade of zelfs bij het personeel ervan enzovoort.

In verschillende Europese landen, waaronder Frankrijk, is de voorkeur gegeven aan de indiening van het verzoek door de gezinshereniger, en de ervaring spreekt de in de memorie van toelichting geuite vrees tegen. De uitzonderingen op het principe zijn ontoereikend. Eensdeels blijkt uit de ervaring dat zelden naar het begrip «uitzonderlijke omstandigheden» wordt verwezen. Anderdeels handhaaft het behoud van de voorwaarde van ontvankelijkheid die gepaard gaat met de regulariteit van het verblijf ter gelegenheid van de indiening van het verzoek ter plaatse, als gevolg van het arrest-MRAX van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 25 juli 2002 het verschil in behandeling tussen EER-ingezetenen en burgers van derde landen wat de procedure betreft. Die louter formele en voor de familie van de vreemdeling onbegrijpelijke voorwaarde verzwakt de gezinnen en brengt aanzienlijke kosten met zich die ongerechtvaardigd zijn omdat het recht in principe moet worden toegekend.

Nr. 50 VAN DE HEER DRÈZE EN MEVROUW NAGY

Art. 25

In het ontworpen artikel 48/3, § 4, d), eerste gedachtestreepje, *in fine*, het woord «en» vervangen door het woord «of».

VERANTWOORDING

Hoewel de definitie van het begrip «sociale groep» in het wetsontwerp dezelfde is als in Richtlijn 2004/83/EG, is zij vatbaar voor kritiek (verslag van de HCR), omdat twee aspecten van de definitie cumulatieve voorwaarden worden:

– het bestaan van een onveranderlijk of dermate fundamenteel kenmerk dat de betrokkene het niet kan opgeven;

– la reconnaissance sociale d'une identité fondée sur cette spécificité.

Le fait de supprimer la conjonction «et» permet de façon alternative l'une ou l'autre approche. La notion de groupe social fait l'objet en jurisprudence d'une interprétation évolutive permettant de l'adapter à la nature changeante des groupes selon les sociétés concernées et aux évolutions en droits humains.

Bien que ces deux conditions convergent fréquemment, elles peuvent parfois atteindre des résultats différents. C'est pourquoi ces deux approches doivent être réconciliées de façon à permettre l'application alternative, et non cumulative, des deux catégories exposées.

N° 51 DE M. DRÈZE ET MME NAGY

Art. 16

Au 2°, compléter le § 2, proposé, par l'alinéa suivant:

«Seuls des éléments remettant fondamentalement en cause la décision d'admission ou d'autorisation du séjour seront à la base de l'application de cette disposition.».

JUSTIFICATION

L'exposé des motifs, commentant les articles 9 (motifs de refus de la demande ou de retrait du droit de séjour) et 16 (retrait du droit de séjour de l'étranger autorisé à s'établir) du projet, apporte une précision essentielle de nature à tempérer l'invocation de la fraude: «Il va de soi que seuls des éléments remettant fondamentalement en cause la décision de reconnaître le droit au regroupement familial seront à la base de l'application de ce motif».

Il est indispensable que cette précision, même si elle «va de soi», figure dans le texte même de la loi et non uniquement dans l'exposé des motifs. En son absence, le champ d'application des articles 9 et 16 du projet est excessivement large et ouvre la porte à de multiples abus.

N° 52 DE M. DRÈZE ET MME NAGY

Art. 27

Compléter l'article 48/5, § 3, proposé, par l'alinéa suivant:

«La question de l'alternative de fuite interne ne doit pas être examinée dans l'hypothèse d'une persécution émanant d'agents étatiques.».

– de maatschappelijke erkenning van een identiteit die op dat specifieke kenmerk is gebaseerd.

De vervanging van het voegwoord «en» door «of» maakt het mogelijk die aspecten afzonderlijk te benaderen. Het begrip «sociale groep» is in de rechtspraak aan evolutie onderhevig: het kan worden aangepast aan de veranderende aard van de groepen, naar gelang van de betrokken samenlevingen en de evolutie van het humanitair recht.

Hoewel beide voorwaarden vaak samengaan, kunnen zij soms tot verschillende resultaten leiden. Daarom moeten beide benaderingen bestaanbaar zijn, zodat een aparte en niet cumulatieve toepassing van beide toegelichte categorieën mogelijk wordt.

Nr. 51 VAN DE HEER DRÈZE EN MEVROUW NAGY

Art. 16

In 2°, de ontworpen § 2 aanvullen met het volgende lid:

«Deze bepaling kan uitsluitend worden toegepast op grond van elementen die de beslissing tot toelating of machtiging fundamenteel in het gedrang brengen.».

VERANTWOORDING

In de memorie van toelichting bevat de commentaar bij de artikelen 9 (gronden tot weigering van de aanvraag of tot intrekking van het verblijfsrecht) en 16 (intrekking van het verblijfsrecht van een vreemdeling die reeds tot een verblijf was toegelaten) van het wetsontwerp een essentiële precisering die het fraudeargument enigszins tempert: *«Vanzelfsprekend zullen enkel elementen op basis waarvan de beslissing tot erkenning van het recht op gezinshereniging wezenlijk kan worden betwist, aan de basis liggen van de toepassing van dit motief».*

Hoe «vanzelfsprekend» ook, toch lijkt het de indieners van dit amendement onontbeerlijk dat die precisering in de tekst zelf van de wet wordt opgenomen en niet alleen in de memorie van toelichting. Zoniet hebben de artikelen 9 en 16 van het wetsontwerp een buitensporig ruime toepassings sfeer en openen zij de deur voor allerhande misbruiken.

Nr. 52 VAN DE HEER DRÈZE EN MEVROUW NAGY

Art. 27

Het ontworpen artikel 48/5, § 3, aanvullen met het volgende lid:

«De vraag of interne vlucht een alternatief is, moet niet worden onderzocht als de vervolging uitgaat van staatspersoneel.».

JUSTIFICATION

Le § 3 de l'article analysé reconnaît qu'une évaluation doit être faite afin d'estimer si le demandeur a des raisons de craindre d'être persécuté ou s'il y a un risque réel de subir des atteintes graves.

Dans le cadre de l'analyse de la pertinence, il convient également d'évaluer si la région est généralement habitable, accessible d'un point de vue pratique, légal et sécuritaire et si la persécution émane de l'Etat.

Etant donné que ce dernier a généralement le pouvoir d'agir sur l'entièreté du territoire, «l'alternative de fuite interne» ne devrait pas être considérée lorsque la persécution est étatique.

N° 53 DE M. DRÈZE ET MME NAGY

Art. 27

Compléter l'article 48/5, § 3, alinéa 2, comme suit:

«Pour juger du caractère raisonnable de l'alternative, l'autorité compétente doit tenir de certains critères notamment:

- la protection doit être garantie par une autorité reconnue juridiquement;
- l'accès au territoire doit pouvoir se faire dans des conditions de sûreté, de dignité et de légalité et la relocalisation doit pouvoir pratiquement se faire sans difficultés indues;
- il s'agit de tenir compte de la situation particulière de groupes vulnérables;
- l'absence de risque de refoulement doit être assurée;
- l'absence de risque d'un mal sérieux doit être objectivement établie.»

JUSTIFICATION

L'article 27 ne contient pas suffisamment de précisions quant aux critères à prendre en compte pour juger du caractère raisonnable de l'alternative, des conditions générales dans le pays et de la situation personnelle du demandeur. Il est plus bénéfique de préciser différents critères pour l'application de ces principes.

N° 54 DE M. DRÈZE ET MME NAGY

Art. 28

Compléter l'article 49, § 1er, par l'alinéa suivant:

VERANTWOORDING

Paragraaf 3 van het geanalyseerde artikel erkent dat een evaluatie nodig is om uit te maken of de verzoeker redenen heeft om te vrezen voor vervolging dan wel of er een reëel risico op ernstige schade is.

In het kader van de analyse van de toepasselijkheid moet ook worden geëvalueerd of het gebied algemeen bewoonbaar is, toegankelijk vanuit praktisch, wettelijk en veiligheidsstandpunt en of de vervolging uitgaat van de Staat.

Aangezien de Staat meestal de macht heeft om over het hele grondgebied op te treden, komt «interne vlucht als alternatief» bij staatsvervolging beter niet in aanmerking.

Nr. 53 VAN DE HEER DRÈZE EN MEVROUW NAGY

Art. 27

Het ontworpen artikel 48/5, § 3, tweede lid, aanvullen als volgt:

«Om de redelijkheid van het alternatief te beoordelen, moet de bevoegde overheid rekening houden met bepaalde criteria, inzonderheid:

- de bescherming moet worden gewaarborgd door een juridisch erkende overheid;
- de toegang tot het grondgebied moet in veilige, waardige en wettige omstandigheden mogelijk zijn, en de verhuizing moet praktisch gesproken zonder onbehoorlijke moeilijkheden kunnen plaatsvinden;
- er moet rekening worden gehouden met de bijzondere situatie van kwetsbare groepen;
- er mag gegarandeerd geen gevaar op teruggedrijving bestaan;
- er moet objectief zijn aangetoond dat geen risico op ernstige schade bestaat.»

VERANTWOORDING

Artikel 27 bevat onvoldoende nadere bepalingen over de in acht te nemen criteria om te oordelen over de redelijkheid van het alternatief, de algemene omstandigheden in het land en de persoonlijke situatie van de aanvrager. Het is gunstiger verschillende criteria voor de toepassing van die beginselen te preciseren.

Nr. 54 VAN DE HEER DRÈZE EN MEVROUW NAGY

Art. 28

Het ontworpen artikel 49, § 1, aanvullen met het volgende lid:

«Sauf prévision expresse inverse, les étrangers sont admis au séjour pour une durée illimitée.»

JUSTIFICATION

De façon générale, le projet renverse le principe actuel, selon lequel l'autorisation de séjour, est «donnée pour une durée illimitée, à moins qu'elle ne fixe expressément une limite en raison de circonstances particulières». En effet, dans le projet de loi, «sauf prévision expresse inverse, l'autorisation de séjour est donnée pour une durée limitée» (art. 13). Aussi, pour garantir la sécurité juridique au vu du nouvel article 13, l'article 49 de la loi devrait préciser expressément que le réfugié est admis au séjour illimité en Belgique, conformément aux travaux préparatoires, ou l'article 13 préciser que les étrangers sont admis au séjour illimité, sauf prévision expresse inverse. Cette dernière solution serait cohérente avec l'article 29 (49/2) qui précise que le bénéficiaire de la protection subsidiaire est «admis au séjour pour une durée limitée dans le Royaume».

N° 55 DE M. DRÈZE ET MME NAGY

Art. 28

A l'article 49 proposé, supprimer le paragraphe 2.

JUSTIFICATION

Rien ne justifie d'octroyer un tel pouvoir positif d'injonction au ministre ou à son délégué.

Bien que les travaux préparatoires précisent que ce pouvoir d'injonction permet au ministre de s'immiscer dans la gestion des dossiers prioritaires du CGRA et non pas dans la compétence d'appréciation du CGRA, ce pouvoir est incompatible avec l'indépendance du CGRA, qui doit être totale. «Indépendance» ne signifie pas «absence de contrôle». Le CGRA est, en effet, soumis au contrôle politique du Parlement et, en vertu de ce projet de loi, devra notamment justifier d'un traitement rapide des demandes d'asile.

Le fait que le ministre ou son délégué prenne l'initiative de provoquer une décision d'abrogation ou de retrait a pour conséquence que l'octroi d'un droit de séjour illimité est suspendu pour un an dans l'attente d'une décision définitive. Une telle démarche a des conséquences importantes pour l'étranger, notamment de voir la période d'incertitude sur son titre de séjour en Belgique encore prolongée.

«Onder voorbehoud van uitdrukkelijke tegengestelde bepaling zijn de vreemdelingen toegelaten voor een verblijf van onbeperkte duur.»

VERANTWOORDING

Over het algemeen voorziet het wetsontwerp in een omkering van het vigerende beginsel, volgens hetwelk de «machtiging tot verblijf wordt verleend voor een onbepaalde duur, tenzij zij uitdrukkelijk een limiet stelt wegens bijzondere omstandigheden». Het wetsontwerp bevat immers de bepaling: «Behalve indien dit uitdrukkelijk anders wordt voorzien, wordt de machtiging tot verblijf verleend voor een beperkte tijd (...)» (art. 13). Om in het licht van het nieuwe artikel 13 dus de rechtszekerheid te waarborgen, zou hetzij, overeenkomstig de parlementaire voorbereiding, in artikel 49 van de wet uitdrukkelijk moeten worden gepreciseerd dat de vreemdeling toegelaten wordt voor een verblijf van onbeperkte duur in België, hetzij artikel 13 de precisering moeten bevatten dat de vreemdelingen toegelaten zijn voor een verblijf voor onbeperkte duur, tenzij een bepaling in het tegengestelde voorziet. Die laatste oplossing ware in overeenstemming met artikel 29 (49/2), waarin is gepreciseerd dat de «genieter van de subsidiaire beschermingsstatus (...) tot een verblijf van beperkte duur in het rijk [wordt] toegelaten.»

Nr. 55 VAN DE HEER DRÈZE EN MEVROUW NAGY

Art. 28

In het ontworpen artikel, paragraaf 2 weglaten.

VERANTWOORDING

Niets rechtvaardigt dat aan de minister of diens gemachtigde een dergelijk positief injunctierecht wordt verleend.

Hoewel in de parlementaire voorbereiding wordt gepreciseerd dat die bevoegdheid van de minister hem weliswaar de mogelijkheid biedt op te treden inzake het beheer van de prioritaire dossiers van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, doch niet inzake diens beoordelingsbevoegdheid, is dat injunctierecht onverenigbaar met de onafhankelijkheid van de CGVS. «Onafhankelijkheid» staat immers niet gelijk met «gebrek aan controle». De CGVS is namelijk onderworpen aan de politieke controle door het parlement, en overeenkomstig dit wetsontwerp zal hij inzonderheid het bewijs moeten leveren van een snelle afhandeling van de asielaanvragen.

Het feit dat de minister of zijn gemachtigde het initiatief neemt om over te gaan tot een beslissing tot afwijking of intrekking, heeft tot gevolg dat de toekenning van een verblijfsvergunning van onbeperkte duur voor een jaar wordt geschorst, in afwachting van een definitieve beslissing. Een dergelijke aanpak heeft verstrekken gevolgen voor de vreemdeling; de periode tijdens welke hij in de onzekerheid verkeert omtrent zijn verblijfsvergunning in België, valt namelijk nog langer uit.

Le fait de suspendre l'octroi du titre de séjour pendant un an est difficilement compréhensible. Soit effectivement, de garanties suffisantes permettent de penser que le statut peut être retiré soit l'instance d'asile conclut qu'il n'y a pas lieu d'abroger ou de retirer le statut, que la demande du ministre était injustifiée et il n'y a pas lieu de prolonger la période pendant laquelle on peut revoir le statut. Un titre de séjour à durée illimitée doit être immédiatement octroyé au terme du délai de 5 ans. Il est justement important, dans ce cas, que le CGRA et/ou le Conseil du contentieux des étrangers se prononce le plus rapidement possible afin de ne pas maintenir l'étranger dans un statut précaire.

Il est également important que le ministre ait une bonne connaissance du fond des dossiers afin de pouvoir décider de manière fondée de la nécessité ou non de réexaminer le statut octroyé. Or, le Ministre ou son délégué n'ont plus aucune compétence quant à l'évaluation d'une situation dans un pays donné étant donné que le rôle de l'Office des Etrangers est exclu de tout examen du fond des dossiers. De plus, le projet ne mentionne pas sur quelle base le ministre ou son délégué vont se baser pour demander la cessation ou le retrait du statut accordé.

N° 56 DE M. DRÈZE ET MME NAGY
(En ordre subsidiaire)

Art. 28

A l'article 49 proposé, apporter les modifications suivantes:

A) Au § 2, remplacer les mots «au cours des dix premières années de séjour, à partir de la date d'introduction de la demande d'asile» **par les mots** «au cours des cinq dernières années à partir de la date de la reconnaissance du statut de réfugié»;

B) Au § 3, remplacer les mots «au cours des dix premières années de séjour, à partir de la date d'introduction de la demande d'asile» **par les mots** «au cours des cinq dernières années à partir de la date de la reconnaissance du statut de réfugié».

JUSTIFICATION

Le projet fixe en ses paragraphes 2 et 3 que durant les dix années qui suivent la date de l'introduction de la demande d'asile, le ministre ou son délégué peut demander au CGRA de retirer le statut de réfugié. Or, après dix années de procédure d'asile, il est difficile humainement de renvoyer dans son pays d'origine une famille de demandeurs d'asile au vu de ses attaches avec la Belgique. Il est donc indiqué de prévoir un délai de cinq années au lieu de 10.

Een schorsing van de verblijfsvergunning gedurende een jaar valt moeilijk te begrijpen. Ofwel laten daadwerkelijk voldoende garanties veronderstellen dat de status kan worden ingetrokken, ofwel concludeert de asielinstantie dat van de status niet moet worden afgeweken noch dat hij moet worden ingetrokken, dat het verzoek van de minister ongerechtvaardigd was en dat de periode waarin de status kan worden herzien, geen verlenging behoeft. Een verblijfsvergunning van onbepaalde duur moet onmiddellijk na afloop van de termijn van vijf jaar worden toegekend. Het is in dat geval nu net belangrijk dat de CGVS en/of de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zich zo spoedig mogelijk uitspreken, om de vreemdeling niet in een precaire situatie te handhaven.

Voorts is het van belang dat de minister een goede kennis heeft over de grond van de dossiers, opdat hij op gerechtvaardigde wijze kan beslissen of de toegekende status al dan niet opnieuw moet worden onderzocht. De minister of zijn gemachtigde hebben evenwel geen enkele bevoegdheid meer om te oordelen over de toestand in een bepaald land, aangezien de Dienst Vreemdelingenzaken in geen geval de dossiers ten gronde mag onderzoeken. Bovendien wordt in het wetsontwerp niet aangegeven waarop de minister of zijn gemachtigde zich zullen baseren teneinde om de beëindiging of de intrekking van de verleende status te verzoeken.

Nr. 56 VAN DE HEER DRÈZE EN MEVROUW NAGY
(In bijkomende orde)

Art. 28

In het ontworpen artikel 49, §§ 2 en 3, de woorden «Tijdens de eerste tien jaar verblijf, te rekenen vanaf de datum van de indiening van de asielaanvraag» **telkens vervangen door de woorden** «Tijdens de laatste vijf jaar te rekenen van de datum van de erkenning van de status van vluchteling».

VERANTWOORDING

In de §§ 2 en 3 van artikel 28 van het wetsontwerp wordt bepaald dat tijdens de eerste tien jaar verblijf, te rekenen van de datum van de indiening van de asielaanvraag, de minister of zijn gemachtigde aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan vragen de vluchtelingenstatus in te trekken. Na een asielpcedure die gedurende tien jaar heeft aangesleept, is het uit een menselijk oogpunt echter moeilijk een gezin van asielzoekers naar zijn land van herkomst terug te sturen, gelet op de banden die het met België heeft uitgebouwd. Er moet dus worden voorzien in een termijn van vijf jaar in plaats van tien jaar.

N° 57 DE M. DRÈZE ET MME NAGY

Art. 29

A l'article 49/2 proposé, supprimer le § 4.

JUSTIFICATION

Rien ne justifie d'octroyer un tel pouvoir positif d'injonction au ministre ou à son délégué.

Bien que les travaux préparatoires précisent que ce pouvoir d'injonction permet au ministre de s'immiscer dans la gestion des dossiers prioritaires du CGRA et non pas dans la compétence d'appréciation du CGRA, ce pouvoir est incompatible avec l'indépendance du CGRA, qui doit être totale. «Indépendance» ne signifie pas «absence de contrôle». Le CGRA est, en effet, soumis au contrôle politique du Parlement et, en vertu de ce projet de loi, devra notamment justifier d'un traitement rapide des demandes d'asile

Le fait que le ministre ou son délégué prenne l'initiative de provoquer une décision d'abrogation ou de retrait a pour conséquence que l'octroi d'un droit de séjour illimité est suspendu pour un an dans l'attente d'une décision définitive. Une telle démarche a des conséquences importantes pour l'étranger, notamment de voir la période d'incertitude sur son titre de séjour en Belgique encore prolongée.

Le fait de suspendre l'octroi du titre de séjour pendant un an est difficilement compréhensible. Soit effectivement, de garanties suffisantes permettent de penser que le statut peut être retiré soit l'instance d'asile conclut qu'il n'y a pas lieu d'abroger ou de retirer le statut, que la demande du ministre était injustifiée et il n'y a pas lieu de prolonger la période pendant laquelle on peut revoir le statut. Un titre de séjour à durée illimitée doit être immédiatement octroyé au terme du délai de 5 ans. Il est justement important, dans ce cas, que le CGRA et/ou le Conseil du contentieux des étrangers se prononce le plus rapidement possible afin de ne pas maintenir l'étranger dans un statut précaire.

Il est également important que le ministre ait une bonne connaissance du fond des dossiers afin de pouvoir décider de manière fondée de la nécessité ou non de réexaminer le statut octroyé. Or, le ministre ou son délégué n'ont plus aucune compétence quant à l'évaluation d'une situation dans un pays donné étant donné que le rôle de l'Office des Etrangers est exclu de tout examen du fond des dossiers. De plus, le projet ne mentionne pas sur quelle base le ministre ou son délégué vont se baser pour demander la cessation ou le retrait du statut accordé.

Nr. 57 VAN DE HEER DRÈZE EN MEVROUW NAGY

Art. 29

In het ontworpen artikel 49/2, § 4 weglaten.

VERANTWOORDING

Niets rechtvaardigt dat aan de minister of diens gemachtigde een dergelijk positief injunctierecht wordt verleend.

Hoewel in de parlementaire voorbereiding wordt gepreciseerd dat die bevoegdheid van de minister hem weliswaar de mogelijkheid biedt op te treden inzake het beheer van de prioritaire dossiers van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, doch niet inzake diens beoordelingsbevoegdheid, is dat injunctierecht onverenigbaar met de onafhankelijkheid van de CGVS. «Onafhankelijkheid» staat immers niet gelijk met «gebrek aan controle». De CGVS is namelijk onderworpen aan de politieke controle door het parlement, en overeenkomstig dit wetsontwerp zal hij inzonderheid het bewijs moeten leveren van een snelle afhandeling van de asielaanvragen.

Het feit dat de minister of zijn gemachtigde het initiatief neemt om over te gaan tot een beslissing tot afwijking of intrekking, heeft tot gevolg dat de toekenning van een verblijfsvergunning van onbepaalde duur voor een jaar wordt geschorst, in afwachting van een definitieve beslissing. Een dergelijke aanpak heeft verstrekkende gevolgen voor de vreemdeling; de periode tijdens welke hij in de onzekerheid verkeert omtrent zijn verblijfsvergunning in België, valt namelijk nog langer uit.

Een schorsing van de verblijfsvergunning gedurende een jaar valt moeilijk te begrijpen. Ofwel laten daadwerkelijk voldoende garanties veronderstellen dat de status kan worden ingetrokken, ofwel concludeert de asielinstantie dat van de status niet moet worden afgeweken noch dat hij moet worden ingetrokken, dat het verzoek van de minister ongerechtvaardigd was en dat de periode waarin de status kan worden herzien, geen verlenging behoeft. Een verblijfsvergunning van onbepaalde duur moet onmiddellijk na afloop van de termijn van vijf jaar worden toegekend. Het is in dat geval nu net belangrijk dat de CGVS en/of de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zich zo spoedig mogelijk uitspreken, om de vreemdeling niet in een precaire situatie te handhaven.

Voorts is het van belang dat de minister een goede kennis heeft over de grond van de dossiers, opdat hij op gerechtvaardigde wijze kan beslissen of de toegekende status al dan niet opnieuw moet worden onderzocht. De minister of zijn gemachtigde hebben evenwel geen enkele bevoegdheid meer om te oordelen over de toestand in een bepaald land, aangezien de Dienst Vreemdelingenzaken in geen geval de dossiers ten gronde mag onderzoeken. Bovendien wordt in het wetsontwerp niet aangegeven waarop de minister of zijn gemachtigde zich zullen baseren teneinde om de beëindiging of de intrekking van de verleende status te verzoeken.

N° 58 DE M. DRÈZE ET MME NAGY

Art. 39

Apporter les modifications suivantes:

- A) au 1°, supprimer le point b);**
- B) au 1°, d), remplacer les mots «15 jours» par les mots «30 jours»;**
- C) au 3°, supprimer le point c).**

JUSTIFICATION

Ce projet de réforme constitue un vrai pas en arrière de la mission de protection des Etats dès lors que

(i) les travaux récents du Conseil de l'Europe tendent à promouvoir la limitation de l'utilisation de la détention à l'égard des étrangers, que la proposition de directive de la Commission de l'Union européenne fait de même et que ces deux instances encouragent à la recherche d'alternatives;

(ii) le HCR rappelle que l'on doit tenir compte de la spécificité des demandeurs d'asile en limitant au maximum l'utilisation de la détention à leur rencontre.

Dans la procédure actuelle, la détention des demandeurs d'asile qui ont introduit leur demande sur le territoire n'est possible que lorsque le besoin de protection a été écarté et que la détention est jugée nécessaire pour garantir l'éloignement effectif du territoire.

Il ressort du texte proposé que la volonté du gouvernement est de ne plus limiter la détention à la période nécessaire pour garantir un éloignement effectif du territoire mais, autant que possible, de garder le demandeur d'asile en détention pendant toute la durée de la procédure.

Dans le cadre de la procédure Dublin, la détention est possible lorsqu'il est établi qu'un autre Etat membre de l'UE est responsable ou accepte de reprendre la demande. Dans ce cas, l'étranger peut être détenu pour garantir son transfert effectif vers l'Etat responsable. Il sera donc possible de détenir un demandeur d'asile, même s'il n'y a aucune certitude sur la reprise par un autre Etat membre et donc aucune certitude quant à la nécessité de l'éloigner.

Cette mesure constitue une nouvelle atteinte au droit de ne pas être détenu arbitrairement. De plus, elle n'est nullement justifiée par les arguments invoqués dans l'exposé des motifs: «Il a en effet été constaté que des étrangers disparaissent souvent en cours de procédure».

Etant donné que le projet permet de considérer que le demandeur d'asile a renoncé à sa demande d'asile s'il ne se manifeste plus au cours de sa procédure (article 51/5 nouvel alinéa 5), cette éventualité n'a donc aucune répercussion sur

Nr. 58 VAN DE HEER DRÈZE EN MEVROUW NAGY

Art. 39

De volgende wijzigingen aanbrengen:

- A) in het 1°, punt b) weglaten;**
- B) in het 1°, d), de woorden «vijftien dagen» vervangen door de woorden «dertig dagen»;**
- C) in het 3°, punt c) weglaten.**

VERANTWOORDING

Met de in uitzicht gestelde hervorming dreigt de beschermingsopdracht van de Staten wezenlijk te worden teruggeschroefd, aangezien:

(i) de Raad van Europa er de jongste tijd voor ijvert het opsluiten van vreemdelingen zoveel mogelijk te beperken, en ook de Europese Commissie dat doet in haar voorstel voor een richtlijn; de beide instanties moedigen het zoeken naar alternatieve oplossingen aan;

(ii) het UNHCR eraan herinnert dat rekening moet worden gehouden met de specifieke situatie van de asielzoekers door hen zo weinig mogelijk op te sluiten.

Overeenkomst de thans vigerende procedure kunnen asielzoekers die hun aanvraag op het grondgebied hebben ingediend, maar worden opgesloten wanneer zij niet langer nood hebben aan bescherming en wanneer opsluiting noodzakelijk wordt geacht om hun daadwerkelijke verwijdering van het grondgebied te garanderen.

Uit de ontworpen tekst blijkt dat de regering van plan is de opsluiting niet langer te beperken tot de periode die noodzakelijk is om de daadwerkelijke verwijdering van het grondgebied te garanderen, maar ze zoveel mogelijk uit te breiden tot de volledige duur van de procedure.

In het kader van de Dublin-procedure is opsluiting mogelijk wanneer vaststaat dat een andere EU-lidstaat eigenlijk bevoegd is de aanvraag te behandelen of aanvaardt ze te behandelen. In dat geval kan de vreemdeling worden vastgehouden om zijn daadwerkelijke overplaatsing naar die Staat te garanderen. Het zal zelfs dus mogelijk zijn een asiel-aanvrager op te sluiten zonder er zeker van te zijn dat een andere lidstaat hem zal opvangen, en zonder dat de noodzaak om de betrokkene van het grondgebied te verwijderen vaststaat.

Die maatregel vormt een nieuwe schending van het recht niet willekeurig te worden opgesloten. Bovendien wordt ze hoegenaamd niet gestaafd door het in de memorie van toelichting aangehaalde argument: «er wordt immers vastgesteld dat vreemdelingen vaak verdwijnen terwijl de procedure loopt».

Aangezien het wetsontwerp het mogelijk maakt ervan uit te gaan dat de asielaanvrager van zijn asielaanvraag afziet als hij zich tijdens zijn procedure niet meer meldt (zie artikel 51/5 (nieuw), vijfde lid), heeft dat eventuele feit geen enkele

l'Etat belge. Le dossier d'asile sera ainsi clôturé, mettant un terme à tous les droits octroyés au demandeur d'asile. Si ce dernier venait à se présenter à nouveau, l'Etat belge pourrait entamer une nouvelle procédure Dublin ultérieurement.

-«La maintien d'un étranger diminue par ailleurs les délais de réponse de l'Etat Dublin».

L'application du Règlement Dublin à l'heure actuelle est vivement critiqué tant par le HCR que par ECRE. Ainsi, il ressort notamment de leurs rapports que les demandeurs d'asile doivent parfois attendre des mois avant qu'une décision soit prise sur l'application du Règlement Dublin.

Il serait effectivement positif que les délais prévus dans le Règlement soient respectés tant pour introduire la demande de reprise, pour y répondre que pour procéder au transfert. Or, ce n'est pas le cas actuellement.

L'article 17, alinéa 2, du Règlement Dublin permet aux Etats membres de solliciter une réponse en urgence dans plusieurs hypothèses et non pas uniquement en cas de détention: «l'Etat membre peut solliciter une réponse en urgence dans les cas où la demande d'asile a été introduite à la suite d'un refus d'entrée ou de séjour, d'une arrestation pour séjour irrégulier ou de la signification ou de l'exécution d'une mesure d'éloignement et/ou dans le cas où le demandeur d'asile est maintenu en détention». On ne peut nullement en déduire une obligation de répondre rapidement pour l'Etat sollicité.

-«N'importe quel étranger ne sera pas détenu: il s'agit des étrangers pour lesquels il est sûr à 100% qu'un autre Etat membre est responsable du traitement de leur demande d'asile».

L'exposé des motifs précise que «cette possibilité ne concerne que les étrangers qui disposent de documents d'entrée périmés ou des étrangers qui ne disposent pas des documents d'entrée nécessaires et qui, d'après leurs propres dires ou au vu de la présence de leurs empreintes digitales dans le système Eurodac, ont séjourné dans un autre pays Dublin».

Or, les dires du demandeur d'asile à ce sujet seront susceptibles d'interprétation, interprétation qui ne sera pas toujours acceptée par l'Etat interpellé.

De plus, au vu de l'argumentation invoquée dans l'exposé des motifs, la possibilité de prolonger la durée de détention lorsque le traitement de la requête est particulièrement complexe semble extrêmement contradictoire. En effet, les personnes susceptibles de détention sont les étrangers pour lesquels il est sûr à 100% qu'un autre Etat membre est responsable. Leur dossier ne devrait donc pas être particulièrement complexe. A moins que le gouvernement reconnaisse ici implicitement l'argument développé auparavant concernant le degré tout à fait relatif de certitude quant à ces cas. De plus, si le traitement de la requête est particulièrement complexe et donc prendra plus de temps, il est encore moins raisonnable que les demandeurs d'asile soient détenus plus longtemps.

Notons qu'il existe par ailleurs une possibilité importante pour l'Etat d'examiner une demande d'asile qui lui est présen-

weerslag op de Belgische Staat. Het asioldossier wordt aldus gesloten en dat maakt een einde aan alle rechten die de asielzoeker waren toegekend. Mocht die echter weer opduiken, dan zou de Belgische Staat later een nieuwe Dublin-procedure kunnen starten.

Zowel de UNHCR als de ECRE hebben forse kritiek op de wijze waarop de Dublin-verordening momenteel wordt toegepast. Zo blijkt uit hun rapporten dat de asielzoekers soms maanden moeten wachten voor ze weten of dat reglement op hen zal worden toegepast.

Het zou pas écht positief zijn, mochten de in de Dublin-verordening opgenomen termijnen worden nageleefd, zowel wat betreft de indiening van het verzoek om de vreemdeling opnieuw op te nemen, als wat betreft het antwoord op dat verzoek en de overbrenging van de vreemdeling. Dat is vandaag niet het geval.

Artikel 17, tweede lid, van de Dublin-verordening stelt de lidstaten in staat een dringend antwoord te vragen in een hele reeks hypothesen en dus niet alleen in geval van opsluiting: «De verzoekende lidstaat kan om een spoedig antwoord vragen indien het asielverzoek enkel is ingediend als gevolg van een weigering tot toegang of verblijf, een aanhouding wegens illegaal verblijf of de betekening of de tenuitvoerlegging van een verwijderingsmaatregel, en de asielzoeker in hechtenis wordt gehouden». Daaruit kan geenszins worden afgeleid dat de lidstaat waartoe de vraag wordt gericht, verplicht is snel te antwoorden.

«Er wordt niet eender welke vreemdeling opgesloten. Het gaat om vreemdelingen waarbij op grond van objectieve omstandigheden zo goed als 100% vaststaat dat een andere E.U.-lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielaanvraag» (blz. 97 van de memorie van toelichting bij het wetsontwerp).

Dienaangaande wordt in diezelfde memorie van toelichting het volgende gepreciseerd: «Meer bepaald betreft deze mogelijkheid enkel vreemdelingen die beschikken over verstreken binnenkomstdocumenten [...] of vreemdelingen die niet beschikken over de nodige binnenkomstdocumenten en in een ander Dublinland verbleven hebben, wat voortvloeit uit hun eigen verklaringen of uit een vingerafdrukkenhit in het Eurodacsysteem» (blz. 97-98).

De beweringen daaromtrent van de asielzoekers zijn echter vatbaar voor interpretatie en zullen dus niet altijd worden aanvaard door de Staat waartoe het verzoek was gericht.

Bovendien zitten er nogal wat tegenstrijdigheden in de argumentatie die in de memorie van toelichting wordt gegeven ter verantwoording van de mogelijkheid de opsluitingsduur te verlengen indien het verzoek «buitengewoon complex» is. De voor opsluiting in aanmerking komende personen zijn immers vreemdelingen voor wie het volkomen vaststaat dat een andere lidstaat er voor moet instaan. Hun dossiers zouden dus niet «buitengewoon complex» moeten zijn, tenzij de regering hier impliciet herhaalt wat zij eerder al heeft geargumenteed, met name dat zekerheid in die gevallen niet echt bestaat. En zo het verzoek wél «buitengewoon complex» is en de behandeling ervan dus meer tijd zal vergen, is het nog minder redelijk de asielzoekers langer vast te houden.

Stippen we overigens aan dat er voor de Staten nóg een ruime mogelijkheid bestaat om de voorgelegde asielaanvragen

tée, même si cet examen ne lui incombe pas en vertu des critères fixés par le Règlement (article 3 du Règlement Dublin). Sur cette base, les demandeurs d'asile peuvent invoquer des motifs «humanitaires» pour demander à la Belgique de traiter la demande d'asile même si cet examen ne lui incombe en principe pas.

A l'heure où il reste de grandes différences entre les différents Etats membres tant au niveau procédural que dans l'interprétation de la Convention de Genève, cette possibilité est d'autant plus importante. Tant que l'harmonisation ne sera pas complète, l'application stricte du Règlement Dublin conduira à des situations injustes où des réfugiés ne seront pas reconnus comme tels parce qu'ils sont tombés par hasard dans le mauvais Etat membre.

N° 59 DE M. DRÈZE ET MME NAGY

Art. 43

A l'article 51/10, proposé, apporter les modifications suivantes:

A) à l'alinéa 1er, supprimer les mots «, et remet à l'étranger un questionnaire dans lequel il est invité à exposer les motifs qui l'ont conduit à introduire une demande d'asile ainsi que les possibilités de retour dans le pays qu'il a fui»;

B) insérer l'alinéa suivant entre les alinéas 2 et 3:

«Un questionnaire lui est remis dans lequel il est invité à exposer les motifs qui l'ont conduit à introduire une demande d'asile ainsi que les possibilités de retour dans le pays qu'il a fui. Le questionnaire complété par l'étranger doit être envoyé au CGRA endéans un délai de 30 jours après l'introduction de la demande d'asile, en vue de la préparation de l'audition.»

JUSTIFICATION

Une des lignes de force de cette réforme consiste à limiter le rôle de l'Office des étrangers dans l'examen des demandes d'asile et à limiter son intervention à un soutien administratif dans le traitement de cette demande par les autres instances.

Cette modification apporte une réponse aux nombreuses critiques formulées par les demandeurs d'asile, les avocats et les associations sur la qualité du traitement de la demande d'asile par l'Office des Etrangers, tant en ce qui concerne les auditions que les décisions.

te onderzoeken, hoewel de in de Dublin-verordening opgenomen criteria (zie artikel 3 van die Verordening) hen terzake niets opleggen. Op grond van een en ander kunnen de asielaanvragers «humanitaire» motieven aanvoeren om België te vragen hun asielaanvraag alsnog te behandelen, ook al wordt ons land daar in beginsel niet toe verplicht.

Momenteel blijven er grote verschillen bestaan tussen de lidstaten, zowel op procedurevlak als wat de interpretatie van het Verdrag van Genève betreft. Daardoor is voormelde mogelijkheid des te belangrijker. Zolang een volledige harmonisatie uitblijft, zal de strikte toepassing van het Dublin-verordening leiden tot oneerlijke situaties waarin de vluchtelingen niet als dusdanig worden erkend, gewoon omdat ze in de verkeerde Staat zijn beland.

Nr. 59 VAN DE HEER DRÈZE EN MEVROUW NAGY

Art. 43

In het ontworpen artikel 51/10, de volgende wijzigingen aanbrengen:

A) in het eerste lid, de woorden «, en verstrekt de vreemdeling een vragenlijst waarin hij uitgenodigd wordt om uiteen te zetten, de redenen die hem ertoe aanzetten om een asielaanvraag in te dienen en de mogelijkheden tot terugkeer naar het land waaruit hij gevlucht is» **weglaten;**

B) tussen het tweede en het derde lid, het volgende lid invoegen:

«Er wordt hem een vragenlijst bezorgd waarin hij verzocht wordt om de redenen uiteen te zetten die hem ertoe hebben aangezet een asielaanvraag in te dienen, alsmede de mogelijkheden tot terugkeer naar het land waaruit hij gevlucht is. De door de vreemdeling ingevulde vragenlijst moet binnen een termijn van 30 dagen na de indiening van de asielaanvraag worden toegezonden aan de CGVS, zulks ter voorbereiding van het verhoor van de betrokkene.»

VERANTWOORDING

Een van de krachtlijnen van deze hervorming bestaat erin de rol van de Dienst Vreemdelingenzaken in te perken wat het onderzoek van de asielaanvragen betreft, alsmede het optreden van die dienst te beperken tot louter administratieve ondersteuning bij de behandeling van die aanvraag door de andere instanties.

Die wijziging komt tegemoet aan de veelvuldige kritiek die werd geformuleerd door de asielaanvragers, de advocaten en de verenigingen die toezien op de kwaliteitsvolle behandeling van de asielaanvragen door de Dienst Vreemdelingenzaken, zowel wat de verhoren als wat de beslissingen betreft.

Il est indispensable que l'OE prenne les déclarations relatives à l'identité, l'origine et l'itinéraire afin qu'il puisse prendre une décision relative à la compétence de la Belgique en vertu du Règlement Dublin II. L'étranger doit exposer les motifs qui l'ont conduit à introduire une demande d'asile dans un questionnaire en vue de préparer l'audition au CGRA.

Cependant, tel que formulé, le texte proposé est ambigu. Dans le premier alinéa, il est mentionné que l'OE «remet» un questionnaire et dans le deuxième alinéa, on mentionne que la déclaration doit être signée par l'étranger. Il n'est pas clair si la déclaration fait également référence au questionnaire. Si ce n'est pas le cas, il faut prévoir un délai endéans lequel le questionnaire doit être remis au CGRA. Ce délai doit permettre au demandeur d'asile de s'informer sur la portée de la demande d'asile afin de compléter au mieux le questionnaire. Il est cependant important de rappeler, comme il est mentionné dans l'exposé des motifs, que ce questionnaire vise uniquement à aider le CGRA à préparer l'audition et nullement à remplacer l'audition.

N° 60 DE M. DRÈZE ET MME NAGY

Art. 43

A l'article 51/10, alinéa 1er, proposé, supprimer les mots «ainsi que les possibilités de retour dans le pays qu'il a fui».

JUSTIFICATION

Il est inutile de demander à la personne quelles sont les possibilités de retour dans le pays qu'il a fui. Dans la plupart des cas, la réponse à cette réponse sera superflue parce que prévisible.

De plus la fait l'Office des Etrangers devrait avoir cette information à ce moment-là est difficilement compréhensible (alors que l'intéressé vient à peine d'introduire une demande d'asile qui doit encore être examinée). En vertu du principe de non-refoulement, l'Office des Etrangers ne peut de toute façon rien entreprendre tant qu'une décision définitive au fond n'est pas prise par les instances d'asile.

Si l'intéressé donne déjà de l'information sur les possibilités de retour, elles ne serviront probablement à rien puisqu'il y a de grandes chances pour qu'elles ne soient plus d'actualité lorsqu'une décision d'éloignement sera effectivement mise à exécution.

Het is onontbeerlijk dat de Dienst Vreemdelingenzaken de verklaringen afneemt over de identiteit, de herkomst en het traject van de betrokkene, opdat die dienst zou kunnen beslissen of België bevoegd is krachtens de Dublin II-Verordening. De vreemdeling moet ter voorbereiding van het verhoor bij het CGVS in een vragenlijst de redenen uiteenzetten die hem ertoe hebben gebracht een asielaanvraag in te dienen.

In de huidige lezing is de ontworpen tekst evenwel dubbelzinnig. In het eerste lid wordt gesteld dat de Dienst Vreemdelingenzaken aan vreemdeling een vragenlijst «verstrekt», en in een tweede lid, staat aangegeven dat de verklaring door de vreemdeling moet worden ondertekend. Het is niet duidelijk of in de verklaring eveneens naar de vragenlijst wordt verwezen. Zo dat niet het geval is, moet worden voorzien in een termijn waarbinnen de vragenlijst aan de CGVS moet worden bezorgd. Die termijn moet de asielzoeker de gelegenheid bieden informatie in te winnen over de draagwijdte van de asielaanvraag, teneinde de vragenlijst naar best vermogen in te vullen. Het is echter van belang eraan te herinneren (zoals in de memorie van toelichting staat) dat die vragenlijst er alleen toe strekt de CGVS te helpen het verhoor voor te bereiden, en geenszins erop gericht is het verhoor te vervangen.

Nr. 60 VAN DE HEER DRÈZE EN MEVROUW NAGY

Art. 43

In het ontworpen artikel 51/10, eerste lid, de woorden «en de mogelijkheden tot terugkeer naar het land waaruit hij gevlucht is» **weglaten.**

VERANTWOORDING

Het is onnodig de betrokkene te vragen welke de mogelijkheden tot terugkeer zijn naar het land dat hij is ontvlucht. In de meeste gevallen zal het antwoord op die vraag overbodig want voorspelbaar zijn.

Dat de Dienst Vreemdelingenzaken op dat ogenblik over die informatie zou moeten beschikken, valt bovendien moeilijk te begrijpen (terwijl de betrokkene nog maar net een asielaanvraag heeft ingediend die nog moet worden onderzocht). Krachtens het beginsel van niet-terugdrijving, mag de Dienst Vreemdelingenzaken hoe dan ook niets ondernemen zolang de asielinstanties geen definitieve beslissing ten gronde hebben genomen.

Indien de betrokkene reeds informatie over terugkeermogelijkheden verstrekt, zal die waarschijnlijk tot niets dienen, aangezien veel kans bestaat dat ze niet langer actueel is wanneer daadwerkelijk een beslissing tot verwijdering ten uitvoer wordt gelegd.

N° 61 DE M. DRÈZE ET MME NAGY

Art. 54

Remplacer l'article 55/4, proposé, par la disposition suivante:

«Art. 55/4. — *Un étranger est exclu du statut de protection subsidiaire dans les hypothèses reprises à l'article 1er, section F, de la Convention de Genève. Dans l'application de ces dispositions, n'est pris en compte que le comportement individuel et volontaire de la personne concernée, aucune exclusion automatique ne pouvant frapper le membre de la famille d'une personne soumise à l'exclusion sur cette base. L'application de cette exclusion ne peut en aucune manière affecter les obligations de l'Etat belge en vertu du droit international, et en particulier de l'article 3 de la CEDH.*».

JUSTIFICATION

La protection subsidiaire protège l'étranger contre des atteintes graves aux droits fondamentaux et interdites de façon absolue par des instruments internationaux tels que l'article 3 de la CEDH. Aussi, il est particulièrement contestable de prévoir, sans autre garantie, que certaines personnes puissent être exclues de cette protection qui, par hypothèse ne souffre aucune exception, en dépit d'agissements pénalement condamnables de son bénéficiaire.

De plus, il est paradoxal de constater que les hypothèses d'exclusion prévues dans le cadre de la protection subsidiaire dépassent largement les hypothèses de l'article 1. F de la Convention de Genève, en particulier en ce qui concerne la commission d'un crime grave. En effet, alors que l'article 1. F. ne permet d'exclure de la protection qu'une personne ayant commis un crime grave de droit commun en dehors du pays d'accueil avant d'y être admise», le projet de loi vise la personne qui «a commis un crime grave», quel qu'il soit et sans égard pour le lieu ou le moment de sa commission.

N° 62 DE M. DRÈZE ET MME NAGY

Art. 65

A l'article 61/2, § 2, alinéa 3, proposé, insérer les mots «ou son avocat» entre les mots «accompagnement» et les mots «peut demander».

Nr. 61 VAN DE HEER DRÈZE EN MEVROUW NAGY

Art. 54

Het ontworpen artikel 55/4 vervangen door de volgende bepaling:

«Art. 55/4. — *Een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus in de gevallen die zijn vermeld in artikel 1, F, van het Verdrag van Genève. Bij de toepassing van die bepalingen wordt alleen rekening gehouden met het individuele en vrijwillige gedrag van de betrokken persoon, aangezien geen enkele automatische uitsluiting betrekking mag hebben op het gezinslid van een persoon die op die grond wordt uitgesloten. De toepassing van die uitsluiting mag in geen geval van invloed zijn op de verplichtingen van de Belgische Staat krachtens het internationale recht, in het bijzonder artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.*».

VERANTWOORDING

Subsidiaire bescherming beschermt de vreemdeling tegen ernstige schendingen van de fundamentele rechten, schendingen die absoluut verboden zijn bij internationale instrumenten, zoals artikel 3 van het EVRM. Het is dan ook bijzonder betwistbaar zonder andere waarborg te bepalen dat bepaalde personen mogen worden uitgesloten van deze bescherming, waarop hypothetisch geen uitzonderingen mogelijk zijn, ondanks strafrechtelijk strafbare activiteiten van de rechthebbende.

Bovendien is het paradoxaal vast te stellen dat de gevallen van uitsluiting waarin in het kader van de subsidiaire bescherming is voorzien, de gevallen in artikel 1, F, van het Verdrag van Genève ruimschoots te buiten gaan, in het bijzonder wat het plegen van een ernstig misdrijf betreft. Terwijl men op grond van artikel 1, F, iemand maar van bescherming kan uitsluiten als hij «een ernstig, niet-politiek misdrijf heeft begaan buiten het land van toevlucht, voordat hij tot dit land als vluchteling is toegelaten», beoogt het wetsontwerp hij die «een ernstig misdrijf heeft gepleegd», ongeacht welk misdrijf en ongeacht waar en wanneer het is gepleegd.

Nr. 62 VAN DE HEER DRÈZE EN MEVROUW NAGY

Art. 65

In het ontworpen artikel 61/2, § 2, derde lid, de woorden «of zijn advocaat» invoegen tussen de woorden «begeleidt» en de woorden «aan de minister».

JUSTIFICATION

L'article 65 du projet ainsi que les suivants mettent en place une procédure d'octroi de séjour pour les victimes de traite des êtres humains.

Ces personnes peuvent être accueillies par un centre spécialisé pour les victimes de la traite. Ce centre pourra introduire les demandes de séjour au ministre ou à son délégué et assurer le suivi de leur procédure.

Il s'agit par conséquent d'une certaine assistance juridique qui est prodiguée par ces centres spécialisés. En aucun cas, elle ne peut exclure l'intervention d'un avocat dans le cadre de la procédure d'obtention et de suivi du droit de séjour.

Benoit DRÈZE (cdH)
Marie NAGY (Ecolo)

N° 63 DE M. DRÈZE

Art. 4

Remplacer cet article par la disposition suivante:

«Art. 4. — Un article 9bis, rédigé comme suit est inséré dans la même loi:

«Art 9bis. — Les articles 9ter à 9terdecies s'appliquent aux demandes de régularisation de séjour introduites par l'étranger qui séjourne effectivement en Belgique et qui, au moment de la demande:

1° soit est gravement malade et ne dispose pas dans son pays d'origine d'un accès suffisant aux soins et traitements nécessaires.

On entend par maladie grave l'affection qui sans traitement ou soins médicaux peut causer la mort d'une personne, réduire son espérance de vie, causer un handicap physique ou psychique ou dont le traitement exige la multiplication des soins et des contrôles ou une thérapie lourde, ou qu'un médecin considère comme grave.

L'accès aux soins ou traitements adéquats dans le pays d'origine est considéré comme insuffisant lorsque ces soins et traitements ne sont pas cumulativement disponibles, accessibles, acceptables et de qualité c'est-à-dire lorsque:

- a) la continuité du traitement n'est pas garantie;
- b) la disponibilité ne tient pas compte des éléments déterminants de la santé;

VERANTWOORDING

Artikel 65 en volgende van het wetsontwerp voorzien in een procedure voor de toekenning van een verblijfsvergunning voor de slachtoffers van mensenhandel.

Die mensen kunnen worden opgevangen door een centrum dat is gespecialiseerd in de begeleiding van slachtoffers van mensenhandel. Dat centrum zal bij de minister of zijn gemachtigde verblijfsaanvragen kunnen indienen en voor de opvolging van de procedure kunnen zorgen.

Het gaat bijgevolg om een zekere juridische bijstand die door die gespecialiseerde centra wordt verstrekt. In geen geval mag zulks het optreden van een advocaat in het kader van de procedure tot het verkrijgen en opvolgen van het verblijfsrecht uitsluiten.

Nr. 63 VAN DE HEER DRÈZE

Art. 4

Dit artikel vervangen als volgt:

«Art. 4. — In dezelfde wet wordt een artikel 9bis ingevoegd, luidende:

«Art. 9bis. — De artikelen 9ter tot 9terdecies zijn van toepassing op de aanvragen tot regularisatie van het verblijf ingediend door een vreemdeling die effectief in België verblijft en die op het tijdstip van de aanvraag:

1° ofwel ernstig ziek is en in zijn land van herkomst onvoldoende toegang heeft tot de nodige zorg en behandelingen.

Onder ernstige ziekte wordt verstaan, de aandoening die, zonder behandeling of medische verzorging, de dood van een persoon kan veroorzaken, zijn levensverwachting kan inkorten, tot een psychische of een fysieke handicap kan leiden of waarvan de behandeling noopt tot een vermeerdering van de zorg en de controles of tot een zware therapie, of die door een arts als ernstig wordt aangemerkt.

De toegang tot de passende zorg en behandelingen in het land van herkomst wordt ontoereikend geacht indien die zorg en behandelingen niet cumulatief beschikbaar, toegankelijk, aanvaardbaar en kwaliteitsvol zijn, dat wil zeggen wanneer:

- a) de continuïteit in de behandeling niet gewaarborgd is;
- b) de beschikbaarheid geen rekening houdt met beslissende gezondheidsaspecten;

c) *les traitements et soins ne sont pas cumulativement:*

1. *accessibles sans discrimination à toute personne relevant de la juridiction de l'État;*
2. *accessibles physiquement;*
3. *accessibles économiquement;*
4. *accessibles quant à l'information relative aux soins et traitements.*

2° *soit s'il est isolé peut justifier:*

- a) *d'une durée de séjour égale ou supérieure à 5 ans;*
- b) 1) *de ressources issues d'une activité régulière ou*
2) *d'une attestation d'embauche ou*
3) *d'un projet crédible d'activité indépendante;*
- c) *de l'existence d'un domicile;*
- d) *d'attaches sociales significatives.*

3° *soit s'il exerce l'autorité parentale sur un ou plusieurs mineur(s) peut justifier:*

- a) *d'une durée de séjour égale ou supérieure à 5 ans;*
- b) *d'une durée de scolarisation du ou des mineur(s) sur le(s)quel(s) il exerce l'autorité parentale égale ou supérieure à 2 ans;*
- c) *de l'existence d'un domicile;*
- d) *d'attaches sociales significatives.»*

N° 64 DE M. DRÈZE

Art. 4bis (nouveau)

Insérer un article 4bis, rédigé comme suit:

«Art. 4bis. — *Les articles 9ter à 9quinquiesdecies, rédigés comme suit, sont insérés dans la même loi:*

«Art. 9ter. — *Il est institué une commission permanente de régularisation, qui comprend, d'une part, des chambres composées chacune d'un magistrat ou d'un ancien magistrat ou encore d'un membre ou d'un ancien membre d'une juridiction administrative, d'un avocat et d'un représentant d'une organisation non gouvernementale reconnue exerçant ses activités dans le domaine des droits de l'homme et, d'autre part, un secrétaire.*

c) *de zorg en behandelingen niet cumulatief:*

1. *zonder onderscheid toegankelijk zijn voor elke rechtsonderhorige van de Staat;*
2. *fysiek toegankelijk zijn;*
3. *economisch toegankelijk zijn;*
4. *toegankelijk zijn op het vlak van de informatie over de zorg en behandelingen;*

2° *ofwel, indien hij alleenstaande is:*

- a) *een verblijf van 5 jaar of meer kan bewijzen;*
- b) 1) *kan bewijzen over inkomsten te beschikken uit een reguliere activiteit,*
2) *dan wel een belofte van indienstneming*
3) *of een geloofwaardig plan voor een zelfstandige activiteit kan overleggen;*
c) *het bestaan van een woonplaats kan bewijzen;*
- d) *relevante sociale bindingen kan bewijzen.*

3° *ofwel, indien hij het ouderlijk gezag uitoefent over een of meer minderjarigen:*

- a) *een verblijf van 5 jaar of meer kan bewijzen;*
- b) *kan bewijzen dat de minderjarige(n) over wie hij het ouderlijk gezag uitoefent, 2 jaar of meer school heeft (hebben) gelopen;*
- c) *het bestaan van een woonplaats kan bewijzen;*
- d) *relevante sociale bindingen kan bewijzen.»*

Nr. 64 VAN DE HEER DRÈZE

Art. 4bis (nieuw)

Een artikel 4bis invoegen, luidende:

«Art. 4bis. — *In dezelfde wet worden de artikelen 9ter tot 9quinquiesdecies ingevoegd, luidende:*

«Art. 9ter. — *Er wordt een Vaste commissie voor regularisatie ingesteld die bestaat uit, enerzijds, kamers die elk een magistraat of een oud-magistraat of nog een lid of gewezen lid van een administratieve rechtbank, een advocaat, en een vertegenwoordiger van een erkende niet-gouvernementele organisatie die actief is op het vlak van de mensenrechten tellen en, anderzijds, uit een secretariaat.*

Un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres détermine le mode de désignation des membres de la Commission de régularisation, ses règles de procédures et de fonctionnement, ainsi que son cadre linguistique.

La Commission de régularisation statue sur les demandes de régularisation.

Art. 9quater. — La demande de régularisation est envoyée par courrier recommandé à l'attention du bourgmestre de la commune où séjourne le demandeur.

Art. 9quinquies. — Les étrangers visés à l'article 9bis pour lesquels le ministre estime qu'ils représentent un danger pour l'ordre public ou la sécurité nationale, sont exclus du bénéfice de la procédure de régularisation prévue aux articles 9ter à 9terdecies.

Les étrangers visés à l'article 9bis pour lesquels le ministre, saisi par la commission, estime qu'ils ont commis une fraude manifeste lors de la procédure de leur demande d'asile sont exclus du bénéfice de la régularisation prévue aux articles 9ter à 9terdecies.

Art. 9sexies. — Le bourgmestre de la localité où séjourne le demandeur lui délivre un accusé de réception de la demande de régularisation introduite conformément à l'article 9quater et la transmet, dans les huit jours suivant sa réception, à la commission permanente de régularisation.

Art. 9septies. — Le bourgmestre de la localité où séjourne le demandeur transmet au plus tard dans le mois suivant la réception de la demande, un rapport social contenant tous les éléments utiles qui sont relatifs à la demande et dont il a connaissance.

Lorsque l'étranger visé à l'article 9bis n'a pas, lors de l'introduction de sa demande, déposé toutes les pièces requises par l'article 9octies, il dispose d'un délai d'un mois à partir de l'introduction de sa demande pour compléter son dossier. Le bourgmestre doit transmettre, dès leur réception, les pièces complémentaires à la commission permanente de régularisation.

Art. 9octies. — Le dossier qui est joint à la demande doit comprendre:

1° une pièce justificative établissant que le demandeur est connu:

Bij wege van een koninklijk besluit, vastgesteld na overleg in de Ministerraad wordt de wijze bepaald waarop de leden van de Vaste commissie voor regularisatie worden aangewezen, alsmede haar procedure- en werkingsregels en haar taalkader.

De Vaste commissie voor regularisatie beslist over de regularisatieaanvragen.

Art. 9quater. — De aanvraag tot regularisatie wordt per aangetekend schrijven toegezonden aan de burgemeester van de plaats waar de aanvrager verblijft.

Art. 9quinquies. — De in artikel 9bis bedoelde vreemdelingen die naar het oordeel van de minister een gevaar betekenen voor de openbare orde of de nationale veiligheid zijn van de toepassing van de in de artikelen 9ter tot 9quinquiesdecies bedoelde regularisatieprocedure uitgesloten.

De in artikel 9bis bedoelde vreemdelingen die naar het oordeel van de minister, bij wie de aanvraag aanhangig is gemaakt door de Vaste commissie voor regularisatie, kennelijk bedrog hebben gepleegd bij de procedure van hun asielaanvraag zijn van de toepassing van de in de artikelen 9ter tot 9quinquiesdecies bedoelde regularisatieprocedure uitgesloten.

Art. 9sexies. — De burgemeester van de plaats waar de aanvrager verblijft, bezorgt hem een ontvangstbewijs voor de overeenkomstig artikel 9quater ingediende regularisatieaanvraag en zendt ze, binnen acht dagen volgend op de ontvangst, over aan de Vaste commissie voor regularisatie.

Art. 9septies. — De burgemeester van de plaats waar de aanvrager verblijft, zendt, binnen een maand volgend op de ontvangst van de aanvraag, een sociaal verslag over dat alle met betrekking tot deze aanvraag dienstige elementen omvat waarvan hij kennis heeft.

Wanneer de in artikel 9bis bedoelde vreemdeling bij het indienen van zijn aanvraag niet alle in artikel 9octies vereiste stukken heeft neergelegd, beschikt hij over een termijn van een maand vanaf het indienen van zijn aanvraag om zijn dossier te vervolledigen. De burgemeester moet de aanvullende stukken onmiddellijk overleggen aan de Vaste commissie voor regularisatie.

Art. 9octies. — Het bij de aanvraag gevoegde dossier moet volgende elementen omvatten:

1° een bewijsstuk waaruit blijkt dat de aanvrager bekend is:

a) soit par une administration ou un service public, tels notamment l'Office des étrangers, un service de police, une administration communale ou un centre public d'action sociale;

b) soit par une institution, comme notamment un hôpital ou une école;

2° les noms, prénoms, lieu et date de naissance, nationalité, état civil et composition du ménage du demandeur;

3° une copie des documents d'identité et de voyage requis, à savoir le passeport revêtu, le cas échéant, d'un visa ou à défaut, toute autre pièce permettant d'établir l'identité du demandeur;

4° l'indication de la résidence du demandeur et l'indication de l'adresse où il doit faire élection de domicile pour les besoins de la procédure;

5° pour l'étranger visé à l'article 9bis, 1°, une attestation médicale qui ne peut être transmise qu'aux praticiens de l'art de guérir qui assisteront la commission permanente de régularisation;

6° pour l'étranger visé à l'article 9bis, 2° et 3°, la preuve que leur présence en Belgique remonte à plus de cinq ans;

7° pour l'étranger avec mineur visé à l'article 9bis, 3°, la preuve que les mineurs sur lesquels il exerce l'autorité parentale sont scolarisés depuis plus de 2 ans;

8° pour l'étranger isolé, la preuve qu'il exerce une activité régulière ou une copie d'une promesse d'embauche ou son projet d'activité indépendante.

Art. 9novies. — § 1er. Lorsque le secrétariat de la commission de régularisation constate que le dossier joint à la demande est complet et que prima facie il apparaît que le demandeur se trouve dans les conditions de régularisation, il rend une décision favorable.

§ 2. Lorsque le secrétariat de la Commission de régularisation constate que le dossier joint à la demande est complet mais qu'il comprend des pièces qui peuvent prêter à contestation, une chambre de la commission de régularisation est saisie pour décision, après une procédure contradictoire.

a) hetzij bij een bestuur of een openbare dienst, zoals de Dienst Vreemdelingenzaken, een politiedienst, een gemeentebestuur of een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn;

b) hetzij bij een instelling, zoals een ziekenhuis of een school;

2° de naam, voornamen, geboorteplaats en -datum, nationaliteit, burgerlijke staat en samenstelling van het gezin van de aanvrager;

3° een kopie van de vereiste identiteits- en reisdocumenten, met name het paspoort dat eventueel is voorzien van een visum of, bij ontstentenis daarvan, elk ander document aan de hand waarvan de identiteit van de aanvrager kan worden vastgesteld;

4° de vermelding van de verblijfplaats van de aanvrager en de vermelding van het adres waar hij woonplaats moet kiezen in het kader van de procedure;

5° voor de in artikel 9bis, 1°, bedoelde vreemdeling, een medisch attest, dat alleen mag worden overgezonden aan de beoefenaars van de geneeskunde die de Vaste commissie zullen bijstaan;

6° voor de in artikel 9bis, 2° en 3°, bedoelde vreemdeling, een bewijs dat hun aanwezigheid in België teruggaat tot meer dan zes jaar;

7° voor de in artikel 9bis, 3°, bedoelde vreemdeling die vergezeld is van een minderjarige, een bewijs dat de minderjarigen over wie hij het ouderlijk gezag uitoefent meer dan 2 jaar school hebben gelopen;

8° voor de alleenstaande vreemdeling, een bewijs dat hij een reguliere activiteit uitoefent, dan wel een afschrift van een belofte van indienstneming of van zijn plan voor een zelfstandige activiteit. ».

Art. 9novies. — § 1. Wanneer het secretariaat van de Vaste commissie voor regularisatie vaststelt dat het bij de aanvraag gevoegde dossier volledig is, en dat prima facie blijkt dat de aanvrager aan de regularisatievoorwaarden voldoet, brengt dat secretariaat een gunstig advies uit.

§ 2. Wanneer het secretariaat van de Vaste commissie voor regularisatie vaststelt dat het bij de aanvraag gevoegde dossier volledig is, maar stukken bevat die aanleiding kunnen geven tot betwisting, wordt de aanvraag na een procedure op tegenspraak aanhangig gemaakt bij een kamer van de Vaste commissie voor regularisatie.

§ 3. Lorsque le secrétariat de la Commission de régularisation constate que le dossier joint à la demande est complet, mais que *prima facie* il apparaît que celle-ci ne peut donner lieu à une décision favorable, une chambre de la commission est saisie pour décision après procédure contradictoire.

Art. 9decies. — La demande est instruite dans un délai de 6 mois à dater de l'envoi de la demande visée à l'article 9quater ou à dater de la transmission du dossier complet contenant les pièces jointes à la demande, visé à l'article 9septies.

A défaut de réponse dans ce délai, la décision est réputée favorable.

La Commission de régularisation la transmet au ministre qui délivre une autorisation de séjour à durée indéterminée.

Art. 9undecies. — Hormis les mesures d'éloignement motivées par l'ordre public ou la sécurité nationale, ou à moins que la demande ne réponde manifestement pas aux conditions de l'article 9octies, il ne sera pas procédé matériellement à un éloignement entre l'introduction de la demande et le jour où une décision est prise en application de l'article 9undecies.

Art. 9duodecies. — Les décisions de la Commission de régularisation sont portées à la connaissance du ministre dans les vingt jours ouvrables suivant la date de comparution du demandeur.

Elles sont notifiées dans le même délai au demandeur.

Art. 9terdecies. — Lorsque la décision de la commission de régularisation est favorable, le ministre délivre une autorisation de séjour à durée illimitée à l'exception des étrangers visés à l'article 9bis, 2° b) 2) et 3) qui se verront délivrer une autorisation temporaire de séjour d'une année.

Avant l'expiration de ce délai, les étrangers visés à l'article 9bis, 2° b) 2) et 3) devront fournir au secrétariat de la Commission de régularisation la preuve qu'ils ont respecté les termes de leurs attestations d'embauche ou de leurs projets d'activité indépendante.

§ 3. Wanneer het secretariaat van de Vaste commissie voor regularisatie vaststelt dat het bij de aanvraag gevoegde dossier volledig is, maar dat *prima facie* blijkt dat de aanvraag toch niet kan leiden tot een gunstig advies, wordt de aanvraag na een procedure op tegenspraak aanhangig gemaakt bij een kamer van de Vaste commissie voor regularisatie.

Art. 9decies. — De aanvraag wordt onderzocht binnen een termijn van 6 maanden te rekenen van de verzending van de in artikel 9quater bedoelde aanvraag, dan wel van het in artikel 9septies bedoelde volledige dossier met daarin de bij de aanvraag gevoegde stukken.

Bij ontstentenis van een antwoord binnen die termijn wordt de beslissing geacht gunstig te zijn.

De Vaste commissie voor regularisatie zendt ze over aan de minister, die een verblijfsvergunning van onbeperkte duur afgeeft.

Art. 9undecies. — Behalve voor de maatregelen tot verwijdering die gemotiveerd zijn door de openbare orde of de nationale veiligheid, of tenzij de aanvraag kennelijk niet beantwoordt aan de in artikel 9octies bedoelde voorwaarden, zal niet feitelijk worden overgegaan tot verwijdering in de tijdspanne die verloopt tussen de indiening van de aanvraag en de dag waarop een beslissing wordt genomen met toepassing van artikel 9novies.

Art. 9duodecies. — De beslissingen van de Vaste commissie voor regularisatie worden binnen twintig werkdagen na de dag waarop de aanvrager voor de commissie is verschenen, ter kennis gebracht van de minister.

Ze worden binnen dezelfde termijn ter kennis gebracht van de aanvrager.

Art. 9terdecies. — Wanneer de Vaste commissie voor regularisatie een gunstige beslissing neemt, geeft de minister een verblijfsvergunning van onbeperkte duur af, behalve aan de in artikel 9bis, 2°, b), 2) en 3) bedoelde vreemdelingen, die een tijdelijke verblijfsvergunning van één jaar krijgen.

Voordat die termijn verstrijkt, moeten de in artikel 9bis, 2°, b), 2) en 3) bedoelde vreemdelingen aan het secretariaat van de Vaste commissie voor regularisatie het bewijs leveren dat zij de bepalingen in acht hebben genomen welke zijn vervat in hun attesten van indienstneming of in hun plannen voor een zelfstandige activiteit.

Leurs autorisations seront alors délivrées pour une durée illimitée.

Si les étrangers visés à l'article 9bis, 2° b) 2) et 3) ont de justes motifs de n'avoir pas respecté son projet de contribution socio-économique, il les fait valoir par lettre recommandée à la Commission de régularisation qui décidera, le cas échéant, d'une autorisation de séjour illimité.

Art. 9quatrodecies. — Est de plein droit admis à séjourner plus de trois mois dans le Royaume, l'étranger qui au 1er janvier 2006:

a) soit a fait la déclaration visée aux articles 50 et 51 sans avoir reçu de décision exécutoire dans un délai de quatre ans, ce délai étant ramené à trois ans pour les familles avec des enfants mineurs séjournant en Belgique;

b) soit a introduit une demande en révision visée aux articles 64, 65 et 66 qui n'a pas fait l'objet d'une décision dans un délai de quatre ans à partir de la date d'introduction du recours, ce délai étant ramené à trois ans pour les familles avec des enfants mineurs;

c) a introduit une demande de régularisation sur base de la loi du 22 décembre 1999 relative à la régularisation de séjour de certaines catégories d'étrangers séjournant sur le territoire du Royaume, qui n'a pas fait l'objet d'une décision après quatre ans de procédure à partir de la date d'introduction de la demande ou a été débouté après plus de quatre ans de procédure, ce délai étant ramené à trois pour l'étranger qui exerce l'autorité parentale sur un ou plusieurs mineur(s).

Art. 9quinquiesdecies. — Les demandes de régularisation fondées sur l'article 9, alinéa 3, n'ayant pas fait l'objet, au jour de l'entrée en vigueur de la présente loi, d'une décision en vertu de la circulaire du 15 décembre 1998 relative à l'application de l'article 9, alinéa 3 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et la régularisation de situations particulières sont transmises pour examen à la commission permanente de régularisation.»

Hun vergunningen zullen dan voor onbeperkte duur worden afgegeven.

Indien de in artikel 9bis, 2°, b), 2) en 3) bedoelde vreemdelingen gewettigde redenen hebben waarom ze hun plan voor een sociaal-economische bijdrage niet in acht hebben genomen, laten zij zich bij aangetekend schrijven daarop voorstaan bij de Vaste commissie voor regularisatie, die in voorkomend geval een verblijfsvergunning van onbeperkte duur afgeven.

Art. 9quaterdecies. — Van rechtswege wordt tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk toegelaten, de vreemdeling die op 1 januari 2006:

a) hetzij de verklaring heeft afgelegd als bedoeld in de artikelen 50 en 51, zonder een uitvoerbare beslissing te hebben ontvangen binnen een termijn van vier jaar, die wordt teruggebracht tot drie jaar voor de gezinnen met minderjarige kinderen die in België verblijven;

b) hetzij een verzoek tot herziening heeft ingediend als bedoeld in de artikelen 64, 65 en 66, zonder dat over dat verzoek een beslissing werd genomen binnen een termijn van vier jaar te rekenen van de indiening van het verzoek, waarbij die termijn wordt teruggebracht tot drie jaar voor de gezinnen met minderjarige kinderen;

c) hetzij een aanvraag tot regularisatie heeft ingediend overeenkomstig de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk, zonder dat over die aanvraag een beslissing werd genomen na een procedure van vier jaar te rekenen van de datum waarop de aanvraag werd ingediend, dan wel wanneer die aanvraag werd afgewezen na een procedure van meer dan vier jaar, waarbij die termijn wordt teruggebracht tot drie jaar voor de vreemdeling die het ouderlijk gezag uitoefent over een of meer minderjarigen.

Art. 9quinquiesdecies. — De aanvragen tot regularisatie overeenkomstig artikel 9, derde lid, worden voor onderzoek bezorgd aan de Vaste commissie voor regularisatie, indien er, op de dag van de inwerkingtreding van deze wet, geen beslissing over is genomen overeenkomstig de omzendbrief van 15 december 1998 over de toepassing van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.»

JUSTIFICATION

Cette proposition de loi poursuit deux objectifs:

1. Une opération de régularisation conjoncturelle dite «one shot» dont la finalité première est de résorber l'arriéré important présent dans les instances d'asile actuelles afin d'assurer que les nouvelles instances d'asile établies par le projet de loi attendu ne soit pas engorgées dès leur création. Cette opération peut être considérée comme une mesure transitoire de la réforme attendue de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

2. Une procédure de régularisation structurelle, pour l'avenir, instaurant des critères clairs et permanents dans la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

Ces deux types de régularisation sont gérés par une Commission de régularisation dont l'organisation et le fonctionnement sont quasi identiques à ceux prévus par la loi du 22 décembre 1999 relative à la régularisation de séjour de certaines catégories d'étrangers séjournant sur le territoire du Royaume et l'arrêté royal du 5 janvier 2000 relatif à la composition et au fonctionnement de la Commission de régularisation et portant exécution de la loi du 22 décembre 1999 relative à la régularisation de séjour de certaines catégories d'étrangers séjournant sur le territoire du Royaume.

1. Une opération de régularisation conjoncturelle comme mesure transitoire au projet de réforme de la procédure d'asile.

Exposé comme les autres pays d'Europe à de fortes pressions migratoires, l'État belge se doit de lutter contre toutes les formes d'immigrations illégales en mettant simultanément fin à la situation inextricable dans laquelle se trouvent certains étrangers séjournant sur le territoire.

Bien que le nombre de demandes d'asile se soit stabilisé depuis 2001 du fait de l'application du principe LIFO (*last in – first out*) et de l'allocation d'une aide matérielle aux demandeurs d'asile en lieu et place d'une aide financière (1999: 35.778, 2000: 42.691, 2001: 24.549, 2002: 18.805, 2003: 16.940, 2004: 15.357, 2005 (01- 30/11): 14.565), un important arriéré subsiste dans les différentes instances d'asile, quant au traitement des demandes d'asile. A la fin du mois d'octobre et de novembre 2005, cet arriéré se répartissait comme suit:

- Commissariat général aux réfugiés: 11.261
- Commission permanente de recours des réfugiés: 10.213
- Conseil d'État: 26.425

Ces chiffres démontrent à suffisance que les procédures de demande d'asile sont trop longues. La réforme annoncée en matière d'asile semble être extrêmement restrictive quant à la possibilité pour un étranger de faire valoir des circonstan-

VERANTWOORDING

Dit amendement streeft twee doelstellingen na:

1. een zogenaamde eenmalige, conjuncturele regularisatieoperatie, die er in de eerste plaats op gericht is de aanzienlijke achterstand bij de huidige asielinstanties weg te werken, zodat ervoor wordt gezorgd dat de nieuwe bij de verwachte wet opgerichte asielinstanties niet van bij de oprichting worden overstelpt. Deze operatie kan worden beschouwd als een overgangsmaatregel van de op stapel staande hervorming van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

2. een op de toekomst afgestemde, structurele regularisatieprocedure, die duidelijke en vaste criteria vastlegt in de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Het beheer van beide soorten regularisatie wordt toevertrouwd aan een commissie voor regularisatie waarvan de organisatie en de werking bijna identiek zijn aan die waarin is voorzien bij de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk en bij het koninklijk besluit van 5 januari 2000 betreffende de samenstelling en de werking van de Commissie voor regularisatie en houdende de uitvoering van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk.

1. Een conjuncturele regularisatieoperatie als overgangsmaatregel bij het ontwerp tot hervorming van de asielprocedure

Zoals de andere Europese landen die aan zware migratiedruk blootstaan, ziet de Belgische Staat zich verplicht alle vormen van illegale immigratie te bestrijden en daarbij tegelijk een einde te maken aan de uiterst verwarde situatie van sommige op het grondgebied verblijvende vreemdelingen.

Hoewel het aantal asielaanvragen sinds 2001 is gestabiliseerd als gevolg van de toepassing van het LIFO-principe (*last in – first out*) en van de verstrekking van materiële hulp aan de asielzoekers in plaats van financiële steun (1999: 35.778; 2000: 42.691; 2001: 24.549; 2002: 18.805; 2003: 16.940; 2004: 15.357; 2005 (01- 30/11): 14.565), blijft er bij de verschillende asielinstanties een aanzienlijke achterstand in de verwerking van de asielaanvragen bestaan. Eind oktober en november 2005 was die achterstand als volgt verdeeld:

- Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen: 11.261;
- Vaste beroepscommissie voor vluchtelingen: 10.213;
- Raad van State: 26.425.

Die cijfers tonen voldoende aan dat de asielaanvraagprocedures te lang zijn. De aangekondigde asielhervorming schijnt uiterst beperkt te zijn met betrekking tot de mogelijkheid voor een vreemdeling om met het oog op de regularisatie van zijn verblijf humanitaire en uitzonderlijke omstandigheden

ces humanitaires et exceptionnelles (article 9, alinéa 3 de la loi du 15 décembre 1980) pour régulariser son séjour. La question de la régularisation des personnes vivant depuis longtemps dans notre pays et plus généralement des «sans papiers» se pose donc immanquablement à l'occasion de cette réforme.

La situation actuelle des personnes sans papiers en Belgique est tout à fait comparable à celle qui prévalait en 1999 (en 1999, 35.778 dossiers composaient l'arriéré; actuellement il contient plus de 47.899 dossiers en souffrance). A l'époque cette situation avait justifié la mise en place d'une opération de régularisation. Cette régularisation dite «one shot» a apporté une solution pour plusieurs milliers de personnes malgré le fait que certaines d'entre elles se soient abstenues d'introduire une demande de peur de se voir déboutées ou expulsées. La pratique LIFO, alors présentée par le gouvernement en janvier 2001 comme étant la mesure qui conduirait à la diminution de l'arriéré grandissant en matière d'asile, démontre une efficacité limitée en ce qu'elle a pour conséquence que des milliers de dossiers, datant pour certains de 2001, demeurent toujours en attente de traitement. Depuis 2001, un nouvel arriéré s'est constitué et grandit un peu plus chaque année. Par ailleurs, de nombreux étrangers auxquels il manquait à l'époque de l'opération de régularisation de 1999 deux ou trois années pour remplir la condition de durée de séjour peuvent se prévaloir aujourd'hui d'une durée de séjour suffisamment longue pour obtenir un droit de séjour selon la loi dite de régularisation de 1999.

Ces personnes sans-papiers subsistent dans une situation très précaire, la plupart d'entre elles vivent dans la clandestinité afin de pouvoir se maintenir sur le territoire. Ces personnes font l'objet d'exploitations de toute forme (marchand de sommeil, travail sous rémunéré dans des conditions éprouvantes...) auxquelles elles ne peuvent ou n'osent se soustraire en raison de leur situation précaire.

Une nouvelle opération de régularisation conjoncturelle dite «one shot» s'impose vu le nombre de personnes séjournant, quand bien même sans espoir, sur notre territoire, sans illusion ni projet de retour volontaire voir consenti ou forcé. Elle se justifie quasi comme «mesure transitoire» à la loi nouvelle annoncée réformant la procédure d'asile. Cette régularisation serait sans doute l'outil nécessaire pour que la nouvelle loi soit efficace et respectée. La réforme annoncée concernant la procédure d'asile et de séjour (avant-projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers) pourrait, du reste, être l'occasion de prévoir dans la loi des critères clairs, précis et limités permettant à certains étrangers d'être régularisés de façon régulière et donc structurelle. En effet, à l'avenir il conviendrait de ne plus devoir recourir à des opérations one shot mais de fixer dans le temps ce type d'opérations dans la transparence et la prévision.

II. Une procédure de régularisation structurelle permanente sur base de critères clairs et précis.

te laten gelden (artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980). Het vraagstuk van de regularisatie van de mensen die sinds lang in België wonen en meer algemeen dat van de illegalen is naar aanleiding van die hervorming dus onontkoombaar.

De huidige situatie van de illegalen in België is volkomen vergelijkbaar met die in 1999 (toen bedroeg de achterstand 35.778 dossiers; thans zijn er meer dan 47.899 niet afgehandelde dossiers). Toentertijd vormde die toestand een rechtvaardigingsgrond voor een regularisatieoperatie. Die zogenaamde eenmalige regularisatie heeft voor duizenden mensen een oplossing gebracht niettegenstaande sommigen onder hen hebben nagelaten een aanvraag in te dienen daar ze bang waren om te worden afgewezen of uit het land te worden gezet. De LIFO-praktijk, die in januari 2001 door de regering werd voorgesteld als dé maatregel die tot de vermindering van de groeiende achterstand inzake asiel zou leiden, blijkt slechts in beperkte mate doeltreffend, doordat die maatregel tot gevolg heeft dat duizenden dossiers (sommige nog van 2001) nog altijd op verwerking wachten. Sinds 2001 heeft er zich een nieuwe achterstand gevormd, die elk jaar iets toeneemt. Voorts kunnen talrijke vreemdelingen die ten tijde van de regularisatieoperatie van 1999 twee of drie jaar te kort hadden om aan de voorwaarde inzake verblijfsduur te voldoen, zich vandaag beroepen op een voldoende lange verblijfsduur om volgens de zogenaamde regularisatielwet van 1999 aanspraak te maken op het recht op verblijf.

Die illegalen leven in een heel precare situatie, waarbij de meesten onder hen in de clandestiniteit wonen om op het grondgebied te kunnen blijven. Die mensen worden op allerlei wijzen geëxploiteerd (huisjesmelkerij, onderbetaald werk in op de proef stellende omstandigheden enzovoort), praktijken waaraan zij zich wegens hun precare situatie niet kunnen of durven onttrekken.

Een nieuwe zogenaamd eenmalige, conjuncturele regularisatieoperatie is dus onafwendbaar gelet op het aantal mensen dat toch op ons grondgebied verblijft ook al hebben zij geen hoop, geen illusie of perspectief op een vrijwillige, toegestane of zelfs gedwongen terugkeer. Zo'n operatie is als het ware gerechtvaardigd als «overgangsmaatregel» bij de nieuwe aangekondigde wet tot hervorming van de asielprocedure. Die regularisatie is wellicht het noodzakelijke instrument om ervoor te zorgen dat de nieuwe wet doeltreffend is en wordt nageleefd. De aangekondigde hervorming in verband met de asiel- en verblijfsprocedure (voorontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen) zou overigens de gelegenheid kunnen zijn om in de wet duidelijke, precieze en beperkte criteria op te nemen waarmee sommige vreemdelingen op een regelmatige en dus structurele wijze kunnen worden geregulariseerd. In de toekomst zou men immers niet meer mogen teruggrijpen naar eenmalige operaties, maar zou men dit soort voorzieningen in de tijd transparant en toekomstgericht moeten vaststellen.

II. Een blijvende structurele regularisatieprocedure op grond van duidelijke en precieze criteria

La procédure opaque et arbitraire fondée sur le bien connu «art. 9.3» de la loi du 15 décembre 1980 selon laquelle les demandes de régularisation sont actuellement traitées n'est plus admissible. Il est nécessaire de mettre en place un mécanisme de régularisation permanent s'appuyant sur des critères clairs afin de garantir une sécurité juridique aux demandeurs. Ces critères pourront être utilisés à l'avenir lorsque l'autorité tardera à rendre une décision relative à une situation qui sera alors automatiquement régularisée. Cette procédure préviendra ainsi l'accumulation d'un nouvel arriéré dans les nouvelles instances d'asile.

Benoît DREZE (cdH)

N° 65 DE DE MMES LANJRI ET SCHRYVERS ET M. CLAES

Art. 4

Remplacer l'article 9bis proposé par la disposition suivante:

«Art. 9bis. — § 1er. *Sans préjudice d'autres éléments, peuvent être retenus pour l'octroi de l'autorisation de séjour:*

1° le fait qu'après un délai de trois ans, l'étranger qui a demandé la reconnaissance de la qualité de réfugié n'a toujours pas obtenu de décision exécutoire par la faute de l'autorité. Après l'expiration de ce délai, l'autorité informe l'étranger de cette possibilité de demander une autorisation de séjour;

2° le fait que l'étranger est atteint d'une maladie présentant un risque réel pour sa vie ou son intégrité physique ou présentant un risque réel de traitement inhumain ou dégradant dans son pays d'origine lorsque l'accès à un traitement adéquat est inexistant ou insuffisant dans son pays d'origine ou dans le pays dans lequel il séjourne.

Le risque précité et les possibilités de traitement dans le pays d'origine de l'étranger ou dans le pays dans lequel il séjourne sont constatés par un fonctionnaire-médecin qui rend un avis à ce sujet. L'étranger communique à cet effet toutes les informations utiles concernant sa maladie.

§ 2. *En application du présent article, la demande d'octroi de l'autorisation de séjour est introduite auprès du ministre ou de son délégué.*

§ 3. *Le centre des intérêts affectifs, sociaux et économiques de l'étranger visé au § 1er doit être situé en Belgique.*

De ondoorzichtige en willekeurige procedure, gebaseerd op het welbekende «artikel 9.3» van de wet van 15 december 1980, volgens welke de regularisatieaanvragen thans worden behandeld, is niet langer duldbaar. Men moet een blijvende regularisatieregeling instellen, die steunt op duidelijke criteria om de aanvragers rechtszekerheid te waarborgen. Die criteria zullen in de toekomst kunnen worden gebruikt als de overheid draait bij het nemen van een beslissing in verband met een situatie, die dan automatisch kan worden geregulariseerd. Die procedure zal zodoende voorkómen dat zich in de nieuwe asielinstanties eens te meer een achterstand vormt.

Nr. 65 VAN DE DAMES LANJRI EN SCHRYVERS EN DE HEER CLAES

Art. 4

Het voorgestelde artikel 9bis vervangen als volgt:

Art. 9bis. — §1. *Onverminderd andere elementen kunnen weerhouden worden voor de toekenning van de machtiging tot verblijf,*

1° indien de vreemdeling die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling heeft aangevraagd na een termijn van drie jaar geen uitvoerbare beslissing heeft ontvangen door een tekortkoming van de overheid. De overheid brengt de vreemdeling na het verstrijken van deze termijn op de hoogte van deze mogelijkheid tot aanvragen van de machtiging tot verblijf.

2° indien de vreemdeling lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling in zijn land van herkomst wanneer er geen of onvoldoende toegang is tot een adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft.

De vaststelling van bovenvermeld risico en van de mogelijkheden van behandeling in het land van herkomst of het land waar hij verblijft, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer die daaromtrent een advies verschaft. De vreemdeling dient hiervoor alle nuttige inlichtingen aangaande zijn ziekte over te maken.

§ 2. *In toepassing van dit artikel wordt de aanvraag voor de toekenning van de machtiging tot verblijf ingediend bij de minister of diens gemachtigde.*

§ 3. *de vreemdeling bedoeld in § 1 moet in België het centrum van zijn affectieve, sociale en economische belangen gevestigd hebben.*

L'étranger visé au § 1er pour lequel le ministre estime qu'il représente un danger pour l'ordre public ou la sécurité nationale est exclu du bénéfice du présent article.

L'étranger visé au § 1er qui, dans le cadre d'une demande introduite en application du présent article, a commis une fraude manifeste lors de la procédure de sa demande d'asile, est exclu du bénéfice du présent article.

§ 4. *Le ministre motive sa décision prise en exécution du présent article et porte sa décision motivée à la connaissance de l'étranger.»*

JUSTIFICATION

Voir les développements de la proposition de loi n° 2490/001.

N° 66 DE MMES LANJRI ET SCHRYVERS ET M. CLAES
(En ordre subsidiaire)

Art. 4

Remplacer l'article 9bis, § 1er, alinéa 1er, proposé, par la disposition suivante:

«§ 1er. *Lors de circonstances exceptionnelles et à la condition que l'étranger dispose d'un document d'identité, l'autorisation de séjour peut être demandée auprès du ministre ou de son délégué. Si le ministre ou son délégué accorde l'autorisation de séjour, celle-ci sera délivrée en Belgique.»*

JUSTIFICATION

Les demandes d'autorisation de séjour introduites en Belgique doivent être transmises au ministre ou à son délégué par l'intermédiaire du bourgmestre de la commune de résidence de l'étranger.

Ce système fait naître, dans le chef de l'étranger, le sentiment que le bourgmestre joue un certain rôle dans la décision d'octroi de l'autorisation de séjour. Le bourgmestre ne sert en réalité que de boîte aux lettres.

Il n'y a aucune raison d'impliquer les administrations communales dans cette procédure. Dorénavant, les demandes devraient donc pouvoir être introduites directement auprès du ministre ou de son délégué, ce qui permettrait également d'alléger considérablement le travail administratif.

De vreemdeling bedoeld in § 1 die naar oordeel van de minister een gevaar betekent voor de openbare orde of de nationale veiligheid, is van de toepassing van dit artikel uitgesloten.

De vreemdeling bedoeld in § 1 die bij zijn aanvraag in toepassing van dit artikel kennelijk bedrog hebben gepleegd bij de procedure van hun asielaanvraag, is van de toepassing van dit artikel uitgesloten.

§ 4. *De minister motiveert zijn beslissing die hij in uitvoering van dit artikel neemt en brengt de vreemdeling hiervan op de hoogte.»*

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij wetsvoorstel nr. 2490/001

Nr. 66 VAN DE DAMES LANJRI EN SCHRYVERS EN DE HEER CLAES
(in bijkomende orde)

Art. 4

Het ontworpen artikel 9bis, §1, eerste lid, vervangen door volgende bepaling:

«§1. *In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de minister of diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.»*

VERANTWOORDING

De aanvraag tot het bekomen van een verblijfsvergunning die in het Binnenland worden ingediend, moeten via de burgemeester van de gemeente waar de vreemdeling verblijft aan de minister of diens gemachtigde worden overgemaakt.

Hierdoor ontstaat bij de vreemdeling de indruk dat de burgemeester enige rol speelt in het al dan niet toekennen van de verblijfsvergunning. In werkelijkheid speelt de burgemeester slechts de rol van doorgeeffluik.

Er is geen enkele reden waarom de gemeentebesturen in deze procedure moeten betrokken worden. Voortaan zouden de aanvragen dan ook rechtstreeks bij de minister of diens gemachtigde kunnen worden ingediend, wat bovendien ook heel wat administratief werk zou betekenen.

N° 67 DE MMES LANJRI ET SCHRIJVERS ET M. CLAES

Art. 5

Remplacer l'article 9ter, proposé, par la disposition suivante:

«Art. 9ter. — *Le ministre peut accorder une autorisation de séjour temporaire dans des limites qui ont trait à l'objectif pour lequel le séjour est autorisé.*

Les limites dont il est question à l'alinéa 1er ont trait:

- 1° au fait que l'étranger, pour des raisons indépendantes de sa volonté, ne peut pas quitter la Belgique;*
- 2° au fait que la nationalité de l'étranger est mise en cause par le pays d'origine et qu'avec ce pays, aucun accord de réadmission n'a été conclu.*

L'autorisation de séjour temporaire est accordée pour une période de cinq ans maximum.

Le ministre motive sa décision prise en exécution du présent article et porte sa décision motivée à la connaissance de l'étranger.»

JUSTIFICATION

Voir les développements de la proposition de loi n° 2490/001.

N° 68 DE MMES LANJRI ET SCHRIJVERS ET M. CLAES

Art. 5bis (nouveau)

Insérer un article 5bis, libellé comme suit:

«Art. 5bis. — *Un article 9quater, libellé comme suit, est inséré dans la même loi:*

«Art. 9quater. — *Une autorisation de séjour est délivrée aux mineurs étrangers non accompagnés jusqu'à ce qu'ils aient atteint l'âge de 18 ans.*

Par mineur étranger non accompagné, on entend toute personne qui paraît être âgée, ou qui déclare être âgée, de moins de 18 ans, et qui paraît se trouver dans les conditions suivantes:

- *être non accompagnée par une personne exerçant l'autorité parentale ou la tutelle en vertu de la loi nationale du mineur, et*

Nr. 67 VAN DE DAMES LANJRI EN SCHRYVERS EN DE HEER CLAES

Art. 5

Het voorgestelde artikel 9ter vervangen als volgt:

«Art. 9ter. — *Een tijdelijke machtiging tot verblijf kan door de minister verleend worden onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan.*

De beperkingen waarvan sprake in het eerste lid, houden verband met:

- 1° indien de vreemdeling om redenen buiten zijn wil om niet uit België kan vertrekken*
- 2° indien de nationaliteit van de vreemdeling ter discussie wordt gesteld door het land van herkomst en er met dat land geen terugnameakkoord werd afgesloten.*

De tijdelijke machtiging tot verblijf wordt verleend voor een periode van ten hoogste vijf jaar.

De minister motiveert zijn beslissing die hij in uitvoering van dit artikel neemt en brengt de vreemdeling hiervan op de hoogte.»

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij wetsvoorstel nr. 2490/001

Nr. 68 VAN DE DAMES LANJRI EN SCHRYVERS EN DE HEER CLAES

Art. 5bis (nieuw)

Een artikel 5bis invoegen, luidende:

«Art. 5bis. — *In dezelfde wet wordt een artikel 9quater ingevoegd, luidende:*

Art. 9quater. — *Een machtiging tot verblijf wordt toegekend aan de niet-begeleide minderjarige vreemdeling tot hij de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt.*

Onder niet-begeleide minderjarige vreemdeling wordt elke persoon verstaan die jonger dan 18 jaar lijkt te zijn of verklaart dat hij jonger is dan 18 jaar, en die zich in één van de volgende situaties lijkt te bevinden:

- *niet begeleid zijn door een persoon die krachtens de nationale wet van de minderjarige het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent, en*

— être ressortissante d'un pays non membre de l'Es-
pace économique Européen (E.E.E.), et
— avoir demandé la reconnaissance de la qualité
de réfugié ou ne pas satisfaire aux conditions d'accès
au territoire et de séjour déterminées par la présente
loi. ».

JUSTIFICATION

Le mineur étranger non accompagné qui arrive dans notre pays, est, dans la pratique, autorisé à y séjourner jusqu'à ce qu'il ait atteint l'âge de 18 ans. En application du Titre XIII, Chapitre 6, «Tutelle des mineurs non accompagnés», de la loi-programme du 24 décembre 2002, un tuteur sera également désigné.

Jusqu'à présent, la délivrance de ce titre de séjour temporaire était réglé par une circulaire. Il est toutefois justifié d'an-
crer ce principe dans la loi. C'est pourquoi nous proposons d'insérer un nouvel article 9^{quater} dans la loi sur les étrangers.

N° 69 DE MMES LANJRI ET SCHRYVERS ET
M. CLAES

Art. 6

**Dans l'article 10, § 2, proposé, entre les alinéas 3
et 4, insérer l'alinéa suivant:**

«L'étranger admis ou autorisé à séjourner dans le
Royaume pour une durée illimitée, ou autorisé à s'y éta-
blir, visé au § 1er, alinéa 1er, 4° et 5°, et qui est rejoint
dispose de moyens de subsistance stables, réguliers et
suffisants pour subvenir à ses propres besoins et à ceux
des membres de sa famille et ne pas devenir une charge
pour les pouvoirs publics.».

JUSTIFICATION

La directive européenne 2003/86/CE du Conseil du 22 sep-
tembre 2003 relative au droit au regroupement familial dis-
pose clairement à l'article 7, 1. c) que les États membres peu-
vent imposer des conditions en matière de revenus stables et
réguliers à l'étranger qui est rejoint et aux membres de sa
famille. Le projet du gouvernement tient compte de cette pos-
sibilité pour certaines catégories d'étrangers (l'étranger visé à
l'article 10, § 1er, 2° et 3°). Il n'y a cependant aucune raison de
ne pas imposer de telles conditions à tous les étrangers qui
sont rejoints dans notre pays.

— onderdaan zijn van een land dat geen lid is van de
Europese Economische Ruimte (E.E.R.), en
— de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling
hebben gevraagd of niet voldoen aan de voorwaarden
voor de toegang tot het grondgebied en het verblijf die
zijn vastgelegd door deze wet. ».

VERANTWOORDING

De niet-begeleide minderjarige vreemdeling die in ons land
aankomt, wordt in de praktijk gemachtigd tot verblijf tot hij de
leeftijd van 18 jaar heeft bereikt. Tevens zal in toepassing van
Titel XIII, Hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderja-
rige vreemdelingen» van de programmawet van 24 december
2002, een voogd aangeduid worden.

Tot op vandaag is het verlenen van deze tijdelijke verblijfs-
titel bij omzendbrief geregeld. Een wettelijke verankering van
dit principe is echter gerechtvaardigd. Om dit te bekomen stel-
len indieners de invoeging van een nieuw artikel 9^{quater} voor
in de vreemdelingenwet.

Nr. 69 VAN DE DAMES LANJRI EN SCHRYVERS EN
DE HEER CLAES

Art. 6

**In het voorgestelde artikel 10, § 2, tussen het derde
en het vierde lid een nieuw lid invoegen, luidende:**

«De vreemdeling die toegelaten of gemachtigd is tot
een verblijf van onbepaalde duur in het Rijk of gemach-
tigd is om er zich te vestigen bedoeld in §1, eerste lid,
4° en 5° en die vervoegd wordt, beschikt over toerei-
kende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen ten
behoefte van zichzelf en van zijn familieleden om te
voorkomen dat zij ten laste van de openbare overhe-
den vallen.».

VERANTWOORDING

De Europese richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 sep-
tember 2003 inzake het recht op gezinshereniging bepaalt
duidelijk in artikel 7, 1. c) dat de lidstaten voorwaarden kun-
nen stellen met betrekking tot stabiele en regelmatige inkom-
sten voor de vreemdeling die wordt vervoegd en zijn gezinsle-
den. Het ontwerp van de regering komt hier voor bepaalde
categorieën vreemdelingen aan tegemoet (de vreemdelingen
bedoeld in art. 10, §1, 2° en 3°). Er is echter geen reden om
dit niet aan alle vreemdelingen op te leggen die in ons land
worden vervoegd.

N° 70 DE MMES LANJRI ET SCHRYVENS ET M. CLAES

Art. 15

Dans l'article 16 proposé, supprimer les mots «pour autant que l'étranger réponde à la condition visée à l'article 14».

JUSTIFICATION

C'est au ministre ou à son délégué qu'il appartient de contrôler si l'étranger répond aux conditions fixées.

N° 71 DE MMES LANJRI ET SCHRYVERS ET M. CLAES

Art. 19bis (nouveau)

Insérer un article 19bis, libellé comme suit:

«Art. 19bis.— L'article 40, § 6, de la même loi est remplacé par la disposition suivante:

«§ 6. Sauf dispositions contraires de la présente loi, sont également assimilés à l'étranger C.E., pour autant qu'ils viennent s'installer ou s'installent avec lui et qu'ils répondent aux conditions d'intégration imposées par l'autorité compétente:

1° le conjoint d'un Belge, pour autant que les deux personnes concernées soient âgées de 21 ans accomplis et qu'il s'agisse d'un premier mariage du Belge avec un étranger qui a donné lieu à un regroupement familial;

2° ses descendants ou ceux de son conjoint qui sont à leur charge, pour autant qu'ils ne soient pas âgés de 18 ans accomplis;

3° ses ascendants ou ceux de son conjoint, à condition qu'ils soient privés du soutien familial nécessaire dans le pays d'origine.

Le droit de séjour du conjoint d'un Belge et de leurs parents visés à l'alinéa 1er est refusé si:

1° le logement dont dispose le ménage ne répond pas aux conditions fixées par le Roi;

Nr. 70 VAN DE DAMES LANJRI EN SCHRYVERS EN DE HEER CLAES

Art. 15

In het voorgestelde artikel 16, de woorden «voor zover de vreemdeling voldoet aan de voorwaarden gesteld in artikel 14» **weglaten.**

VERANTWOORDING

De controle of de vreemdeling voldoet aan de voorwaarden van artikel 14 is een taak van de minister of zijn gemachtigde.

Nr. 71 VAN DE DAMES LANJRI EN SCHRYVERS EN DE HEER CLAES

Art. 19bis (nieuw)

Een artikel 19bis invoegen, luidende:

«Art. 19bis. — Artikel 40, § 6 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

«§ 6. Tenzij deze wet anders bepaalt worden eveneens met de EG-vreemdeling gelijkgesteld mits zij zich met hem vestigen of komen vestigen en voor zover zij voldoen aan de integratievoorwaarden zoals opgelegd door de bevoegde overheid:

1° de echtgenoot van een Belg, voor zover de twee betrokken personen de volle leeftijd van éérentwintig jaar hebben bereikt en voor zover het een eerste huwelijk van de Belg met een vreemdeling betreft dat aanleiding heeft gegeven tot gezinshereniging;

2° zijn bloedverwanten in neerdalende lijn of die van zijn echtgenoot, die ten hunnen laste zijn en voor zover zij de volle leeftijd van achttien jaar niet hebben bereikt;

3° zijn bloedverwanten in opgaande lijn of die van zijn echtgenoot, indien zij in het land van herkomst de nodige gezinssteun ontberen.

Het recht op verblijf van de echtgenoot van een Belg en hun familieleden bedoeld in het eerste lid wordt geweigerd indien:

1° de huisvesting waarover het gezin beschikt niet voldoet aan de voorwaarden die door de Koning worden bepaald;

2° le Belge ne dispose pas de revenus stables et réguliers lui permettant d'assurer son propre entretien et celui des membres de sa famille sans avoir recours au système de l'aide sociale. Le Roi détermine la nature et la régularité de ces revenus.»

JUSTIFICATION

Le projet du gouvernement prévoit la transposition de la directive européenne 2003/86 en ce qui concerne les possibilités de regroupement familial pour les non-ressortissants de l'Union européenne. Il ne s'attaque dès lors qu'en partie à la problématique du regroupement familial.

Dans de très nombreux cas – et cela risque de se présenter plus fréquemment encore avec les mesures unilatérales du projet –, l'on ne procède à un regroupement familial qu'une fois la nationalité belge acquise. Pour les Belges, le présent projet ne change rien à la réglementation sur le regroupement familial. C'est pourquoi les auteurs estiment qu'une bonne politique de lutte contre les abus en matière de regroupement familial doit également contenir des mesures s'appliquant aux personnes de nationalité belge.

Il ressort clairement de la réponse du ministre à une question orale de la députée Lanjri (question orale 11977 – Chambre des représentants, 12 juin 2006) que la majorité des demandes de regroupement familial sont introduites sur la base de l'article 40. Entre mai 2005 et mai 2006, 31 342 dossiers de regroupement familial ont été introduits. 25 738 l'ont été sur la base de l'article 40, alors que seules 6 520 demandes ont été introduites sur la base de l'article 10.

C'est pourquoi l'amendement tend à modifier l'article 40, § 6, de la loi sur les étrangers, et à prévoir une série de conditions supplémentaires comparables aux conditions prévues par l'article 10 de la loi sur les étrangers modifié par ce projet.

Les auteurs estiment également que le regroupement familial doit aller de pair avec une intégration des nouveaux venus. C'est pourquoi il leur est imposé de répondre aux conditions d'intégration posées par l'autorité compétente. En effet, il ressort d'un nombre croissant d'études qu'une bonne intégration des nouveaux venus est bénéfique pour ces personnes ainsi que pour l'ensemble de la société. Cette obligation est également prévue par l'article 7 de la directive européenne 2003/86/CE.

N° 72 DE MMES LANJRI ET SCHRYVERS ET M. CLAES

Art. 6

Compléter l'article 10, proposé, par un § 5, libellé comme suit:

2° de Belg niet beschikt over stabiele en regelmatige inkomsten die volstaan om hemzelf en zijn gezinsleden te onderhouden, zonder een beroep te doen op het stelsel voor de sociale bijstand. De Koning bepaalt de aard en de regelmaat van deze inkomsten.»

VERANTWOORDING

Het ontwerp van de regering voorziet in de omzetting van de Europese richtlijn 2003/86 met betrekking tot de mogelijkheden van gezinshereniging voor niet-EU onderdanen. Hierdoor wordt de problematiek van de gezinshereniging slechts gedeeltelijk aangepakt.

In heel veel gevallen – en dit dreigt met de eenzijdige maatregelen van het ontwerp nog te vergroten – doet men pas aan gezinshereniging nadat de Belgische nationaliteit is verworven. Voor Belgen verandert er aan de regeling gezinshereniging door het voorliggend ontwerp niets. De indieners zijn dan ook van mening dat een sluitend beleid naar misbruiken inzake gezinshereniging ook maatregelen naar mensen met de Belgische nationaliteit moet inhouden.

Uit het antwoord van de minister op een mondelinge vraag van volksvertegenwoordiger Lanjri (mondelinge vraag 11977 – Kamer van Volksvertegenwoordigers 12 juni 2006) blijkt duidelijk dat het gros van de aanvragen voor gezinshereniging in toepassing van artikel 40 zijn. Tussen mei 2005 en mei 2006 werden 31.342 dossiers gezinshereniging ingediend. 24.738 dossiers waren in toepassing van art. 40, terwijl slechts 6.520 aanvragen op basis van art. 10 waren.

Het amendement wijzigt dan ook art. 40, §6 van de vreemdelingenwet en legt een aantal bijkomende voorwaarden op die vergelijkbaar zijn met de voorwaarden die ook door het gewijzigde artikel 10 van de vreemdelingenwet door dit ontwerp, worden voorzien.

Indieners zijn tevens van mening dat gezinshereniging moet gepaard gaan met de integratie van de nieuwkomers. Aan hen wordt dan ook de verplichting opgelegd om aan de integratievoorwaarden te voldoen die door de bevoegde overheid aan deze mensen wordt gesteld. Uit steeds meer studies blijkt immers dan een goede integratie van nieuwkomers deze mensen en de hele samenleving ten goede komt. Het opleggen van deze verplichting wordt ook voorzien onder artikel 7 van de Europese Richtlijn 2003/86/EG.

Nr. 72 VAN DE DAMES LANJRI EN SCHRYVERS EN DE HEER CLAES

Art. 6

Het voorgestelde artikel 10 aanvullen met een § 5, luidende:

«§ 5. Les étrangers visés au § 1er, alinéa 1er, 4°, 5° et 7° doivent remplir les conditions d'intégration imposées par l'autorité compétente».

JUSTIFICATION

En fixant les conditions d'intégration, il convient d'accorder une attention particulière à ceux qui courent le plus de risques de ne pas entrer ou d'entrer insuffisamment en contact avec la société belge. Tel est certainement le cas des personnes qui viennent en Belgique dans le cadre d'un regroupement familial.

Il est essentiel que tous les hommes et toutes les femmes qui viennent ici dans le cadre d'un regroupement familial soient obligés de suivre un «parcours d'intégration» le plus vite possible après leur arrivée. Ils doivent apprendre la langue de la région et pouvoir prendre connaissance de toutes les possibilités qui leur sont offertes en Belgique, ainsi que de tous leurs droits et obligations dans leur nouvelle patrie.

Pour offrir aux nouveaux venus, qu'ils soient ou non regroupants, un maximum de chances de s'intégrer dans la société belge, nous devons nous efforcer d'accélérer le processus de reconnaissance des diplômes et certificats étrangers. L'autorisation de séjour définitive ne pourra dès lors être délivrée que si l'étranger réunit les conditions d'intégration. L'autorité fédérale doit dès lors conclure avec les différentes communautés de notre pays une convention en vue d'élaborer ces conditions d'intégration.

La possibilité pour les États membres de l'Union d'imposer des conditions d'intégration au nouveau venu est prévue explicitement par la directive européenne 2003/86/CE.

N° 73 DE MMES LANJRI ET SCHRYVERS ET M. CLAES

Art. 42

Dans le texte proposé, remplacer les mots «Le ministre ou son délégué» par les mots «Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides».

JUSTIFICATION

Dans le projet de loi à l'examen, le gouvernement fait clairement le choix de ne pas impliquer l'Office des étrangers dans la procédure d'asile. Nous souscrivons entièrement à ce choix. En effet, de cette façon, il est très clair qu'il y a, d'une part, les instances d'asile, qui statuent sur les demandes d'obtention du statut de réfugié ou de la protection subsidiaire, et d'autre part, d'autres raisons de séjourner dans notre pays, par exemple pour la durée d'un contrat de travail ou dans le cadre d'un visa d'études.

«§ 5. De in § 1, eerste lid, 4°, 5°, 7° bedoelde vreemdelingen moeten voldoen aan de integratievoorwaarden zoals opgelegd door de bevoegde overheid.»

VERANTWOORDING

Bij het bepalen van de integratievoorwaarden moet bijzondere aandacht besteedt worden aan diegenen die het meest risico lopen om niet of onvoldoende in contact te komen met de Belgische samenleving. Dit is zeker het geval voor wie hier komt in het kader van gezinshereniging.

Het is essentieel dat alle vrouwen en mannen die hier komen in het kader van gezinshereniging zo snel mogelijk na hun aankomst verplicht een «inburgeringtraject» volgen. Ze moeten de streektaal leren en kennis kunnen nemen van alle mogelijkheden, rechten en plichten die zij hier hebben.

Om aan nieuwkomers, al dan niet gezinsherenigers maximale kansen te bieden op inschakeling in de Belgische samenleving, moeten we streven naar een snellere erkenning van buitenlandse diploma's en getuigschriften. De definitieve verblijfsvergunning kan dan ook maar afgeleverd worden indien de vreemdeling aan de integratievoorwaarden voldoet. De federale overheid dient dan ook met de verschillende gemeenschappen van ons land een overeenkomst af te sluiten om deze integratievoorwaarden uit te werken.

De mogelijkheid voor lidstaten van de Unie tot het opleggen aan de nieuwkomer van integratieverplichtingen wordt expliciet opgenomen in de Europese richtlijn 2003/86/EG.

Nr. 73 VAN DE DAMES LANJRI EN SCHRYVERS EN DE HEER CLAES

Art. 42

In de ontworpen tekst, de woorden «De minister of diens gemachtigde» vervangen door de woorden «De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen».

VERANTWOORDING

De regering maakt met dit ontwerp een duidelijke keuze om de Dienst Vreemdelingenzaken buiten de asielprocedure te houden. De indieners van dit amendement staan volledig achter deze keuze. Op die manier wordt immers heel duidelijk dat er enerzijds de asielinstanties zijn die beslissen over de aanvragen tot het bekomen van het statuut van vluchteling of de subsidiaire bescherming, en anderzijds andere redenen om in ons land te verblijven, bijvoorbeeld voor de duur van een arbeidsovereenkomst of in het kader van een studentenvisum.

Le principe consistant à habiliter le ministre ou son délégué à prendre en considération ou non une nouvelle demande d'asile est contraire à cet objectif. Nous considérons dès lors qu'il est beaucoup plus logique que les nouvelles demandes d'asile soient évaluées par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides.

N° 74 DE MMES LANJRI ET SCHRIJVERS ET M. CLAES

Art. 44

Apporter les modifications suivantes:

A) Compléter le point 1° par un littera e), libellé comme suit:

«e) ce paragraphe est complété par un alinéa 2, libellé comme suit:

«La décision du Commissaire général ne peut être motivée exclusivement sur la base des points 1° à 7°.»»;

B) Compléter le point 2° par un littera e), libellé comme suit:

«e) ce paragraphe est complété par un alinéa 2, libellé comme suit:

«La décision du Commissaire général ne peut être motivée exclusivement sur la base des points 1° à 5°.»»;

C) Compléter le point 3° par un littera c), libellé comme suit:

«c) ce paragraphe est complété par un alinéa 2, libellé comme suit:

«La décision du Commissaire général ne peut être motivée exclusivement sur la base des points 1° à 3°.»»;

D) Compléter le point 4° par un littera c), libellé comme suit:

«c) ce paragraphe est complété par un alinéa 2, libellé comme suit:

«La décision du Commissaire général ne peut être motivée exclusivement sur la base des points 1° à 3°.»».

JUSTIFICATION

Le projet de loi à l'examen confie au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides l'examen de recevabilité, qui,

Het principe om de minister of zijn gemachtigde bevoegd te maken voor het al dan niet in overweging nemen van een nieuwe asielaanvraag staat haaks op deze doelstelling. Indiërs vinden het dan ook veel logischer dat nieuwe asielaanvragen door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen worden beoordeeld.

Nr. 74 VAN DE DAMES LANJRI EN SCHRYVERS EN DE HEER CLAES

Art. 44

De volgende wijzigingen aanbrengen:

A/ 1° aanvullen met een punt e), luidende:

e)deze paragraaf aanvullen met een tweede lid, luidend als volgt:

«De beslissing van de Commissaris-generaal kan niet uitsluitend gemotiveerd worden op basis van de punten 1° tot en met 7°.»

B/ het 2° aanvullen met een punt e), luidende:

e) deze paragraaf aanvullen met tweede lid, luidend als volgt:

«De beslissing van de Commissaris-generaal kan niet uitsluitend gemotiveerd worden op basis van de punten 1° tot en met 5°.»

C) het 3° aanvullen met een punt c), luidende:

c) deze paragraaf aanvullen met een tweede lid, luidende:

«De beslissing van de Commissaris-generaal kan niet uitsluitend gemotiveerd worden op basis van de punten 1° tot en met 3°.»

D) het 4° aanvullen met een punt c), luidende:

c) deze paragraaf aanvullen met een tweede lid, luidende:

«De beslissing van de Commissaris-generaal kan niet uitsluitend gemotiveerd worden op basis van de punten 1° tot en met 3°.»».

VERANTWOORDING

Het ontvankelijkheidsonderzoek, dat tot op vandaag door de Dienst Vreemdelingenzaken werd gevoerd, wordt door het

jusqu'à présent, était opéré par l'Office des étrangers. Sur la base d'un certain nombre de critères de recevabilité, le Commissaire général peut rejeter une demande d'asile ou une demande de protection subsidiaire.

En soi, le fait d'opérer un examen de recevabilité ne soulève aucune objection, mais il n'en reste pas moins que l'on peut se demander si le fait de donner ou non satisfaction aux critères fixés doit être déterminant dans l'examen de la demande d'asile ou de protection subsidiaire.

En outre, le Conseil d'État souligne également, dans son avis 39.718/AV, la nécessité de mettre la loi sur les étrangers en concordance avec la directive européenne 2005/85/CE relative à des normes minimales concernant la procédure d'octroi et de retrait du statut de réfugié dans les États membres. Le considérant général n° 22 oblige en effet les États membres à examiner toutes les demandes au fond – et donc à la lumière des critères de la Convention de Genève ou de la directive 2004/83/CE en matière de protection subsidiaire.

Nous proposons dès lors d'adapter le texte proposé de l'article 52 dans le sens de la directive. La décision du Commissaire général ne peut, par conséquent, être déterminée exclusivement par le fait que la demande répond ou non aux critères de recevabilité.

N° 75 DE MME NAGY

Art. 7

A l'article 10bis, proposé, au § 1er, alinéa 1er, et au § 2, alinéa 1er, supprimer chaque fois les mots «ou ne sont pas atteints d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées au point A de l'annexe de la présente loi».

JUSTIFICATION

La condition relative à l'absence de maladie ne se justifie pas. L'exercice du regroupement familial n'a pas donné lieu par le passé à des problèmes de santé publique particulier qui justifieraient une telle réaction. En l'absence de réel impératif de santé publique, l'état de santé du regroupant ne devrait pas interférer sur le droit au séjour.

L'amendement vise à supprimer cette condition.

voorliggend ontwerp aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen toebedeeld. Op basis van een aantal ontvankelijkheidscriteria kan de Commissaris-generaal een asielaanvraag of een vraag om subsidiaire bescherming afwijzen.

Op zich is er tegen het hanteren van een ontvankelijkheids-onderzoek geen bezwaar, maar het blijft de vraag of het al dan niet voldoen aan de gestelde criteria bepalend moet zijn in het asielonderzoek of de aanvraag tot subsidiaire bescherming.

Daarnaast wijst ook de Raad van State in haar advies 39.718/AV op de noodzaak om de vreemdelingenwet in overeenstemming te maken met de Europese richtlijn 2005/85/EG betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus. De algemene overweging nr. 22 van bedoelde richtlijn verplicht de lidstaten immers alle verzoeken op de inhoud – en dus getoetst aan de criteria van het Verdrag van Genève of de richtlijn 2004/83/EG inzake subsidiaire bescherming – te controleren.

Indieners stellen dan ook voor om de ontworpen tekst van artikel 52 aan te passen in de zin van de richtlijn. De beslissing van de commissaris-generaal kan derhalve niet uitsluitend bepaald worden door het al dan niet voldoen aan de gestelde ontvankelijkheidscriteria.

Nr. 75 VAN MEVROUW NAGY

Art. 7

In het ontworpen artikel 10bis, § 1, eerste lid, en § 2, eerste lid, telkens de woorden «of lijden aan één van de ziekten die een gevaar voor de volksgezondheid kunnen opleveren en die worden opgesomd in punt A van de bijlage van deze wet» weglaten.

VERANTWOORDING

De voorwaarde dat er geen ziekte mag zijn is ongerechtvaardigd. Gezinshereniging heeft in het verleden niet geleid tot bijzondere moeilijkheden inzake volksgezondheid, die zouden rechtvaardigen dat nu een dergelijke voorwaarde wordt opgelegd. Indien geen sprake is van een echte vereiste met het oog op de volksgezondheid, zou de gezondheidstoestand van de gezinshereniger het recht op verblijf niet mogen door kruisen.

Dit amendement strekt er dan ook toe die voorwaarde af te schaffen.

Nahima LANJRI (CD&V)
Katrien SCHRIJVERS (CD&V)
Dirk CLAES (CD&V)

N° 76 DE MME NAGY

Art. 7

A l'article 10, proposé, supprimer chaque fois les mots «ainsi que d'une assurance maladie couvrant les risques en Belgique pour lui-même et les membres de sa famille».

JUSTIFICATION

L'exigence d'assurance maladie est injustifiée et inutile. En effet, le bénéficiaire du regroupement dispose, en vertu de la législation sur la sécurité sociale, de la couverture sociale en Belgique en tant que personne à charge du regroupant. Le gouvernement est tout à fait conscient de cette situation, comme l'illustre ce passage de l'exposé des motifs: «(e)n pratique, une attestation de la mutuelle à laquelle l'étranger rejoint est affilié, confirmant la possibilité de l'affiliation du ou des membres de la famille dès leur arrivée sur le territoire belge, sera suffisante».

Malgré ce passage des travaux préparatoires, il est à craindre que la formulation de l'article 10bis, §1er et § 2 n'ouvre la porte à une future application plus stricte de la condition.

L'amendement vise à supprimer cette condition.

N° 77 DE MME NAGY

Art. 7

A l'article 10, proposé, apporter les modifications suivantes:

A) au § 1er, supprimer les mots «et que l'étudiant dispose d'un logement suffisant pour recevoir le ou les membres de sa famille qui demandent à le rejoindre»;

B) au § 2 supprimer les mots «que l'étranger rejoint dispose d'un logement suffisant pour recevoir le ou les membres de sa famille qui demandent à le rejoindre ainsi que».

JUSTIFICATION

L'amendement poursuit le même raisonnement que celui déposé dans le cadre de l'article 10 nouveau .

L'exposé des motifs précise que la condition du logement suffisant vise à vérifier le respect des normes fondamentales

Nr. 76 VAN MEVROUW NAGY

Art. 7

In het ontworpen artikel 10bis, telkens de woorden «en dat hij over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt» **weglaten.**

VERANTWOORDING

De vereiste inzake ziekteverzekering is ongerechtvaardigd en nutteloos. De begunstigde van een groepsverzekering is bij de sociaizekerheidswetgeving in België namelijk gedekt als persoon ten laste van de gezinshereniger. De regering is zich volkomen van die situatie bewust, zoals de volgende passage in de memorie van toelichting illustreert: «In de praktijk volstaat een attest van de mutualiteit waarbij de vreemdeling bij wie men zich komt voegen is aangesloten, dat bevestigt dat het voor het familielid of de familieleden mogelijk is om zich na hun aankomst op het Belgisch grondgebied aan te sluiten.».

Ondanks die passage in de parlementaire voorbereiding, valt te vrezen dat de formulering van artikel 10, § 1 en 2, het mogelijk maakt dat die voorwaarde in de toekomst strikter wordt toegepast.

Dit amendement strekt ertoe komaf te maken met die voorwaarde.

Nr. 77 VAN MEVROUW NAGY

Art. 7

Aan het ontworpen artikel 10bis, de volgende wijzigingen aanbrengen:

A) in § 1, de woorden «dat de student over voldoende huisvesting beschikt om het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen» **weglaten;**

B) in § 2, de woorden «over voldoende huisvesting beschikt om het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en dat hij» **weglaten.**

VERANTWOORDING

In het amendement wordt dezelfde redenering gevolgd als voor het amendement dat werd ingediend in het kader van het nieuwe artikel 10.

In de memorie van toelichting wordt aangegeven dat de voorwaarde met betrekking tot de voldoende huisvesting tot

de salubrité et de sécurité et a pour objectif la lutte contre les «marchands de sommeil».

Mais cette condition, même si elle est amenée à être précisée par arrêté royal, est floue et porteuse de discrimination: En effet, elle ne précise pas ce qu'il faut entendre par «suffisant» et dès lors on peut craindre que cela ne vise pas seulement les conditions de salubrité et de sécurité, même appliquées «de manière raisonnable», ainsi qu'il ressort de l'exposé des motifs.

De plus, si l'objectif de la mesure est la lutte contre les «marchands de sommeil», le moyen retenu ne constitue pas le moins attentatoire aux libertés fondamentales – le droit à vivre en famille en l'occurrence.

Enfin, la condition de logement est potentiellement discriminatoire, en ce qu'elle discrimine les personnes sur base de leurs revenus, ce qui reviendrait à exclure du droit au regroupement les personnes qui disposent de faibles revenus.

N° 78 DE MME NAGY

Art. 6

A l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, premier tiret, remplacer les mots «vingt et un an» par les mots «dix-huit ans» et supprimer la deuxième phrase.

JUSTIFICATION

Le projet fait passer l'âge minimum requis dans le chef des conjoints de 18 ans à 21 ans. La lutte contre les mariages forcés est invoquée à l'appui de cette mesure.

Cette augmentation de l'âge minimum requis est une mesure disproportionnée et discriminatoire.

Elle est disproportionnée en ce que d'une part son efficacité est limitée et que d'autres moyens pourraient être moins attentatoires au droit à la vie familiale.

Son efficacité est limitée en ce qu'elle n'empêche pas les mariages forcés d'avoir lieu avant l'âge de 21 ans. C'est uniquement le regroupement familial avant cet âge qu'elle empêche.

En outre la meilleure manière de prévenir les mariages forcés passe par l'information et l'éducation qui sont moins attentatoires au droit à la vie privée et familiale.

En outre, cette position peut sembler à contre courant et être interprétée comme un signal de défiance vis-à-vis de pays qui, comme l'Algérie ou le Maroc, viennent de modifier l'âge de la nubilité dans une même optique de lutte contre les mariages forcés et de renforcement de l'égalité homme/femme.

doel heeft ervoor te zorgen dat de fundamentele normen inzake hygiëne en veiligheid in acht worden genomen, en dat ze ertoe strekt de praktijken van de huisjesmelkers te bestrijden.

Die voorwaarde zal weliswaar bij koninklijk besluit worden gepreciseerd, maar ze is toch vaag en discriminatoir. Ze is vaag omdat ze niet preciseerd wat moet worden verstaan onder «voldoende», en men mag vrezen dat zulks niet alleen op de voorwaarden inzake hygiëne en veiligheid slaat, ook als die «op een redelijke manier» worden toegepast, zoals in de memorie van toelichting wordt aangegeven.

Bovendien beoogt de maatregel weliswaar de bestrijding van de huisjesmelkers, maar het middel dat daartoe wordt aangewend, houdt een ernstige schending in van de fundamentele vrijheden en meer bepaald van het recht om in een gezin te leven.

Ten slotte is de huisvestingsvoorwaarde potentieel discriminatoir omdat ze een onderscheid maakt tussen mensen op grond van hun inkomen, wat er zou op neerkomen dat mensen met een laag inkomen van het recht op gezinshereniging worden uitgesloten.

Nr. 78 VAN MEVROUW NAGY

Art. 6

Aan het ontworpen artikel 10, § 1, eerste lid, eerste gedachtestreepje, de woorden «eenentwintig jaar» vervangen door de woorden «achttien jaar», en de tweede zin weglaten.

VERANTWOORDING

Het wetsontwerp verhoogt de minimumleeftijd die vereist is voor de echtgenoten van 18 naar 21 jaar. Om die maatregel te rechtvaardigen, wordt verwezen naar de strijd tegen de gedwongen huwelijken.

Die verhoging van de vereiste minimumleeftijd is onevenredig en discriminatoir.

Ze is onevenredig omdat eensdeels de doeltreffendheid ervan beperkt is en anderdeels andere middelen in mindere mate afbreuk zouden doen aan het recht op een gezinsleven.

De doeltreffendheid ervan is beperkt: die maatregel zal niet verhinderen dat vóór de leeftijd van 21 jaar gedwongen huwelijken plaatsvinden. Ze verhindert alleen de gezinshereniging vóór die leeftijd.

Bovendien zijn informatie en opvoeding de beste manieren om gedwongen huwelijken te voorkomen en die doen in mindere mate afbreuk aan het privé- en het gezinsleven.

Dat standpunt kan voorts tegen de stroom lijken in te gaan en kan worden geïnterpreteerd als een teken van wantrouwen ten aanzien van landen die, zoals Algerije of Marokko, de huwbare leeftijd zopas hebben gewijzigd, ook met de bedoeling de gedwongen huwelijken te bestrijden en de gendergelijkheid te versterken.

Il convient enfin de relativiser l'impact effectif de cette modification dans la lutte contre les mariages forcés. Ainsi, il faut garder à l'esprit que les étrangers de nationalité marocaine ou turque par exemple ne pourront se voir appliquer le relèvement de l'âge minimum, les accords bilatéraux (Convention belgo-marocaine du 17 février 1964 et l'Accord belgo-turc du 16 juillet 1964) renvoyant au statut personnel du demandeur et la loi nationale de ces deux Etats autorisant le mariage à partir de 18 ans.

L'âge minimum de 21 ans prévu par le projet instaure par conséquent une discrimination non justifiée entre les étrangers qui peuvent se prévaloir de ces conventions et les autres.

L'amendement vise par conséquent à conserver l'âge minimum actuellement requis qui est de 18 ans.

N° 79 DE MME NAGY

Art. 6

Remplacer l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 2°, proposé comme suit:

«2° l'étranger qui remplit les conditions légales pour acquérir la nationalité belge par déclaration de nationalité ou par option, ou pour la recouvrer, sans qu'il soit toutefois requis qu'il ait eu sa résidence principale en Belgique durant les douze mois qui précèdent la demande d'admission au séjour et sans qu'il doive faire une déclaration, selon le cas, de nationalité, d'option ou de recouvrement de la nationalité belge;».

JUSTIFICATION

L'art. 10 de la loi de 1980 énumère les étrangers titulaires d'un séjour de plein droit de plus de trois mois.

Le § 1, 2° de l'art. 10 modifié par le projet réduit les hypothèses où des étrangers ont un droit de séjour de plein droit parce qu'ils sont dans les conditions pour acquérir la nationalité belge.

Primo, il supprime la possibilité, prévue par l'actuel article 10, 2°, pour l'étranger d'obtenir le séjour de plein droit en Belgique s'il se trouve dans les conditions pour acquérir la nationalité belge par déclaration.

Il s'agit des situations visées par l'article 12 bis du code de la nationalité qui concerne les étrangers de 18 ans

- qui sont nés en Belgique et qui y ont leur résidence principale depuis leur naissance; ou
- qui sont nés à l'étranger mais dont un des auteurs au moins possède la nationalité belge au moment de la déclaration; ou

Tot slot moet de daadwerkelijke weerslag van die wijziging op de bestrijding van de gedwongen huwelijken worden gerelativeerd. Zo moet men voor ogen houden dat de verhoging van de minimumleeftijd niet zal gelden voor de vreemdelingen met bijvoorbeeld de Marokkaanse of de Turkse nationaliteit omdat de bilaterale akkoorden (Belgisch-Marokkaanse overeenkomst van 17 februari 1964 en Belgisch-Turkse overeenkomst van 16 juli 1964) verwijzen naar het persoonlijk statuut van de aanvrager en omdat de nationale wet van die twee Staten het huwelijk toestaat vanaf de leeftijd van 18 jaar.

De door het wetsontwerp vastgestelde minimumleeftijd van 21 jaar is dus een ongerechtvaardigde discriminatie tussen de vreemdelingen die zich op die overeenkomsten kunnen beroepen en de anderen.

Het amendement beoogt derhalve de thans vereiste minimumleeftijd van 18 jaar te handhaven.

Nr. 79 VAN MEVROUW NAGY

Art. 6

Het ontworpen artikel 10, § 1, eerste lid, 2°, vervangen door de volgende bepaling:

«2° de vreemdeling die voldoet aan de wettelijke voorwaarden om door een nationaliteitsverklaring of nationaliteitskeuze de Belgische nationaliteit te verkrijgen, of om ze te herkrijgen, zonder dat evenwel vereist is dat hij gedurende de twaalf maanden voorafgaand aan de aanvraag om tot verblijf te worden toegelaten zijn hoofdverblijf in België moet hebben, noch dat hij, naargelang van het geval, een nationaliteitsverklaring, een verklaring van nationaliteitskeuze of een verklaring met het oog op het herkrijgen van de Belgische nationaliteit hoeft te doen.».

VERANTWOORDING

In artikel 10 van de wet 1980 worden de vreemdelingen opgesomd die van rechtswege houder zijn van een verblijfsvergunning van meer dan drie maanden.

Het door het wetsontwerp gewijzigde artikel 10, § 1, 2°, beperkt de gevallen waarin vreemdelingen van rechtswege een verblijfsrecht hebben omdat ze voldoen aan de voorwaarden om de Belgische nationaliteit te verkrijgen.

Ten eerste schaft het voor de vreemdeling de mogelijkheid af waarin het huidige artikel 10, 2°, voorziet om in België van rechtswege een verblijfsrecht te verkrijgen als hij voldoet aan de voorwaarden om door een nationaliteitsverklaring de Belgische nationaliteit te verkrijgen.

Het gaat om de situaties die zijn bedoeld in artikel 12bis van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, dat betrekking heeft op de vreemdelingen die de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en

- die in België geboren zijn en er sedert hun geboorte hun hoofdverblijf hebben; of
- die in het buitenland geboren zijn en van wie minstens een van de ouders op het tijdstip van de verklaring de Belgische nationaliteit bezit; of

– qui ont fixé leur résidence principale en Belgique depuis au moins 7 ans et qui ont un droit de séjour illimité ou un droit d'établissement au moment de la déclaration.

Ce sont essentiellement les étrangers visés dans la deuxième hypothèse qui pourraient avoir un intérêt au maintien de la possibilité de faire valoir leur droit de séjour de plein droit: les étrangers de 18 ans nés à l'étranger dont un des auteurs possède la nationalité belge au moment de la déclaration.

Il n'y a aucune raison d'opportunité pour supprimer le séjour de plein droit de ces personnes qui de par leur situation personnelle ou familiale ont un lien de rattachement fort avec la Belgique.

Secundo, le projet limite la possibilité prévue par l'actuel article 10, 2° pour l'étranger d'obtenir le séjour de plein droit en Belgique s'il se trouve dans les conditions pour acquérir la nationalité par option à trois situations d'option de nationalité.

En effet, la possibilité d'obtenir le séjour de plein droit pour les étrangers qui sont dans les conditions pour obtenir la nationalité par option sur base de l'article 13, 2° de code de la nationalité est supprimée dans le projet du ministre.

Elle concerne l'étranger qui a entre 18 et 22 ans, qui a résidé en Belgique entre ses 14 et ses 18 ans ou pendant 9 ans au moins, qui en outre réside en Belgique durant les 12 mois qui précèdent l'option, et qui

- soit est né en Belgique
- soit ou est né à l'étranger d'un parent qui est belge au moment de la déclaration d'option
- soit est né à l'étranger mais dont un des parents était belge au moment de la naissance,
- soit qui a eu, pendant au moins un an avant l'âge de 6 ans, sa résidence principale en Belgique avec une personne dont il était sous l'autorité.

Là aussi, il n'y a aucune raison d'opportunité pour supprimer le séjour de plein droit de ces personnes qui de par leur situation personnelle ou familiale ont un lien de rattachement fort avec la Belgique.

L'amendement vise par conséquent à conserver le point 2 du §1 de l'art.10 tel qu'il est actuellement formulé.

N° 80 DE MME **NAGY**

Art. 8

A l'article 10ter, § 1er, alinéa 2, proposé, supprimer les mots: «et un certificat médical d'où il résulte que celui-ci n'est pas atteint d'une des maladies énumérées au point A de l'annexe à la présente loi».

– die sedert ten minste zeven jaar hun hoofdverblijf in België hebben gevestigd en die, op het tijdstip van de verklaring gemachtigd zijn of toegelaten werden tot een verblijf van onbepaalde duur in het Rijk.

Voorals de vreemdelingen die in het tweede geval verkeren, met name degenen die de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt, die in het buitenland geboren zijn en van wie minstens een van de ouders op het tijdstip van de verklaring de Belgische nationaliteit bezit, zouden er belang kunnen bij hebben dat de mogelijkheid om hun recht op verblijfsrecht van rechtswege te doen gelden, blijft behouden.

Er is geen enkele opportuniteitsreden om het verblijfsrecht van rechtswege van die personen die door hun persoonlijke of familiale situatie een sterke band hebben met België, af te schaffen.

Ten tweede beperkt het wetsontwerp voor de vreemdeling de mogelijkheid waarin het huidige artikel 10, 2°, voorziet om in België van rechtswege een verblijfsrecht te verkrijgen als hij voldoet aan de voorwaarden om door nationaliteitskeuze de Belgische nationaliteit te verkrijgen tot drie situaties van nationaliteitskeuze.

De mogelijkheid voor de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden om op grond van artikel 13, 2°, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit door nationaliteitskeuze van nationaliteit te verkrijgen om van rechtswege het verblijfsrecht te verkrijgen, wordt in het wetsontwerp van de minister immers afgeschaft.

Die mogelijkheid betreft de vreemdeling die tussen 18 en 22 jaar oud is, die tussen de leeftijd van 14 en 18 jaar of gedurende minstens 9 jaar in België heeft gewoond, die bovendien zijn hoofdverblijf in België heeft gehad gedurende de twaalf maanden voorafgaand aan de nationaliteitskeuze, en die

- ofwel in België geboren is;
- ofwel in het buitenland geboren is en van wie een van de ouders Belg is op het tijdstip van de nationaliteitskeuze;
- ofwel in het buitenland geboren is en van wie een van de ouders Belg was op het tijdstip van de geboorte;
- vóór de leeftijd van zes jaar gedurende ten minste één jaar zijn hoofdverblijf in België heeft gehad samen met een persoon die over hem wettelijk het gezag uitoefende.

Ook hier is er geen enkele opportuniteitsreden om het verblijfsrecht van rechtswege van die personen die door hun persoonlijke of familiale situatie een sterke band hebben met België, af te schaffen.

Het amendement beoogt derhalve artikel 10, § 1, eerste lid, punt 2°, zoals het thans geformuleerd is, te behouden.

Nr. 80 VAN MEVROUW **NAGY**

Art. 8

In het ontworpen artikel 10ter, § 1, tweede lid, de woorden «, alsmede een medisch getuigschrift waaruit blijkt dat hij niet lijdt aan één van de in punt A van de bijlage van deze wet opgesomde ziekten» **weglaten.**

JUSTIFICATION

La condition de l'absence d'une des maladies prévues à l'annexe de la loi a été supprimée par l'auteur de l'amendement à l'article 7 du projet qui modifie l'article 10 bis de la loi parce qu'elle ne se justifie pas. L'exercice du regroupement familial n'a pas donné lieu par le passé à des problèmes de santé publique particuliers qui justifieraient une telle condition. En l'absence de réel impératif de santé publique, l'état de santé du regroupant ne devrait pas interférer sur le droit au séjour.

L'amendement vise dès lors à la supprimer également dans l'article 10ter, nouveau, § 1er, alinéa 2.

N° 81 DE MME NAGY

Art. 8

Compléter l'article 10ter, § 3, proposé, par l'alinéa suivant:

«*Seuls des éléments remettant fondamentalement en cause la décision d'admission ou d'autorisation de séjour seront à la base de l'application de cette disposition.*».

JUSTIFICATION

L'exposé des motifs des motifs, commentant les articles 9 (motifs de refus de la demande de séjour) apporte une précision essentielle de nature à tempérer l'invocation de la fraude: «Il va de soi que seuls des éléments remettant fondamentalement en cause la décision de reconnaître le droit au regroupement familial seront à la base de l'application de ce motif»

Il est indispensable que cette précision figure dans le texte même de la loi et non uniquement dans l'exposé des motifs. En son absence, le champ d'application de l'article 8 du projet est excessivement large et ouvre la porte à de multiples abus.

N° 82 DE MME NAGY

Art. 9

A l'article 11, proposé, au § 1er, alinéa 1er, 4°, et au § 2, alinéa 1er, 4°, supprimer chaque fois les mots «ou il est établi que le mariage, le partenariat ou l'adoption ont été conclu uniquement pour lui permettre d'entrer ou de séjourner dans le Royaume».

VERANTWOORDING

De indieners van het amendement op artikel 7 van het wetsontwerp (tot wijziging van artikel 10bis van de wet) stellen voor de voorwaarde inzake de afwezigheid van een van de in de bijlage van de wet bedoelde ziekten weg te laten, omdat die ongerechtvaardigd is. Gezinshereniging heeft in het verleden niet geleid tot bijzondere moeilijkheden inzake volksgezondheid, die zouden rechtvaardigen dat nu een dergelijke voorwaarde wordt opgelegd. Indien geen sprake is van een echte vereiste met het oog op de volksgezondheid, zou de gezondheidstoestand van de gezinshereniger het recht op verblijf niet mogen doorkruisen.

Dit amendement strekt er dan ook toe ook in artikel 10ter (nieuw), § 1, het tweede lid weg te laten.

Nr. 81 VAN MEVROUW NAGY

Art. 8

Het ontworpen artikel 10ter, § 3, aanvullen met het volgende lid:

«*Deze bepaling kan uitsluitend worden toegepast op grond van elementen die de beslissing tot toelating of machtiging fundamenteel in het gedrang brengen.*».

VERANTWOORDING

In de memorie van toelichting staat bij de toelichting over artikel 9 (weigeringsgronden voor de aanvraag van een verblijfsvergunning) een essentiële precisering te lezen die het invoeren van fraude kan temperen: «Vanzelfsprekend zullen enkel elementen op basis waarvan de beslissing tot erkenning van het recht op gezinshereniging wezenlijk kan worden betwist, aan de basis liggen van de toepassing van dit motief.».

Het is onontbeerlijk dat die precisering in de wettekst zelf staat, en niet alleen in de memorie van toelichting. Zoniet is de werkingssfeer van artikel 8 van het wetsontwerp te ruim, en zet die de deur open voor veelvuldige misbruiken.

Nr. 82 VAN MEVROUW NAGY

Art. 9

In het ontworpen artikel 11, telkens de woorden «, of indien vaststaat dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie uitsluitend afgesloten werden opdat de betrokken vreemdeling het Rijk zou kunnen binnenkomen of er verblijven» weglaten.

N° 83 DE MME NAGY

Art. 12

A l'article 13, § 4, 5°, proposé, supprimer les mots «ou il est établi que le mariage, le partenariat ou l'adoption ont été conclu uniquement pour lui permettre d'entrer ou de séjourner dans le Royaume».

JUSTIFICATION

Dans deux articles du projet, il y a lieu de supprimer la deuxième partie de la phrase «ou il est établi que le mariage, le partenariat ou l'adoption ont été conclu uniquement pour lui permettre d'entrer ou de séjourner dans le Royaume» car l'hypothèse des unions familiales de complaisance est déjà rencontrée par le point 2° des alinéas 1er des §§ 1 et 2 de l'article 11 nouveau et par le point 3° du § 4 de l'art. 13 nouveau qui prévoient une décision négative lorsqu'il n'y a pas de vie conjugale ou familiale effective.

La formulation prévue au point 2° est plus objectivable que celle du point 4° qui utilise la formule «s'il est établi» qu'il y a une union de complaisance.

En effet, on ne voit pas très bien comment il pourra être établi que le mariage, l'adoption ou le partenariat ont été conclus uniquement dans le but d'obtenir un droit de séjour, si ce n'est par une juridiction judiciaire, par exemple une décision d'annulation de mariage par le tribunal de première instance. Or, même dans le cadre d'une décision judiciaire, le point 2° (absence de vie conjugale ou familiale effective) suffit pour motiver une décision de refus de séjour.

N° 84 DE MME NAGY

Art. 9

Remplacer l'article 11, § 2, alinéa 2, proposé, comme suit:

«A l'exception du partenaire non marié, la décision fondée sur l'alinéa précédent ne peut être prise qu'au cours de la première année qui suit la délivrance du document prévu à l'article 12bis qui atteste que la demande a été introduite».

JUSTIFICATION

L'article 9 du projet modifie l'article 11 de la loi pour durcir considérablement les conditions du droit au regroupement familial.

En effet, il prévoit que le droit de séjour accordé est limité et renouvelable pendant trois ans. Durant ces trois ans, toute

Nr. 83 VAN MEVROUW NAGY

Art. 12

In het ontworpen artikel 13, § 4, 5°, de woorden «, of indien vaststaat dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie uitsluitend afgesloten werden opdat de betrokken vreemdeling het Rijk zou kunnen binnenkomen of er verblijven» **weglaten.**

VERANTWOORDING

In de artikelen 9 en 12 van het wetsontwerp moet het tweede deel van de zin (dat luidt: «, of indien vaststaat dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie uitsluitend afgesloten werden opdat de betrokken vreemdeling het Rijk zou kunnen binnenkomen of er verblijven») worden geschrapt omdat het geval van de totstandkoming van schijngezinnen reeds gedekt is door het nieuwe artikel 11, § 1, eerste lid, 2° en § 2, eerste lid, 2°, en door het nieuwe artikel 13, § 4, 3°, naar luid waarvan de beslissing negatief is als er geen of geen werkelijk huwelijks- of gezinsleven is.

De formulering van het punt 2° is beter objectieverbaar dan die van het punt 4°, waarin gebruik wordt gemaakt van de uitdrukking «indien vaststaat» dat er een schijngezin is.

Het is immers niet echt duidelijk hoe zal kunnen worden vastgesteld dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie uitsluitend afgesloten werden om een verblijfsrecht te verkrijgen, tenzij door een rechtscollège van de rechterlijke macht, bijvoorbeeld een beslissing tot nietigverklaring van het huwelijk door de rechtbank van eerste aanleg. Maar zelfs in het kader van een rechterlijke beslissing volstaat het punt 2° (ontbreken van een werkelijk huwelijks- of gezinsleven) om een beslissing tot weigering van het verblijf te motiveren.

Nr. 84 VAN MEVROUW NAGY

Art. 9

Het ontworpen artikel 11, § 2, tweede lid, vervangen als volgt:

«Met uitzondering van de niet-gehuwde partner, mag de op het vorige lid gebaseerde beslissing slechts worden genomen in de loop van het eerste jaar dat volgt op de afgifte van het bij artikel 12bis bepaalde document, dat bewijst dat de aanvraag werd ingediend.»

VERANTWOORDING

Artikel 9 van het wetsontwerp wijzigt artikel 11 van de wet, teneinde de voorwaarden met betrekking tot het recht op gezinshereniging aanzienlijk te verstrengen.

Het artikel bepaalt immers dat het verleende verblijfsrecht beperkt, en gedurende drie jaar hernieuwbaar is. Er wordt bepaald dat in de loop van die drie jaar de hernieuwing van

une série d'hypothèses de refus de renouvellement du droit de séjour sont prévues.

Ce stage d'attente de trois ans introduit par le projet, modifie complètement le système actuel qui prévoit l'octroi d'un droit de séjour illimité après 12 mois (prorogeable de trois mois) de séjour temporaire. Le stage d'attente passe par conséquent de 1 à 3 ans.

La directive européenne 2003/86 relative au regroupement familial des ressortissants des Etats tiers, que le projet de loi entend transposer, se limite à établir des exigences minimales, tout en laissant aux États membres un large pouvoir d'appréciation, tant en ce qui concerne la décision proprement dite de légiférer en la matière, qu'en ce qui concerne les options retenues par les États membres lorsqu'ils décident effectivement de légiférer.

Comme le précise son article 3, § 5, elle «ne porte pas atteinte à la faculté qu'ont les Etats membres d'adopter ou de maintenir des conditions plus favorables».

A partir du moment où la législation belge avait atteint un certain niveau de qualité dans le droit au regroupement familial des membres de famille, il convient de ne pas opérer une régression par rapport à ce niveau sous le prétexte de la transposition d'une directive qui n'édicte que des normes minimales dans le but que les Etats n'aillent pas en deçà des droits qu'elle prévoit.

Cet allongement du stage d'attente est une régression en ce qu'il constitue une ingérence disproportionnée dans l'exercice du droit à la vie privée et familiale.

Il est soutenu, dans l'exposé des motifs, que le délai de trois ans n'est pas déraisonnable dans la mesure où «le système vise à mettre fin à des situations d'abus qui ne donnent pas lieu, dans la pratique et vu l'arriéré judiciaire, aux décisions d'annulation du mariage qu'elles devraient entraîner». Cette carence supposée du pouvoir judiciaire ne peut justifier un délai de vérification attentatoire au droit à la vie privée et familiale.

En outre, la meilleure protection qui peut être accordée aux personnes victimes de violences familiales est de limiter au maximum la période de séjour limitée, et par conséquent le stage d'attente. Les violences familiales ne sont pas toujours faciles à prouver et peuvent consister en des violences psychologiques ou des séquestrations (souvent improuvables). Une personne victime de telles violences aura tendance à éviter d'en parler et à endurer cette situation de crainte de perdre son droit de séjour.

Il y a lieu par conséquent de modifier l'article 9 du projet de manière à supprimer l'obligation de respecter ces conditions durant trois ans, l'auteur de l'amendement considérant que l'allongement du stage d'attente à trois ans est une régression du droit au regroupement familial.

L'obligation de respecter les conditions durant trois ans ne peut être maintenue que pour les partenaires non mariés,

het verblijfsrecht om een aantal redenen kan worden geweigerd.

Door die wachttijd van drie jaar, die in het wetsontwerp in uitzicht wordt gesteld, wordt de vigerende regeling grondig gewijzigd. Thans wordt na twaalf maanden (verlengbaar met drie maanden) van tijdelijk verblijf een onbeperkt verblijfsrecht verleend. De wachttijd wordt aldus opgetrokken van één naar drie jaar.

De Europese Richtlijn 2003/86 inzake het recht op gezinshereniging van de onderdanen van derde landen, die het wetsontwerp beoogt om te zetten, beperkt zich tot het vaststellen van minimumvereisten. Daardoor beschikken de lidstaten over een ruime beoordelingsbevoegdheid, zowel inzake de eigenlijke beslissing om terzake wetgevend op te treden, als inzake de opties die ze in aanmerking kunnen nemen wanneer ze beslissen effectief wetgevend op te treden.

Artikel 3, § 5, van die richtlijn bepaalt het volgende: «Deze richtlijn laat de mogelijkheid van lidstaten om gunstigere bepalingen vast te stellen of te handhaven onverlet.»

Zodra de Belgische wetgeving een welbepaald kwaliteitsniveau heeft gehaald inzake het recht op gezinshereniging van de gezinsleden, mag de wetgever niet meer onder dat niveau gaan onder het voorwendsel van de omzetting van een richtlijn die slechts minimumnormen uitvaardigt, met de bedoeling dat de lidstaten ten minste de daarin ingestelde rechten toekennen.

Die verlenging van de wachttijd is een achteruitgang, aangezien de wetgever zich aldus onevenredig inmengt in het recht op een privé- en gezinsleven.

In de memorie van toelichting wordt beweerd dat een termijn van drie jaar niet onredelijk is, «omdat het systeem een einde wil maken aan situaties waarin misbruik wordt gepleegd en die, in de praktijk en gezien de gerechtelijke achterstand, geen aanleiding geven tot beslissingen tot nietigverklaring van het huwelijk, wat eigenlijk het geval zou moeten zijn.» Dat vermeende onvermogen van de rechterlijke macht kan niet worden aangevoerd ter rechtvaardiging van een onderzoekstermijn die het recht op een privé- en gezinsleven aantast.

Bovendien kunnen de slachtoffers van geweld in het gezin niet beter worden beschermd dan door de tijdelijke verblijfsduur – en dus de wachttijd – zo kort mogelijk te houden. Geweld in het gezin is niet altijd makkelijk te bewijzen, en kan gaan van psychologisch geweld tot (vaak moeilijk aan te tonen) opsluiting. De slachtoffers van soortgelijk geweld zijn geneigd daarover te zwijgen en het geweld lijdzaam te ondergaan, omdat ze vrezen hun verblijfsrecht te verliezen.

Artikel 9 van het wetsontwerp moet derhalve worden gewijzigd, teneinde de verplichting om die voorwaarden gedurende drie jaar in acht te nemen, op te heffen. Volgens de indienster van dit amendement houdt de verlenging van de wachttijd tot drie jaar een achteruitgang in ten aanzien van het recht op gezinshereniging.

De verplichting om die voorwaarden gedurende drie jaar in acht te nemen, mag slechts worden behouden voor de niet-

comme c'est déjà le cas actuellement dans la circulaire relative à la cohabitation dans le cadre d'une relation durable.

N° 85 DE MME NAGY

Art. 9

Supprimer l'article 11, § 2, alinéa 3 proposé.

N° 86 DE MME NAGY

Art. 12

Supprimer l'article 13, § 6, alinéa 2 proposé.

N° 87 DE MME NAGY

Art. 14

Supprimer l'article 15, alinéa 2 proposé.

JUSTIFICATION

Les dispositions relatives aux contrôles doivent être supprimés étant donné le silence du projet relativement à l'encadrement des contrôles et l'absence de précisions quant à leur contenu.

Comme l'a souligné la section de législation du Conseil d'Etat: «Étant donné qu'aucune précision n'est apportée quant à la nature exacte de ces contrôles, le Conseil d'Etat ne peut qu'émettre des réserves au sujet de la compatibilité d'une telle disposition au regard des exigences de l'article 8 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales, ainsi que de l'article 22 de la Constitution.» (analyse de l'article 9 de l'avant-projet, § 2). De même, La possibilité de contrôles «spécifiques» «à tout moment» en cas de «présomptions fondées de fraude» est trop imprécise et pose dès lors question au regard du droit à une vie privée.

La faculté de faire procéder à des contrôles spécifiques lorsqu'il existe «des présomptions fondées que le mariage, le partenariat ou l'adoption a été conclu pour permettre à la personne concernée d'entrer ou de séjourner dans le Royaume» se trouve en contradiction flagrante avec la doctrine et la jurisprudence, lesquelles considèrent que, dès qu'un projet de vie commune existe, les autres motifs ayant amené la décision d'officialiser la situation n'entrent pas en ligne de compte.

En outre, la possibilité de contrôles spécifiques telle que formulée dans le projet entre en contradiction avec la direc-

gehuwde partners, zoals thans reeds wordt bepaald bij de circulaire inzake de samenwoning in het kader van een duurzame relatie.

Nr. 85 VAN MEVROUW NAGY

Art. 9

In het ontworpen artikel 11, § 2, het derde lid weglaten.

Nr. 86 VAN MEVROUW NAGY

Art. 12

In het ontworpen artikel 13, § 6, het tweede lid weglaten.

Nr. 87 VAN MEVROUW NAGY

Art. 14

In het ontworpen artikel 15, het tweede lid weglaten.

VERANTWOORDING

De bepalingen betreffende de controles moeten worden weggelaten daar het wetsontwerp niets bevat inzake de omkadering van deze controles, noch de inhoud ervan nader bepaalt.

Zoals de afdeling wetgeving van de Raad van State heeft beklemtoont: «*vermits geen enkele precisering gegeven wordt over de juiste aard van die controles, kan de Raad van State enkel voorbehoud maken bij de verenigbaarheid van zulk een bepaling met de vereisten van artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, alsook van artikel 22 van de Grondwet*» (onderzoek van artikel 9 van het voorontwerp, §2). De mogelijkheid van «specifieke» controles «op elk moment» in geval van «gegronde vermoedens dat er gefraudeerd werd» is ook niet precies genoeg en bijgevolg moeten er vragen worden gesteld bij de mate waarin het recht op een privé-leven in acht wordt genomen.

De mogelijkheid om specifieke controles te laten verrichten in geval van «*gegronde vermoedens dat het huwelijk, de partnerschap of de adoptie tot stand is gekomen om voor de betrokken persoon toegang tot of verblijf in het Rijk te bekomen*» is in flagrante tegenspraak met de rechtsleer en de rechtspraak, die stellen dat, van zodra er een gemeenschappelijk levensproject bestaat, geen rekening mag worden gehouden met de andere motieven die aanleiding hebben gegeven tot de beslissing om de situatie officieel te bekrachtigen.

Bovendien is de mogelijkheid van specifieke controles zoals die in het wetsontwerp zijn geformuleerd, in strijd met Richt-

tive 2003/86/CE. En effet, celle-ci autorise les Etats, en son article 16, § 4, à «procéder à des contrôles spécifiques lorsqu'il existe des présomptions fondées de fraude ou de mariage, partenariat ou adoption de complaisance tels que définis au paragraphe 2.» Or, le paragraphe 2 en question se réfère au mariage, partenariat ou adoption qui auraient été «conclus uniquement pour permettre à la personne concernée d'entrer ou de séjourner dans un Etat membre». Le projet de loi transpose la directive de manière incomplète et multiplie de ce fait les éventualités de contrôle spécifique.

L'amendement vise à supprimer ces dispositions imprécises relatives aux contrôles qui peuvent être effectués. Il restera au ministre la possibilité d'effectuer les contrôles habituels relatifs à l'existence d'une vie conjugale ou familiale, via l'administration communale qui mandate l'agent de quartier.

N° 88 DE MME NAGY

Art. 12

A l'article 13, § 1er, proposé, apporter les modifications suivantes:

A) Remplacer l'alinéa 3 par la disposition suivante:

«L'admission au séjour en vertu de l'article 10 est donnée pour une durée illimitée, à l'exception de celui accordé au partenaire enregistré visé à l'art. 10, § 1er, al. 1er, 5° pour lequel l'autorisation de séjour est donnée pour une durée limitée pendant la période de trois ans qui suivent la délivrance du titre de séjour, à l'expiration de laquelle elle devient illimitée.»;

B) Supprimer les alinéas 4 et 5.

JUSTIFICATION

Cet amendement est lié à celui de l'article 9 du projet (qui modifie l'article 11 de la loi du 15.12.1980)

Le projet prévoit que le droit de séjour accordé est limité et renouvelable pendant trois ans, et qu'au terme de ces trois ans, il devient illimité. Durant ces trois ans, toute une série d'hypothèses de refus de renouvellement du droit de séjour sont prévues à l'article 11 nouveau du projet.

Ce stage d'attente de trois ans modifie complètement le système actuel qui prévoit l'octroi d'un droit de séjour illimité après les 12 mois (prorogeables de trois mois) de séjour temporaire. Le stage d'attente passe par conséquent de 1 à 3 ans.

La directive européenne 2003/86 relative au regroupement familial des ressortissants des Etats tiers, que le projet de loi entend transposer, se limite à établir des exigences minima-

lij 2003/86/EG. Die staat de lidstaten in artikel 16, §4, ervan immers toe «specifieke controles [te] verrichten wanneer er gegronde vermoedens bestaan dat er sprake is van fraude of een schijnhuwelijk, -partnerschap of -adoptie, zoals bedoeld in lid 2». Het tweede lid in kwestie verwijst echter naar het huwelijk, het partnerschap of de adoptie die «uitsluitend tot stand is gebracht om voor de betrokken persoon toegang tot of verblijf in een lidstaat te verkrijgen». Het wetsontwerp zet de richtlijn niet volledig om en verhoogt daardoor aanzienlijk de mogelijkheid van specifieke controles.

Het amendement beoogt de weglating van deze bepalingen die niet precies zijn inzake de controles die kunnen worden verricht. De minister behoudt de gelegenheid om de gewone controles uit te voeren betreffende het bestaan van een echtelijk of gezinsleven, via het gemeentebestuur dat daartoe de wijkagent opdracht geeft.

Nr. 88 VAN MEVROUW NAGY

Art. 12

In het ontworpen artikel 13, § 1, de volgende wijzigingen aanbrengen:

A) het derde lid vervangen als volgt:

«De toelating tot verblijf krachtens artikel 10 wordt erkend voor een onbeperkte duur, met uitzondering van de toelating die wordt verleend aan de geregistreerde partner, die bedoeld is in artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, aan wie de toelating tot verblijf wordt verleend voor een beperkte duur gedurende een periode van drie jaar volgend op de afgifte van de verblijfstitel, waarna de toelating tot verblijf onbeperkt van duur wordt.»;

B) het vierde en het vijfde lid weglaten.

VERANTWOORDING

Dit amendement hangt samen met amendement nr. 84 op artikel 9 van het wetsontwerp (tot wijziging van artikel 11 van de wet van 15 december 1980).

Het wetsontwerp bepaalt dat het verleende verblijfsrecht beperkt, en gedurende drie jaar hernieuwbaar is. Na afloop van die periode wordt het verblijfsrecht van onbeperkte duur. Artikel 11 (nieuw) van het wetsontwerp bepaalt dat in de loop van die drie jaar de hernieuwing van het verblijfsrecht om een aantal redenen kan worden geweigerd.

Door die wachttijd van drie jaar wordt de vigerende regeling grondig gewijzigd. Thans wordt na twaalf maanden (verlengbaar met drie maanden) van tijdelijk verblijf een onbeperkt verblijfsrecht verleend. De wachttijd wordt aldus opgetrokken van één naar drie jaar.

De Europese Richtlijn 2003/86 inzake het recht op gezinsvereniging van de onderdanen van derde landen, die het wetsontwerp beoogt om te zetten, beperkt zich tot het vaststellen

les, tout en laissant aux États membres un large pouvoir d'appréciation, tant en ce qui concerne la décision proprement dite de légiférer en la matière, qu'en ce qui concerne les options retenues par les États membres lorsqu'ils décident effectivement de légiférer.

Comme le précise son article 3, § 5, elle «ne porte pas atteinte à la faculté qu'ont les États membres d'adopter ou de maintenir des conditions plus favorables».

A partir du moment où la législation belge avait atteint un certain niveau de qualité dans le droit au regroupement familial des membres de famille, il convient de ne pas opérer une régression par rapport à ce niveau sous le prétexte de la transposition d'une directive qui n'édicte que des normes minimales dans le but que les États n'aillent pas en deçà des droits qu'elle prévoit.

Cet allongement du stage d'attente est une régression en ce qu'il constitue une ingérence disproportionnée dans l'exercice du droit à la vie privée et familiale.

Il est soutenu, dans l'exposé des motifs, que le délai de trois ans n'est pas déraisonnable dans la mesure où «le système vise à mettre fin à des situations d'abus qui ne donnent pas lieu, dans la pratique et vu l'arriéré judiciaire, aux décisions d'annulation du mariage qu'elles devraient entraîner». Cette carence supposée du pouvoir judiciaire ne peut justifier un délai de vérification attentatoire au droit à la vie privée et familiale.

En outre, la meilleure protection qui peut être accordée aux personnes victimes de violences familiales est de limiter au maximum la période de séjour limitée, et par conséquent le stage d'attente. Les violences familiales ne sont pas toujours faciles à prouver et peuvent consister en des violences psychologiques ou des séquestrations (souvent improuvables). Une personne victime de telles violences aura tendance à éviter d'en parler et à endurer cette situation de crainte de perdre son droit de séjour.

Il y a lieu par conséquent de modifier l'article 12 du projet (art. 13 nouveau) de manière à rendre illimité le séjour octroyé dans le cadre de l'article 10.

Le stage d'attente de trois ans ne peut être maintenu que pour les partenaires non mariés dont c'est déjà le cas actuellement en vertu de la circulaire relative à la cohabitation dans le cadre d'une relation durable

N° 89 DE MME NAGY

Art. 45

A l'article 52/2, § 2, proposé, supprimer le 3°.

JUSTIFICATION

Selon les travaux préparatoires, le droit d'injonction du ministre de demander le traitement prioritaire de certaines demandes d'asile «sera principalement utilisé en cas d'afflux

van minimumvereisten. Daardoor beschikken de lidstaten over een ruime beoordelingsbevoegdheid, zowel inzake de eigenlijke beslissing om terzake wetgevend op te treden, als inzake de opties die ze in aanmerking kunnen nemen wanneer ze beslissen effectief wetgevend op te treden.

Artikel 3, § 5, van die richtlijn bepaalt het volgende: «Deze richtlijn laat de mogelijkheid van lidstaten om gunstigere bepalingen vast te stellen of te handhaven onverlet.».

Zodra de Belgische wetgeving een welbepaald kwaliteitsniveau heeft gehaald inzake het recht op gezinshereniging van de gezinsleden, mag de wetgever niet meer onder dat niveau gaan onder het voorwendsel van de omzetting van een richtlijn die slechts minimumnormen uitvaardigt, met de bedoeling dat de lidstaten ten minste de daarin ingestelde rechten toekennen.

Die verlenging van de wachttijd is een achteruitgang, aangezien de wetgever zich aldus onevenredig inmengt in het recht op een privé- en gezinsleven.

In de memorie van toelichting wordt beweerd dat een termijn van drie jaar niet onredelijk is, «omdat het systeem een einde wil maken aan situaties waarin misbruik wordt gepleegd en die, in de praktijk en gezien de gerechtelijke achterstand, geen aanleiding geven tot beslissingen tot nietigverklaring van het huwelijk, wat eigenlijk het geval zou moeten zijn.» Dat vermeende onvermogen van de rechterlijke macht kan niet worden aangevoerd ter rechtvaardiging van een onderzoekstermijn die het recht op een privé- en gezinsleven aantast.

Bovendien kunnen de slachtoffers van geweld in het gezin niet beter worden beschermd dan door de tijdelijke verblijfsduur – en dus de wachttijd – zo kort mogelijk te houden. Geweld in het gezin is niet altijd makkelijk te bewijzen, en kan gaan van psychologisch geweld tot (vaak moeilijk aan te tonen) opsluiting. De slachtoffers van soortgelijk geweld zijn geneigd daarover te zwijgen en het geweld lijdzaam te ondergaan, omdat ze vrezen hun verblijfsrecht te verliezen.

Artikel 12 van het wetsontwerp (artikel 13 *(nieuw)*) moet derhalve worden gewijzigd, teneinde het in het kader van artikel 10 erkende verblijf onbeperkt te maken.

De wachttijd van drie jaar mag slechts worden behouden voor de niet-gehuwde partners, zoals thans reeds wordt bepaald bij de circulaire inzake de samenwoning in het kader van een duurzame relatie.

Nr. 89 VAN MEVROUW NAGY

Art. 45

In het ontworpen artikel 52/2, § 2, het 3° weglaten.

VERANTWOORDING

Volgens de memorie van toelichting zal de minister zijn injunctierecht om de prioritaire behandeling van bepaalde asielaanvragen te gelasten, hoofdzakelijk gebruiken «in geval van

massif de demandeurs d'asile d'un pays déterminé, dont il y a lieu de penser qu'ils font un usage manifestement abusif de la procédure d'asile».

Cette approche heurte le principe d'examen personnel de la crainte de persécution, au détriment d'une approche collective moins favorable puisque le CGRA devra concentrer toutes ses forces sur une nationalité afin de pouvoir prendre des décisions endéans un délai – très court – de 15 jours.

N° 90 DE MME NAGY

Art. 56

Supprimer cet article.

JUSTIFICATION

L'article 56 prévoit la possibilité d'éloigner un étranger auquel le statut de protection subsidiaire a été accordé par un arrêté de renvoi ou par un arrêté d'expulsion conformément aux art. 20 à 26, dans les cas où il a porté atteinte à l'ordre public ou à la sécurité nationale ou n'a pas respecté les conditions mises à son séjour.

L'alinéa 2 prévoit qu'en aucun cas il ne pourra être renvoyé vers le pays qu'il a fui parce que sa vie ou sa sécurité y était menacée.

Le statut de protection subsidiaire est accordé à des personnes qui ont fui leur pays d'origine ou leur pays de résidence habituelle qui risquaient d'y subir des atteintes graves.

On ne voit dès lors pas bien dans quel pays la personne qui reçoit un arrêté d'expulsion ou de renvoi pourrait retourner, à moins que le projet n'implique indirectement qu'ayant perdu son statut et par conséquent son droit de séjour, elle serait inexpulsable et donc condamnée à errer en Belgique dans une situation précaire.

Ce serait tout à fait contraire à l'article 3 de la Convention européenne des droits de l'homme en ce que cela constituerait un traitement inhumain et dégradant.

Marie NAGY (Ecolo)

een massale influx van asielzoekers uit een [bepaald land], waarbij er reden is om te vermoeden dat manifest oneigenlijk gebruik gemaakt wordt van de asielprocedure».

Die aanpak staat haaks op het beginsel dat geval per geval moet worden nagegaan of voor vervolging moet worden gevreesd. Bovendien heeft een collectieve behandeling ongunstige gevolgen, want het CGVS zal zich volledig moeten toespitsen op één nationaliteit teneinde zijn beslissingen binnen de zeer korte termijn van vijftien dagen te kunnen nemen.

Nr. 90 VAN MEVROUW NAGY

Art. 56

Dit artikel weglaten.

VERANTWOORDING

Artikel 56 voorziet in de mogelijkheid om een vreemdeling aan wie de subsidiaire beschermingsstatus is toegekend, te verwijderen bij een terugwijzingsbesluit dan wel een uitzettingsbesluit, overeenkomstig de artikelen 20 tot 26, in de gevallen waarin hij de openbare orde heeft verstoord, de nationale veiligheid in het gedrang heeft gebracht of de hem opgelegde verblijfsvoorwaarden niet in acht heeft genomen.

Het tweede lid bepaalt dat hij in geen geval mag worden teruggestuurd naar het land dat hij ontvlucht is omdat zijn leven of zijn veiligheid er bedreigd werd.

De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan personen die hun land van herkomst dan wel het land waar zij gewoonlijk verbleven, zijn ontvlucht omdat hen daar ernstige schade dreigde te worden toegebracht.

Het is derhalve verre van duidelijk naar welk land een persoon ten aanzien van wie een terugwijzings- dan wel uitzettingsbesluit wordt uitgevaardigd, zou kunnen terugkeren, tenzij het wetsontwerp indirect zou impliceren dat de persoon, nadat hij zijn status, en derhalve ook zijn verblijfsrecht, heeft verloren, niet zou kunnen worden uitgewezen; in dat geval zou hij dus in België – in een uitermate onzekere situatie – moeten verblijven.

Zulks zou volledig indruisen tegen artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, gezien de onmenselijke en vernederende behandeling die de betrokkene te beurt zou vallen.